

Shacharis - Brochos to Boruch She'omar

[<<Back to Menu](#) [Next>>](#)

6 שלחן ערוך דין השכמת הבקר אדרוי

(א) מיד כשניעור משנו כיד שיווכל להתגבר על יצור לקום בוריות יהושב בלבו לפני מי והוא שוכב ויד שמאל מלכי המלכים ברוך הוא חוף עלי שמאמר מלא כל הארץ כבورو כיר: (ב) וזה כלל גועל בתרזה ובמעלות ואדריכים הוהלכים לפני האלים כמו יש "שרוחו זה לנגיד תמד" כי אין ישיבת האלים ובינויו ונסקירות והוא לבבו בכחטו כשבתו ונגעתי והוא לפני מלך גדול ואין דבריו והחבות פוי ברצונו והוא עם אנשי ביתו נדכוו במושב המלך כל שכן שכישיש האלים אל לבו שהמלך הגודל מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא עומר מילוי ורואה במעשי כמו שכתוב אם ישתר איש במשתומים רואי לא אראנו נאם זה הלא את השם ואת הארץ או פלא מיד ייעץ אללו ויראה ההכנה בפזרה חי' וירושתו מכאן פיזידור אדרוי טוב להרביל עצמו לומר מיד כשניעור גנטה זה מודה וכח ועל ידי זה זכרו את זה והזכיר עלי ויקום בדורותינו:

**מָדְחָה אֲנִי לִפְנֵיךְ מֶלֶךְ חַי וּקְיָם,
שְׁחֹזְרָת בֵּינוֹנְשָׁמְתִּי בְּחַמְלָה. רְבָה
אַמְוֹנְתָּךְ:**

לפי שבנותה זה אין בו שם מו' שמות שאין נמחקין אין אסור לומר קדום גטילה ידיים בעוד אין ידי נקיות אבל להזכיר את השם ברכות או להציגו דברי תורה מפני אסור עד שינקה ידיים. ולהזכיר בדברי תורה מורה:

ברכות השחר

**בָּרוּךְ אַתָּה יְהָוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קָדוֹשׁוּ בְמִצְוֹתָיו, וַצְוֹנוּ עַל גְּטִילַת יָדִים:**

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, אשר יצר את האדם
בְּחַכְמָה, וּבָרָא בָּו נְקָבִים נְקָבִים, תְּלֻולִים תְּלֻלִים,
פְּלִי וַיְרוּעַ לִפְנֵי כֶּסֶף בְּבָזָקָה, שֶׁאָמַר יִשְׂתָּם אֶחָד מֵהֶם,
או אָם יִפְתַּח אֶחָד מֵהֶם, אֵי אָפָשָׁר לְהַתְּקִים אֶפְרַיִם שְׁעָה
אֶחָת. ברוך אתה יי' רופא כל בשר ומפליא לעשות:
**אֱלֹהֵי, נְשָׁמָה שְׁפָתָת בֵּין מַהְוָרָה הִיא, אַתָּה
בָּרָא תָּה, אַתָּה יִצְרָא תָּה, אַתָּה נִפְחָדָת**

ד

ברכות השחר

7

**בָּי, וְאַתָּה מִשְׁפֵּרָה בְּקָרְבִּי, וְאַתָּה עַתִּיד לְפָלָה
מִפְנֵי, וְלֹהֲזֹוֵרָה בַּי לְעַתִּיד לְבָא.** בֶּל זָמָן
**שְׁהִשְׁמָה בְּקָרְבִּי, מָזָה אַנְיָלְפָנֵיךְ יְיָ אֱלֹהִים
אֲבוֹתֵינוּ, רְבּוֹן כָּל הַמְּעֻשִׂים, אֲדוֹן כָּל הַגְּשֻׁמוֹת.**
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּחֹזֵיר נְשָׁמוֹת לְפָנָרִים מַתִּים:

כל ברכות השחר דלהلن מברך אםלו לא נתחייב בהן בגין שיעור כל הלילה ולא פשט בגביו ולא לבש אותרים אלא שם ניעור כל הלילה ולא נתחייב בהן אינו מברך אלא אחר שעלה עמוד השחר אבל אם ישן כל הלילה ונתחייב בהן יכול לברך מוד שנותריב בהן ובכבר שיתו מחזות לילה ואילך גם ניעור כל הלילה שמען קל תרגול מחזות ואילך יכול לברך הנזון לשכר בינה אבל על שימוש שקווט חצוז לא יברך אלא יסתורן עד אחר שעלה עמוד השחר:

**בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
הַנֹּוֹתֵן לְשָׁבֵוי בִּינָה לְהַבְּחִין
בֵּין יוֹם וּבֵין לִילָה:**
**בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
פּוֹקֵחַ עֹרְבִים:**
**בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
מִתְּאֵר אֲסּוּרִים:**
**בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
זָקֵף בְּפּוֹפִים:**
**בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
מְלֹבֵישׁ עֲרָמִים:**

ברוך אתה ייְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
הַנֹּתֵן לִיעָפֶר בָּחָר:

ברוך אתה ייְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
רוּקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמִּים:

ברוך אתה ייְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
הַמְּבִין מִצְעָדֵי גָּבָר:

בתשעה באב וביום הcliffeורדים אין אוסרים ברכה זו

ברוך אתה ייְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שְׁעַשָּׂה לֵי בָּל צְרָבֵי:

ברוך אתה ייְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּגַבּוֹרָה:

ברוך אתה ייְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּחַפְאָרָה:

ברוך אתה ייְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁלֹּא עֲשֵׂנִי גּוֹי:

ברוך אתה ייְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁלֹּא עֲשֵׂנִי עֲבָד:

ברוך אתה ייְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁלֹּא עֲשֵׂנִי אֲשָׁה:

**ברוך אתה ייְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמָּעוֹבֵר
שָׁנָה מְעִינִי וָתְנוֹמָה מַעֲפָעֵינוּ:**

(שריג הרב) אכן לעונת אמצעי אמצעי קורס והרצון מופיע שהכל ברכה אחת ארוכה פותחת בברוך וחוחמה בברוך:

וַיְהִי רְצֵן מִלְּפָנֶיךָ ייְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שְׁתַּרְגִּילֵנוּ בְּתוֹرַתְּךָ, וַתְּרַבֵּיקֵנוּ בְּמִצְוֹתְּךָ,
וְאֶל הַבְּיאָנוּ לֹא לִידֵי חַטָּאת וְלֹא לִידֵי עֲבָרָה
וְעַזְון וְלֹא לִידֵי נִסּוֹן וְלֹא לִידֵי בְּזִוּן, וְאֶל יִשְׁלֹוט
בָּנָנוּ יִצְּרֵר הָרָע, וַתְּרַחֵיקֵנוּ מִאָדָם רָע, וַמְּחַבֵּר
רָע, וַדְּבַקֵּנוּ בַּיִצְּרָר טֹב וּבְמִעֻשִׁים טֹבִים,
וּכְזֹופֵת יִצְּרָנוּ לְהַשְׁתַּעַבֵּר לְךָ, וַתְּנַנֵּנוּ הַיּוֹם
וּבְכָל יוֹם לְחַנּוּ וְלִחְסֹד וְלִרְחָמִים בְּעֵינֵיכָה וּבְעֵינֵינוּ
כָּל רֹאשֵׁינוּ, וַתְּגַמֵּלֵנוּ חָסְדִים טֹבִים. בָּרוּךְ
אַתָּה ייְהוָה הַגּוֹמֵל חָסְדִים טֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:
יְהִי רְצֵן מִלְּפָנֶיךָ ייְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּצְּלִלֵּנוּ הַיּוֹם
וּבְכָל יוֹם מְעִינֵינוּ פָנִים, וּמְעוֹזֵת פָנִים, מִאָדָם רָע,
וַמְּחַבֵּר רָע, וַמְּשִׁבֵּן רָע, וַמְּפִגֵּעַ רָע, מַעַן הָרָע, מַלְשֹׁון
הָרָע, מַטְלִשִׁינֹת, מַעֲדוֹת שָׁקָר, מִשְׁנָאת הַבְּרִיות,
מַעֲלִילָה, מַפִּיתָה מִשְׁנָה, מַחְלִילָם רָעִים, וַמְּטִקְרִים רָעִים,
וַמְּשִׁיטָן הַפְּשָׁחִיתָה, מַדִּין קָשָׁה, וַמְּבָעֵל דִין קָשָׁה, בֵּין שְׁחוֹא
בֵּן בְּרִית, וּבֵין שָׁאוֹן בֵּן בְּרִית. וּמִדִּינָה שֶׁל גִּיהְנָם:

(פסי' הרוב) ברכת התורה צרכן ליהוָה מהרא ואסרו לדבר ולהגדיא ר'ית ספ"ו עד שיברך מי שיישן בלילה מברך
בקומו מחוץ הלילה ואילך ואם ניגע כל הלילה מפרק לשיאור היום כמו כל ברכה השחר:

**ברוך אתה ייְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קָרְדָּשָׁנו
בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל דְּבָרֵי תּוֹרָה:**

ברכות השחר

10

וְהַעֲרֵב נָא יי אֱלֹהֵינוּ אֶת דְּבָרִי תُורְתָּךְ בְּפִנֵּנוּ, וּבְפִי כָּל
עַפְקָה בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְנַחַת אַעֲתָנוּ וְצַאצְאָתָנוּ,
וְצַאצְאָתָי כָּל עַפְקָה בֵּית יִשְׂרָאֵל, כָּלָנוּ יוֹרֵשָׁ שָׁמָה, וּלוֹמְדִי
תُורְתָּךְ לְשָׁמָה. בָּרוּךְ אַתָּה יי הַמְלֵיד תֹּרַה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
בָּחר בָּנוּ מִכָּל הָעָםִים וַיִּתְּנוּ לָנוּ אֶת
תُורָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יי נֹתֵן חַתּוֹרָה:

וַיֹּאמֶר יי אל משה לאמר: רַبְּרַא אֶל אַהֲרֹן וְאֶל בְּנֵי לֹאָמֶר, כִּי חָבְרָתָא אֶת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַמְּתָר לְהָמָם:

**יְבָרֶכֶךְ יי וַיִּשְׁמַרְךָ: יְאַרְיָה | פָּנָיו
אֲלֵיכֶךָ, וַיִּתְּגַּנֵּךָ: יְשָׁאָרְיָה | פָּנָיו
אֲלֵיכֶךָ, וַיִּשְׁמַם לְךָ שָׁלוֹם:**

ושמו את שמי על בני ישראל וגוי אחיםכם:

אֶלָּו רְבָרִים שָׁאַיְן לָהֶם שְׁעוֹר, הַפָּאָה, וְתַבְּבוֹרִים,
וְהַרְאִיּוֹן, וְגַמְילֹות חֲסָדִים, וְתַלְמוֹד תֹּרַה: אֶלָּו
רְבָרִים שָׁאַדְמָ אָוֶלְפָרָוִתִּים בְּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקְרָנוּ קִימָת
לְעוֹלָם הַבָּא, וְאֶלָּו הֵן: בְּבֹוד אָב וְאָם, וְגַמְילֹות חֲסָדִים,
וְהַשְּׁבָמָת בֵּית הַמְּדֻרְשׁ שְׁחָרִית וְעַרְבִּית, וְהַכְּנָסָת אֲרָחִים,
וּבְקוּר חֹלִים, וְהַכְּנָסָת בְּלָה, וְהַלְּגָנָת הַפְּטָת, וְעַיּוֹן תִּפְלָה,
וְהַבָּאת שְׁלוֹם שְׁבִין אָדָם לְחַבְרוֹ, וּבֵין אִישׁ לְאִשָּׁהוֹ,
וְתַלְמוֹד תֹּרַה בְּנֵר בְּלָם:

תורא א) במדור ומכ-כו; ב) פאה טיא מיא, שבת קביז פיא תעיש:

11 שלחן עורך הרוב הלכות ציצית סידור הרב ו

בכל יום נשפטתנו בתם קדמת הברכה עין ויבורן כהעפין אם הם נשרט וכברט על הבני והנובל נס שירך להבדד החושן זה מטה קדמת הברכה חספחתה לבוא לכבוד הנאה ובשבוע שבתוק או שירך החושן יתבטל סלהתכלל אם הגבור אין צירך לבזקן ולא להפרין:

(א) כל הקורא קריאת שמך בלא ציצית מעיד עדות שקר בעינמו והואיל שנל ארום צורך להיות וזהו והרי להקרים המցו בכל מה ואפשר לנו חיכוףomid אחר גטלה ידים שידי נקיות ויכל לבך יתעתט בצדית: (ב) אסור להובסוט בכגד שווא וביב בצדית ולא הטיל בו ציצית ואם לאבש עוכר על מצות עשה נהרי בטל מצות ציצית: (ג) טבר להסבב בצדית בשעת עטיפה כשבבירן עליהם שנאסר רואתם או ראייה פביא לדיי אכירה וככורה מביא לדיי עשייה:

קדום לבישת הטלית קטן יאמר זה:

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצוותיו, וצונו על מצות ציצית:

סדר לבישת טלית גדול

בשעת שבדק הציצית של טלית גודל קדום ברכתו יאמר זה:

ברבי נפשי אתה יי', יי' אלהי פרלט מאה, הור וערך לבשת: עיטה אור בשלום, נטה שםים פוריעה:

(פסידור) בהטעפות יכוין הקביה להטעפן בו כדי שטבוח כל מצחו לעשות שנאסר רואתם או ראייה ורכותם וכן, העטיפה צריך לזרות מעמוד ונש הברכה צריכה להזוז פטוחה וקדום שיתחול להטעפן יברך:

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצוותיו, וצונו להתעטף בצדית:

וכשה האשׁר החעפנ' בעשפת ישפיגלים והיטו שיטין קלטת גב כי' בנטה של עד ימך כבב צאו ויחוינו לאחורייך עד טפאל כי' בנטה האחים של עד טפאל הור וזכר המבזאנו כל הד' ציצית פג'ר שטאל שטם למפני ושותם לאחורייך שיטין מעטוף פלפיו משלחו עד החזה (אנן צירך לכוסות*) ואשו עד זיין) ובסודן נן בעטוף להחחות כדי הילך ארבע אמות אחר הברכה והחיכ' יששלו ממנה המקומות וכל מקום מצוה להזוז עטוף טלית גודל כל ומן החפה שיטפה בו ראשו וגופו מלגץ ומלהדרו כבב הזרחות שיטין מותם עד ימך על שטאל וטוב יותר להשליך בנה' והאר שילמך על כתף שטאל לאחורי תסבא צולו מעטוף בו עטיפה גמורה בעשפת הישפיגלים ענת:

בשעת עטיפה הטלית יאבר זה:

מהז'יך חסידך אליהם, ובני אדם בצל בגוףך יחסידון: ר' ר' ר' מילשון ביטך ועטף עטף תשים: פ' עפ' פ' מקודם, באורה נראות או: משוק חסידך לדי' פ' לך לך לישר' לב:

*טורא א) חולמים קד' א: ב) שם ב: ג) שם לו: ח: ד) שם ט: ה) שם י: ח: שם ז: ז
וונתנו לסתות בחולקו העלין של הטיבם בעניהם.

סדר הנחת תפילין

12

(פסידור) יכולן בהנחת תפילין שאותו הקביה לברוב ר' פרשיות אלו שיש בהם יחד שם וצאת מקרים כדי שנזכר ניסים וטלאות שעשה ממנו מהם מורים על חזרתו ואשר לו הכה והטפלה לעשרה בעילונים ובתחרוניים כרגנוו צונו להגין על ההורע נגיד הלב ועל הרואה נגיד המוח שונשבך הנשפה שוויא במוות וגם תאות ומתחשבות לבנו לפכבודתו ית' שעי' והנחת תפילין יזכיר את הבורא ורשותו הפאווי:

יש נהוגן להגין תפילה של ר' מושב פטעם שנטבאר בדורו ובפרקי גיב פירושב:

מקום הנחת תפילין של ר' ביר שמאל בגובה והבשר שבפרק שכון המוסך שקורין לעילוביגון להכתף והוא המקוט גנרא קיבורת ולא יצוחנו מלפעלה מחזי הפורק לא לטטה מתחמיו טפס על פטה מן הקיבורה שנאסר ושמחות און דבר אלה על לבכם ציריה שתאה נגיד הלב וזה קיבורה שהוא מכון מש נגיד הלב. וכן אין שיטה און התפללה של ר' לצדר ובמפני מגע בענין שכחיכן את זדרו ולטטה תואן התפללה של ר' ר' על הקיבורה קדום ווירר שלא היה דבר חוץ בין התפלין לבשו. ותאר הנחת התפללה של ר' על הקיבורה ייכן:

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו, וצונו להנינה תפילין;

ויכרין לפטור נס את של ראש ואחיך יתרכז והוציאה בהרכז הקשר כדי לקיים מצוה וקשותם לאות על ריך ויזהר שלא יהי הקשר של ר'יד מן התפללה של ר' ואחיך עשוין שבעה בירכתם על פרק ההורע המהבר אל ריך ואחיך ייזה את של ראש בגובה הראש ורשות שתאה באטען ורחב הראש ממש. וירך שתאה הקשר של תפילין של ראש מאחוורי הוארש בגובה העורף באמצעות נראה בעין דילית בכתיבתו. ואם שהן חוץ לתפללה בירך על של ראש:

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו, וצונו על מצות תפילין;

בריא כסדרם מעיגנים שאין לצורך תפילין אבל אם הפסיק במניגים שם גנדיםilo לזוגות תפילין אין צורך להזוז ולברך על של ראש. ולבתולה אין להפסיק כל אלא אם כן יא אפשר בעין אחר. ואפי' הפסיק בדברי קדושה הר הי הספק. אעפ' אם שמע קדיש או ברכו או קדישה בין תפילין של ר' לאופילין של ר' ראש להפסיק ולעשות עם האבור ואעיפ' שנודם ברכה אחרת על של ראש ואסוד לרשות ברכה שאינה ציריה. לפי שיש אורות שטבריכים לעולם על של ראש על מצות התפלין אך אם לא שח בניתים:

אחר שתניה התפלין של ראש יטרך ג' בירכתם על אצעע האמצעי. בתחילת בירכת אחות*. על פרק האמצעי ואחיך שחי בירכת על הפרק התחתון (וכורק המטור על כף הידי) ובסוף הכליכות קשור:

תפלת השחר

ונכן לומר קדום התפללה:

בריני טקביל עלי מצות עשרה של וארכבת לרעה במקה.

**מה פבו אהלייך יעקב, משכנתיך ישראל:
ואני ברב חסדק אבא ביתך, אשתחווה
אל היבל קדרשך ביראתך: ואני תפלה
 לך יי' עת רצון, אליהם ברב חסדק, ענני
 באמת ישעך:**

תור'א א) במודר כד ה: ב) תהלים ה ח: ב) שם סט יד:

* מנהגנו - הא' על פרק התחתון הסטן לכף הידי, הכו' על פרק האמצעי, והכו' עהאי' על פרק התחתון.

**אדון עולם אשר מלך, בטראם כל
יצור נברא. לעת נעשה בחפכו
כל, אווי מלך שמו נקרא. ואחרי
כלות הכל, לבדו ימלך נורא.
והוא היה והוא הווה, והוא יהיה
בתקופה. והוא אחד ואין שני,
להמשל לו להחכירה. בלי ראיית
בלוי תכליות, לו העו והמשרה. והוא
אלוי וחי פאלי, יצור חכלי בעת צרה.
וهو נפי ומנים לי, מנה בוסי ביום
אקריא. בידו אפקיד רוחוי, בעת איישן
ואעריה. עם רוחוי גויה, כי לי ולא**

ירא:

ביום שאין אופרים מתהנו אין אומרות זה:

**אלינו ואלוי אבותינו, וברוך בורוך טוב לנווה,
ורחמים טשמי שמי קדם, זכר לט ז אלינו, פולקט בלקודת ישועה
אברהם צחק וישראל עדרה, זאת נברית זאת נחсад וזאת השבעה
שנשבשת לאברהם אבינו בבר בטורה, זאת קשורה שזקע את צחק
בנו על גבי המזבח, בקתו בתורתך:**

**ויהי אחר הברים האלה, ואלהים נפה את אברם
ויאמר אליו, אברהם, ויאמר הנני: ויאמר, קח נא**

תנ"א א) בראשית כב א-ב:

תפלת השחר

14

את בָּנֶךְ אֲתָּה יְחִידָךְ אֲשֶׁר אַהֲבָתְךָ אֶת יִצְחָק, וְלֹךְ לְךָ
 אֶל אָרֶץ הַמִּזְרָח, וְהַעֲלֵה שֵׁם לְעַלָּה עַל אֶחָד הַהֲרִים,
 אֲשֶׁר אָמַר אֲלֵיךְ: וַיַּשְׁכַּם אֶבְרָהָם בְּבָקָר, וַיַּתְבַּשֵּׂשׁ אֶת
 חַמְרוֹן וַיִּקְחֵחַ אֶת שְׁנִי נְעָרָיו אֶתוֹ וְאֶת יִצְחָק בֶּןּוֹ, וַיַּבְקֻעַּ
 עַצִּי עַלָּה וַיִּקְרַם וַיַּלְךְ אֶל הַמֶּקוּם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים:
 בַּיּוֹם הַשְׁלִישִׁי וַיֵּשֶׁא אֶבְרָהָם אֶת עִינָיו, וַיַּרְא אֶת
 הַמֶּקוּם מִרְתָּק: וַיֹּאמֶר אֶבְרָהָם אֶל נְعָרָיו שְׁבוּ לְכֶם פָּה
 עִם הַחֲמוֹר, וְאַנְהַגֵּר גַּלְכָה עַד פָה, וַנִּשְׁתַּחַתָּה
 וַנִּשְׁׁבַּח אֶלְיכֶם: וַיִּקְחֵחַ אֶבְרָהָם אֶת עַצִּי הַעַלָּה וַיִּשְׁמַע
 עַל יִצְחָק בֶּןּוֹ וַיִּקְחֵחַ בְּיַדְוֹ אֶת הָאַשׁ וְאֶת הַמְּאַכְלָת,
 וַיַּלְכֹּו שְׁנִיהם יְתַהּוּ: וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל אֶבְרָהָם אָבִי
 וַיֹּאמֶר אָבִי, וַיֹּאמֶר הַנְּגִעִי בְנִי, וַיֹּאמֶר, הַפָּה הָאַשׁ
 וְהַעֲצִים וְאֵיתָה הַשָּׁה לְעַלָּה: וַיֹּאמֶר אֶבְרָהָם אֶלְהִים יְרָא
 לוֹ הַשָּׁה לְעַלָּה בְנִי, וַיַּלְכֹּו שְׁנִיהם יְתַהּוּ: וַיָּבֹא אֶל
 הַמֶּקוּם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים, וַיַּבְןֵ שֵׁם אֶבְרָהָם אֶת
 הַמִּזְבֵּחַ, וַיִּעֲרֹךְ אֶת הַעֲצִים, וַיִּעֲקֹד אֶת יִצְחָק בֶּןּוֹ, וַיִּשְׁמַע
 אָתוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ מִפְּטָל לְעַצִּים: וַיִּשְׁלַח אֶבְרָהָם אֶת יַדְוֹ
 וַיִּקְחֵחַ אֶת הַמְּאַכְלָת, לְשַׁחַט אֶת בֶּןּוֹ: וַיָּקֹרֵא אֶלְיוֹן
 מֶלֶךְ יְהוָה הַשְׁמִים, וַיֹּאמֶר אֶבְרָהָם אֶל הַנְּגִעִי, וַיֹּאמֶר
 הַנְּגִעִי: וַיֹּאמֶר, אֶל תָּשַׁלֵּח יְהֹךְ אֶל הַגִּעָר, וְאֶל תַּעֲשֵׂה לוֹ
 מִאָוּמָה, כִּי עֲתָה יָדַעְתִּי, כִּי וַיָּרָא אֱלֹהִים אַפְתָה, וְלֹא
 חִשְׁכַּת אֶת בָּנֶךְ אֲתָּה יְחִידָךְ מִפְנִי: וַיֵּשֶׁא אֶבְרָהָם אֶת
 עִינָיו וַיַּרְא וְהַעֲדָה אַיִל, אֲתָר נָאָתוֹ בְּפָבָק בְּקָרְנוֹי,
 וַיַּלְךְ אֶבְרָהָם וַיִּקְחֵחַ אֶת הַאַיִל, וַיַּעֲלֵה לְעַלָּה תִּחְתָּה בֶּןּוֹ:
 וַיָּקֹרֵא אֶבְרָהָם שֵׁם הַמֶּקוּם הַהוּא, יְהוָה | יְרָאָה, אֲשֶׁר

תפלת השחר

ח

יאמר ר' יוסי, בבריךך יי' יראה: ויקרא מלאך יי' אל אברם
שנית ממן השמים: ויאמר, כי נשבעתי נאם יי', כי יען
אשר עשית את הדבר הזה, ולא חשבת את בנה אשר
ייחיה: כי ברוך אברך, ותרבה ארבה את זרעך
בכובבי השמים ובחול אשר על שפת הים, וירש
זרעך את שער איזבו: והתרבבו בזרעך כל גויני הארץ,
עקב אשר שמעת בקלי: וישב אברם אל גורי, ויקמו
וילכו ייחדו אל באר שבע, וישב אברם

בבאר שבע:

בום שניין אמרים תחנן אין אמרים זה:

רבונו של עולם, כמו שבבש אברם אכתי את רחמי פעל בז' חידיו לעשות
רצקה בלבב שלם, כן י Gebshו רחמיך את בעליך טעלין, וכן
רחמיך על מודחתך. ותרגע עטנו יי' אלתינו במצוות החקד ובਮיתת הרכמים,
ותגנס לנו לפנים משורת הדין, ובטוהר תשול ישוב תרוון אפק מעטה
ומיעודה ומארחה ומחלתה, וכןם לנו יי' אלתנו את דרכך שדבשחנו
בתורכה, על ידי משה עבדך טפי בכוונה כאמור. תזכיר את
בריתך יצחק, ואף את בריתך יצחק, ואף את בריתך אברם ואוכר וארץ
אנדר: ונאמר, ואף נם ואות ברוחם באין אבירם, לא מאסרים ולא געלחים
לכליהם, לדפר בריתך אתם, כי אני יי' אלתיהם: ואנפטר, זכרותך לדם ברית
ראשונים, אשר החזאתך אתם מארץ מצרים, לעניינו גוזם, להזות לדם לאלהים,
אני יי': ונאמר, ושב יי' אלתך את שבוקה ורחהפה, ושב וכבקצה מל' העיטם,
אשר דפניך יי' אלתך שתחיה: אם קיימת נזק בקשר השמים, משים יקבצתך
יי' אלתך ומסמך יקתק: וגבאך יי' אלתך אל הארץ אשר ילויש
אבותך, וירושתך, והטברך מסבנתך: ונאמר, יי' קבוץ,
לך קבוצת היה ורעם למקרים, אף ישועתך בעת צרה: ונאמר, שעת צרה היא
ליעקב, וטפנה יושען: ונאמר, בכל אתרם לו צר, ומלאך פניו הושען,
בארכחו ובחמלתו הוא נאלם, ונפלם יושם כל ימי עולם: ונאמר, כי אל
בטך נשא עון ו עבר על פשע, לשאריות נחלתו, לא תחיק לעד אפו, כי
הפני חסר הוא: ישב ירומנו, יכובש שנותינו, ותשליך בפצעותך ים כל
חטאיהם: תחן אמת ליעקב, חסד לאברם, אשר נשבעה לאבותינו מימי

תוויא א) יקרה כו פב: ב) שם מר: ג) שם מרג: ד) דבריהם לג ד ה: ה) ישעה לג ב: ח) יסימה ל ז:

ז) ישעה מג ט: ח) מיכה ז יט יט:

תפלת השחר

16

קסם: ונאסר, וקביאותים אל נר קערשי, ושלפנותים בבית הפלתי, עלותדים וונחיתים לרגע על מובחי, כי ביתו בית תפלה יקרא לבל העטפים: **לעוֹלָם יְהָא אָדָם יַרְאֶ שְׁמָיִם בְּסֻתָּר, וּמוֹדָה עַל הָאָמֶת,** ודו"ר אמת בלבבו ונישבם ויאמר:

**רְבּוֹן כָּל הָעוֹלָמִים, לֹא עַל צְדָקָותֵינוּ אֲנָהָנוּ
מִפְּלִילִים תַּחֲנוּנִינוּ לִפְנֵיכָה, כִּי עַל רְחַמֵּיךָ
הָרְבִּים. מָה אָנוּ, מָה חִינֵּנוּ, מָה חִסְכָּנוּ, מָה
צְדָקָנוּ, מָה פְּחַנָּנוּ, מָה גִּבְוֹרָתָנוּ. מָה נֶאֱמַר לִפְנֵיכָה
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הַלָּא בְּלִגְבוּרִים בָּאֵין
לִפְנֵיכָה, וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם בְּלֹא הַיּוֹ, וְחַכְמִים בְּלֹא
מִדּוֹ, וְגַבּוֹנִים בְּלֹא הַשְּׁפֵל, כִּי רֹוב מַעֲשֵׂיהֶם
תָּהּוּ, וַיְמִי חִיָּהָם הַכָּל לִפְנֵיכָה, וּמֹתָר הָאָדָם
מִן הַבָּהָמָה אֵין, כִּי הַכָּל הַכָּל: לְבָד הַגְּשָׁמָה
הַפְּדוּרָה שֶׁהִיא עַתִּידָה לְפָנֵן דִּין וְחַשְׁבּוֹן לִפְנֵיכָה
כִּסְאָכְבּוֹךְ. וְכָל הַגּוֹיִם בָּאֵין נִגְהָה. שֶׁנֶּאֱמָר
הָן גּוֹיִם בְּמַר מַדְלִי וּבְשַׁחַק מַאֲנִים נְחַשְׁבוּ,**

הָן אַיִם בְּדַק יַטּוֹל:

**אָבֵל אֲנָהָנוּ עַפְּךָ בְּנֵי בְּרִיתֶךָ, בְּנֵי אֲבָרָהָם אֲלֹהֶךָ,
שֶׁגְּשַׁבְּעָת לוֹ בְּהָר הַמּוֹרִיה; זְרוּעַ יַצְחָק יְחִידָךְ,
שֶׁגְּעַקְד עַל גַּבְּיוֹ הַמּוֹבָח; עֲדָת יַעֲקֹב בְּנֶךָ
בְּכוֹךְ, שֶׁמְאַדְבָּתָךְ שָׁאַהֲבָת אֹתוֹ, וּמְשַׁמְּחָתָךְ שְׁשַׁמְּחָת
בּוֹ, קָרָאת אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וַיְשָׁרוֹן:**

תור"א א) ישעה נז ז; ב) מדריד סוק כא, שד אמר הי: ג) קהילת ג יט: ד) ישעה מ טו:

ט

תפלת השחר

17

**לְפִיכָךְ אַנְחָנוּ מִבְּרִים לְהֽוֹדֹת לְךָ וְלִשְׁבַּמֶּךָ
וְלִפְאָרֶךָ וְלִבְרֶךָ וְלִקְדָּשׁ וְלִתְנוּ שְׁבָח
וְהֽוֹדֵה לְשָׁמֶךָ. אֲשֶׁרְנָנוּ מָה טוֹב חָלְקָנוּ,
וּמָה נָעִים גָּזְלָנוּ, וּמָה יְפָה יְרִשְׁתָנוּ: אֲשֶׁרְנָנוּ,
שֶׁאָנוּ מִשְׁכִּים וּמִעֲרִיבִים עָרָב וּבָקָר וְאוֹמְרִים
פָּעָםִים בְּכָל יוֹם:**

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֶחָד:

ברוך שם קבוד מלכותו לעולם ועד:

וְאַהֲבָת את יְיָ אֱלֹהֵיךְ, בְּכָל לְבָבֶךָ, וּבְכָל
מִאָדָה: וְהִי תְּרַבְּרִים הָאָלָה אֲשֶׁר אָנָּנוּ מִצְּוָה
הַיּוֹם, עַל לְבָבֶךָ: וְשָׁגַנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבְרָתָם, בְּשִׁבְתָּךְ
בְּבֵיתְךָ, וּבְלִבְתָּךְ בְּהָרֶךָ, וּבְשִׁבְבָּךָ, וּבְקֻמָּךָ: וְקִשְׁרָתָם
לְאֹתָן עַל יָדֶךָ, וְהִי לְטַפְתָּ בֵין עֵינֶיךָ: וְתִתְבַּתְּפָתָם עַל
מִזְוֹת בֵּיתְךָ, וּבְשִׁערְךָ:

אַתָּה הוּא עַד שֶׁלָּא נִבְרָא הָעוֹלָם,

אַתָּה הוּא מִשְׁנִבְרָא הָעוֹלָם,

אַתָּה הוּא בָּעוֹלָם הַזֶּה, וְאַתָּה הוּא

לְעוֹלָם הַבָּא. קְדַש אֶת שְׁמֶךָ בְּעוֹלָמֶךָ

עַל עַם מִקְדִּישֵי שָׁמֶךָ, וּבִישׁוּעָתֶךָ

מִלְבָנֶנוּ תְּרוּם וְתִגְבִּיהֵךְ קְרִגְנָנוּ, וְהַושְׁיעָנוּ

תירא א) דברי ו ד-ט:

בְּקָרֹב לִמְעֵן שֶׁמֶךְ, בָּרוּךְ הַמִּקְדָּשׁ שְׁמוֹ בְּרָבִים:

אַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהִים בְּשָׁמִים וּבָאָרֶץ, וּבְשָׁמֵי הַשָּׁמִים
הַעֲלִיּוֹנִים, אֲמַת אַתָּה הוּא רָאשׁוֹן, וְאַתָּה
הוּא אֲבָרֹן, וּמִבְּלָעָדָךְ אֵין אֱלֹהִים. קְבִיעַ נְפֹצּוֹת כּוֹנוֹת
מִאַרְבַּע בְּנֹפּוֹת הָאָרֶץ, יְבִירוּ וַיַּרְאֻ כָל בָּאֵי עַולְםָן,
כִּי אַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהִים לְכַדְּ לְכָל מַמְלָכּוֹת הָאָרֶץ.
אַתָּה עָשָׂית אֶת הַשָּׁמִים וְאֶת הָאָרֶץ, אֶת הַיּוֹם וְאֶת
כָּל אֲשֶׁר בָּם, וּמֵכָל מַעֲשָׂה יְדֵיכָה בְּעַלְיוֹנִים
וּבְתְּחִתּוֹנִים, שֶׁיָּאמֶר לְכָה מָה תַּعֲשֶׂה, וּמָה תַּפְעַל,
אָכַינוּ שְׁבָשָׁמִים, חַי וּקְיָם, עָשָׂה עַמְּנָיו צְדָקָה וּחַסְדָּן
בְּעַבוּר שְׁמֶךְ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וּהַגָּרוֹא שְׁנָקְרָא עַלְיָנוּ, וּקְיָם
לְטַ� יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר שְׁהַבְּטוּחָנוּ עַל יְדֵי
צְפִינָה חֹזֶק בָּאָמֹר: בְּעֵת הַהִיא אָבִיא אָתָּכֶם, וּבְעֵת
קְבָצִיא אָתָּכֶם, כִּי אָתָּנוּ אָתָּכֶם לְשִׁם וּלְתִהְלָה בְּכָל
עַמִּי הָאָרֶץ, בְּשׁוּבֵי אֶת שְׁבּוֹתֵיכֶם לְעַיְנֵיכֶם, אָמֶר יְהוָה:
כַּนְּכָן פָּאֵר בְּכָל יּוֹם פְּרַשְׁתָּה תְּרוּמָה הַדְּשָׁן וְסִידָר הַמְּעִכָּה. וְכֵל לְאוֹתָה אֲפִילָה קָרוֹם אוֹר הַיּוֹם בְּחוֹרָה.
ובקץ יָמָנה קָרוֹם פְּרַשְׁתָּה תְּמִידָה:

**וַיֹּאמֶר יְהוָה אל מֹשֶׁה לֵאמֹר: צו אֶת אַהֲרֹן וְאֶת בָּנָיו לֵאמֹר
זֹאת תּוֹרַת הָעַלְהָה הוּא הָעַלְהָה עַל טוֹקְרָה עַל
הַמִּזְבֵּחַ כָּל הַיּוֹלֶה עַד דִּבְקָר וְאֶשׁ הַמִּזְבֵּחַ תּוֹקֵד בּוֹ:
וְלֹבֶשׂ הַכֹּהֵן מִתוֹּן בְּדָר וּמִכְנָסִי בְּדָר וְלֹבֶשׂ עַל בָּשָׂר וּתְהִירָם
אֶת הַדְּשָׁן אֲשֶׁר תִּאְכַּל הַאֲשָׁר אֶת הָעַלְהָה עַל הַמִּזְבֵּחַ
וְשְׁמוֹ אֶצְל הַמִּזְבֵּחַ: וּפְשַׁט אֶת בָּגְדָיו וְלֹבֶשׂ בְּנָדִים**

חפלת השחר

19

אחרים והוציא את הדשן אל מתחן למתנה אל מקום טהור: והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עלייה הפהן עצים בבקר וערך עלייה העלה והקثير עלייה חלבוי השלמים: אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה:

כitos שני ואמורים תחנן אין אמורים זה:

יהי רצון מלפניך יי' אלהינו ואלקי אבותינו, שהרחים עלינו ותסלח לנו על כל פשעינו, ושיבנה בית המקדש בימיינו, ונקריב לאנך קרבנו לפסיד שכפר בעוננו, כמו שابتעת עלת בתרמה על ידי משה עבירה כפי בברך באטור:

וירבר יי' אל משה לאמר: צו את בני ישראל ואמרת אליהם, את קרבני לחמי לאשי, ריח ניחוח תשמרו להקריב לי במוועדו: ואמרת להם, זה האשה אשר תקריבו לי, בבשים בני שנה תמיימים, שנים ליום, עללה תמיד: את הכבש אחד תעשה בבקר, ואת הכבש השני תעשה בין הערבים: ועשירות האיפה סלת למנה, בלולה בשמן בתית רביעת ההין: עלת תמיד, העשויה בהר סיני לריח ניחום אשה לי: ונספו רביעת ההין לכבש האחד, בקרש הפסך גסך שכר לי: ואת הכבש השני תעשה בין הערבים, במנתת הבקר ובנסכו תעשה, אשה ריח ניחום לי:

ושחתת אותו על גדה המזבח אפה לפני יי', וולוך בני אשון הפגנים את דמו על המזבח סכיב:

תורה א) במודר כה א-ח: ב) ויקרא א יט:

תפלת השחר

20

אתה הוא יי' אלהינו ואלקי אבותינו, שהקשו אבותינו לך נס
את קפורה הספים, בזמנ שבי הטהרת קים, כאשר צוית
אוזם עליך משה נביאך, ברכתך בתרתך:

וַיֹּאמֶר יי' אֶל מֹשֶׁה, קְחْ לְكָ סִמִּים: נְטָفָ וְשְׁחָלָת,
וְחַלְבָנָה, סִמִּים, וְלִבְנָה וּבָה, בְּדַ בְּדַ
יְהִיה: וְעֵשֵׂת אַתָּה קְטָרָת, רְקֵחַ מִعְשָׂה רָקָה,
מִמְלָחָ טֹהוֹר קְדָשׁ: וְשְׁחָקָתָ מִמְנָה הַדִּקָּן,
וְנִתְחַתָּה מִמְנָה לְפָנֵי הַעֲדָת בָּאָהָל מוֹעֵד, אֲשֶׁר
אוּעֵד לְךָ נְשָׁמָה, קְדָשׁ קְדָשִׁים תַּהֲיוּ לְכֶם:
וְנִאָמֶר, וְהַקְטִיר עַלְיוֹ אַהֲרֹן קְטָרָת סִמִּים,
בְּבָקָר בְּבָקָר, בְּהִיטִיבו אֶת הַגְּרוֹת יַקְטִירֶנָה;
וּבְהַעֲלוֹת אַהֲרֹן אֶת הַגְּרוֹת בֵּין הַעֲרָבִים
יַקְטִירֶנָה, קְטָרָת תָּמִיד לְפָנֵי יי' לְדֹרְתֵיכֶם:
תָּנוּ רַבָּן, פְטֻום הַקְטָרָת בַּצְדָּקָה: שֶׁלְשׁ מְאוֹת וְשָׁמַנִּים
וְשְׁמֹנִים מְנִים הָיוּ בָה. שֶׁלְשׁ מְאוֹת וְשָׁמַנִּים
וְחַמְשָׁה כִּמְנִין יָמוֹת הַחַמְפָה, מְנִהָ לְכָל יוֹם פְרָס בְּשִׁתְרִית,
וּפְרָס בֵּין הַעֲרָבִים, וְשֶׁלְשָׁה מְנִים יָתְרִים, שְׁמָהָם מְכִנִים
בְּהַנּוּ גְדוֹלָ מְלָא חַפְנוּ בַיּוֹם הַכְפָרִים, וּמְחוּרָן לְמַבְתָּשָׁת
בְּעֶרֶב יוֹם הַכְפָרִים, וְשׁוֹתָקָן יְפָה כְּדֵי שְׁתָהָא דָקָה
מִן הַדָּקָה. וְאַחֲד עַשֶּׂר סְפָלְמָנִים הָיוּ בָה. וְאַלְוּ הַן: אַהֲרִי
בְּוְצָפָן נְחַלְבָנָה וְהַלְבָנָה מִשְׁקָל שְׁבָעִים שְׁבָעִים
מְנִהָ, הַמּוֹר וְקַצְיעָה, שְׁבָלָת גְּרָד הַוְרָגָם מִשְׁקָל
שְׁשָׁה עַשֶּׂר שְׁשָׁה עַשֶּׂר מְנִהָ, סְהַקְשָׁת שְׁנִים עַשֶּׂר,

תוריא א) שמות ל' לד' לה' לו: ב) שם ל' ח' ט': ג) כירחות ו' ציון ירושלמי ומא פריד הילוי:

תפלת השחר

יא

• קילופה שלשה, א' קגמונ תשעה. ברית בראשיה תשעה קבין, יין כפריסין סאין תלטה וקבין תלטה, ואם אין לו יין כפריסין מביא חמץ חוריון עתיק. מלח סדומית רובע, מעלה עשו, כל שהוא. רבוי נתן הפלבי אומר: אף בפתח תירדן כל שהוא, ואם נתן בה רבש פסלה, ואם חפר אחד מכל ספמנית חיב מיתה: רבנן שמעון בן גמליאל אומר: הצרי אינו אלא שרפ הנוטף מעצי הקטף, ברית בראשיה ששפין בה את האפרן, כדי שתהא נאה; יין כפריסין ששוריין בו את האפרן, כדי שתהא עזה, והלא מי רגלים יפיז לה, אלא שאין מבנים מי רגלים במקdash מפני הקבוד: פניא רבוי נתן אומר: כשהוא שותק אומר: הדק היטב, היטב הדק, מפני שהקהל יפה לבושים. פטמה לחצאיו בשורה, לשולש ולרביע, לא שמנע. אמר רב כיודה זה הכלל, אם במדתה בשורה לחצאיו. ואם חפר אחד מכל ספמנית חיב מיתה:

פניא בר כפרא אומר. אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של שירים לחצאי. ועוד פני בר כפרא, אלו היהו נתנו בה קורתוב של דבש, אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה, ולמה אין מערכין בה דבש, מפני שההתורה אמירה, כי כל שאר וכל רבש לא תקטרו ממענו אשה לי:

נ"פ יי' אכאות עטנו, טשקב לט' אלתי טשקב פלה: נ"פ יי' אכאות, אשרי אדם בטח בה: נ"פ יי' הוישעה, המלך ישבנו ביום קראני:

תמי' א) רקרה ב א; ב) מהלום מו ח; ג) שם פד יג; ד) שם כ י;

תפלת השחר

22

ואעבה לי מחת יהוה וירושלים, כי מי עולם ושבים קדמויות:

במנחה אין אמרים זה:

אבי הוה מסדר סדר המערבה ממש מא דגמרא,
ואלבא דאבא שאול, מערבה גROLה קודמת
למערבה שנייה של קטרת, ומערבה שנייה של קטרת
קודמת לסדר שני גורי עזים, וסדרו שני גורי עזים
קודם לדשן מזבח הפנימי, ורשון מזבח הפנימי קודם
להטבת חמץ נרות, והטבת חמץ נרות קודמת לדם
הפטmid, ודם הפטmid קודם להטבת שתי נרות, והטבת
שתי נרות קודמת לקטרת, ולקטרת קודמת לאברים,
ואברים למנה ומנה לחייבין, וחייבין לנסכין,
ונסכין למוסףין, ומוסףין לביזכין, וביזכין קודמין
לפטmid של בין הערכבים. שנאמר, וערך עליה העלה
והקטר עליה חלי השלמים, עליה השלם כל
הקרבות בלם:

אנא, ברכת ברchat ימינה, תהייר ערונה.	אב"ג ת"ז
קבל רשת עפוך, שלבנו, טהרנו נרא.	קר"ע שט'ז
נא בבור, הוושי יוזקה, בקבת שמלם.	נ"ד יכ"ש
ברלים, פרגם, רחמי צלקה חטמי גמלם.	בט"ר צ"ז
חסין קדרש, ברוב טבק עטל ערתה.	ח"ב מ"ע
יעדר, נאה, לעמך פנה, ובלוי קבשותה.	ג"ל פ"ק
שושתנו קבל, ואשטע צעקהנו, ידק תעמלות.	שכ"ז צ"ה

ברוך שם בבוד מלכנו לעולם ועד:

בום שאין אמרים תחנן אין אמרים זה:

רבון העולמים, אתה איזינו, למקוריב קרבן הפטmid במושרו,
וילתקטר הקטרת בזאתה, ולהיות הבוגרים בעבורם,
ולימ בדורם, וישראל בפעדם, ועתה בעוטותינו, הרבה בית
הפטריש ובטל הפטmid והקטרת, וזה לנו לא כהן בעבורתו, ולא

תוריא א) מלאכי ג ד: ב) יומא לג ע"א: ג) ויקרא ז ה:

יב

תפלת השחר

23

לוי בדורנו, ולא יזראַל במעבדו: לבן די רצין מלפניך זי אלתינו
ואלתוי אַבּוֹתֵינוּ שׂוֹרָאָה שִׁיחָה שְׁפָרוֹתִית חֲשָׁב וְלֶגֶל לְפָנֶךָ, קָאַלְוָה
הַקְרָבָנוּ קָרְבָנוּ הַתְּפִיד בְּמַעַדְיוֹ, וְעַכְרָנוּ עַל מַעַבְדוֹ, וְהַקְרָבָנוּ הַקְרָבָנוּ
בְּזַקְבָּה, בְּפָה שְׁנָאָמָר, אַשְׁלַמָה פָרִים שְׁפָחָינוּ: וְנָאָמָר זֹאת הַתּוֹרָה
לְעַלְהָ לְפָנֶךָ וְלְחַפְשָׁתָה וְלְאָשָׁם וְלְטַלְאָים וְלְזַבְחָתָה שלדים:

**א' אִיזָהוּ מִקְוָמֵן שֶׁל זְבָחִים, קָדְשֵׁי
קָדְשִׁים שְׁחִיטָהָן בְּצָפּוֹן. פָר
וְשָׁעֵיר שֶׁל יוֹם הַבְּפּוֹרִים שְׁחִיטָהָן
בְּצָפּוֹן, וְקַבּוֹל דָמָן בְּכָלִי שְׁרָת בְּצָפּוֹן,
וְדָמָן טָעוֹן הַזָּהָב עַל בֵּין הַפְּדִים, וְעַל
הַפְּרָבָת, וְעַל מִזְבֵחַ הַזָּהָב. מִתְנָה
אַחַת מֵהֶן מַעֲבָבָת. שִׁירֵי הַדָּם הַיָּה
שׁוֹפֵך עַל יִסּוּד מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבֵחַ
הַחַיצָן, אִם לֹא נָתַן לֹא עַכְבָב: פָרִים
הַגְּשָׁרָפִים, וְשָׁעֵירִים הַגְּשָׁרָפִים,
שְׁחִיטָהָן בְּצָפּוֹן, וְקַבּוֹל דָמָן בְּכָלִי שְׁרָת
בְּצָפּוֹן, וְדָמָן טָעוֹן הַזָּהָב עַל הַפְּרָבָת,
וְעַל מִזְבֵחַ הַזָּהָב. מִתְנָה אַחַת מֵהֶן
מַעֲבָבָת. שִׁירֵי הַדָּם, הַיָּה שׁוֹפֵך עַל
יסּוּד מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבֵחַ הַחַיצָן, אִם לֹא**

תוויא א) הוועג ז:ב) וקרוא ז:לו; ג) ובוחום פ'יה:

תפלת השחר

24

נָתַן לֹא עֲבָב, אֶלְוּ נָאֶלְוּ גִּשְׁרָפִין בְּבֵית
הַקְּשָׁן: חַטָּאת הַצְּבּוֹר וְהַיחִיד, אֶלְוּ הַנּוּ
חַטָּאות הַצְּבּוֹר: שְׁעִירִי רָאשֵׁי חֲדָשִׁים
וַיֵּשֶׁל מַזְעֲדוֹת, שְׁחִיטָּה בְּצָפּוֹן, וַיַּכְבּוֹל
הַמָּן בְּכָלֵי שִׁרת בְּצָפּוֹן, וַיַּדְמַן טָעוֹן
אַרְבָּע מִתְּנָות עַל אַרְבָּע קָרְנוֹת, בַּيּוֹצָד:
עַלְהָה בְּכָבֵשׂ וּפְנֵה לְסֻובָּב, וּבָא לֹוּ
לְקָרְנוֹן דְּרוֹמִית מִזְרָחִית, מִזְרָחִית
צָפּוֹנִית, צָפּוֹנִית מַעֲרָבִית, מַעֲרָבִית
דְּרוֹמִית. שִׁירֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל
יִסּוּד דְּרוֹמִי, וַיַּאֲכַלֵּין לְפָנָים מִן הַקְּלָעִים
לִזְבָּרִי כְּהַנָּה בְּכָל מַאֲכָל, לַיּוֹם
וּלְלִילָה עַד חַצּוֹת:

הַעֲוָלָה, קָדְשׁ קָדְשִׁים, שְׁחִיטָּה בְּצָפּוֹן,
וַיַּכְבּוֹל דָמָה בְּכָלֵי שִׁרת בְּצָפּוֹן,
וְדָמָה טָעוֹן שְׁתֵי מִתְּ�נָות שְׁהָן אַרְבָּע, וּפְנֵה
הַפִּשְׁט וְנִתְּהָות, וּכְלִיל לְאָשִׁים: וּבָחֵי שְׁלָמִי
צְבּוֹר וְאַשְׁמוֹת, אֶלְוּ הַנּוּ אַשְׁמוֹת: אַשְׁם גָּלוֹת,
אַשְׁם מַעֲילוֹת, אַשְׁם שְׁפָחָה חֲרוּופָה, אַשְׁם
גַּוִּיר, אַשְׁם מַצּוּרָע, אַשְׁם תָּלִוי. שְׁחִיטָּה

**בְּצִפּוֹן, וְקַבּוֹל דָמָן בְּכָל שִׁירַת בְּצִפּוֹן, וְדָמָן
טֻעֹן שְׂתֵי מִתְנּוֹת שְׁהָן אֶרְבֶּעָ, וְנַאֲכַלֵּין לְפִנִים
מִן הַקְּלָעִים לְזָבֵרִי בְּהַנָּה, בְּכָל מַאֲכָל, לִיּוֹם
וְלִילָה עַד חִזּוֹת:**

, הַתּוֹרָה וְאַיִל גַּיְרָה, קָדְשִׁים קָלִים, שְׁחִיטָתָנוּ בְּכָל מִקּוֹם
בְּעֹזֶרֶת, וְדָמָן טֻעֹן שְׂתֵי מִתְנּוֹת שְׁהָן אֶרְבֶּעָ,
וְנַאֲכַלֵּין בְּכָל הָעִיר, לְכָל אָדָם, בְּכָל מַאֲכָל, לִיּוֹם וְלִילָה
עַד חִזּוֹת. הַמּוֹרָם מִתְהַמֵּם בַּיּוֹצֵא בָּהָם, אֶלָּא, שְׁהַמּוֹרָם
נַאֲכֵל לְפִתְגִּים לְשִׁיחָהָם וְלְבָנִים וְלְעַבְדִּים:

, שְׁלָמִים, קָדְשִׁים קָלִים, שְׁחִיטָתָנוּ בְּכָל מִקּוֹם בְּעֹזֶרֶת,
וְדָמָן טֻעֹן שְׂתֵי מִתְנּוֹת שְׁהָן אֶרְבֶּעָ, וְנַאֲכַלֵּין
בְּכָל הָעִיר, לְכָל אָדָם, בְּכָל מַאֲכָל, לְשִׁנֵּי יָמִים וְלִילָה
אֶחָדר. הַמּוֹרָם מִתְהַמֵּם, בַּיּוֹצֵא בָּהָם, אֶלָּא, שְׁהַמּוֹרָם נַאֲכֵל
לְפִתְגִּים לְשִׁיחָהָם וְלְבָנִים וְלְעַבְדִּים:

הַבְּכוֹר וְהַמְּעִשֵּר וְהַפְּסָח, קָדְשִׁים קָלִים, שְׁחִיטָתָנוּ בְּכָל
מִקּוֹם בְּעֹזֶרֶת, וְדָמָן טֻעֹן מִתְנָה אֶחָת, וּבְלִבְרַד
שִׁיחָתָן בְּנֵגֶד הַיּוֹסֵד. שְׁנָה בְּאַכְילָתָן, הַבְּכוֹר נַאֲכֵל לְפִתְגִּים,
וְהַמְּעִשֵּר לְכָל אָדָם, וְנַאֲכַלֵּין בְּכָל הָעִיר, בְּכָל מַאֲכָל,
לְשִׁנֵּי יָמִים וְלִילָה אֶחָדר. הַפְּסָח, אִינוּ נַאֲכֵל אֶלָּא בְּלִילָה,
וְאִינוּ נַאֲכֵל אֶלָּא עַד חִזּוֹת, וְאִינוּ נַאֲכֵל אֶלָּא לִמְנִיעָה,
וְאִינוּ נַאֲכֵל אֶלָּא צָלִי:

**רְبִי יִשְׂמָעָל אָוֹמֵר, בְּשֶׁלֶשׁ עִשְׂרָה מְדוֹזָת
הַתּוֹרָה נְדָרְשָׁת: אֶמְקָל וְחַמָּר. וּמְגַנְּרָה**

תור"א א) מהורה כהנים ריש פ' ויקרא:

חפתת השחר

26

שׁוֹהָ. ^ט מִבְנֵין אֶבֶן מִפְתּוֹב אֶחָד, וּמִבְנֵין אֶבֶן
מִשְׁנֵי כְּתוּבִים. ^ו מַבְלָל וּפְרָט. ^ז וּמַפְרָט וּבְלָל.
^ט בְּלָל וּפְרָט וּבְלָל, אֵין אַתָּה דָן אֶלָא בְּעֵין הַפְּרָט.
^ו מַבְלָל שֶׁהָוָא צָרִיךְ לְפְרָט, וּמַפְרָט שֶׁהָוָא
צָרִיךְ לְבָלָל. ^ח כָל דָבָר שֶׁהָיָה בְּבָלָל וַיֵּצֵא מִן
הַבָּלָל לְלִמְדָה, לֹא לְלִמְדָה עַל עַצְמוֹ יֵצֵא, אֶלָא
לְלִמְדָה עַל הַבָּלָל בְּלֹא יֵצֵא. ^ט כָל דָבָר שֶׁהָיָה
בְּבָלָל, וַיֵּצֵא לְטֻעֹן טָעֹן אֶחָד שֶׁהָוָא בְּעַנְנֵנוּ,
יֵצֵא לְהַקֵּל וְלֹא לְהַחֲמִיר. ^ו כָל דָבָר שֶׁהָיָה
בְּבָלָל וַיֵּצֵא לְטֻעֹן טָעֹן אַחֲרַ שְׁלָא בְּעַנְנֵנוּ, יֵצֵא
לְהַקֵּל וְלְהַחֲמִיר. ^ז כָל דָבָר שֶׁהָיָה בְּבָלָל וַיֵּצֵא
לְדוֹן בְּדָבָר חָדְשָׁה, אֵין אַתָּה יִכְלֶל לְהַמִּירוֹ
לְבָלָלוֹ, עַד שִׁיחֹוּרָנוּ הַכְּתוּב לְבָלָלוֹ בְּפֶרְושׁ.
^ט דָבָר הַלִּמְדָה מִעַנְנֵנוּ, וְדָבָר הַלִּמְדָה מִסּוּפוֹ.
^ו וּבָנָן (ニִיאוּכָאָן) שְׁנֵי כְּתוּבִים הַמִּכְחִישִׁים זֶה אֶת
זֶה, עַד שִׁיבָא הַכְּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וַיְכַרְעֵם בִּינֵיהֶם.
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְהִי אֱלֹהֵינוּ וְאֶלְיוֹן אֱבוֹתֵינוּ, שִׁיבָעָה בֵית הַמִּקְדָּשׁ בְּפָתָחה
בַּגְּמִינִי, וְתוֹ חַלְקֵנִי בְּתוֹרְתֶךָ.

וַיַּגְדֵל וַיַּתְכַשֵּׁשׁ שְׂמַה רְבָא. אָמָן בְּעַלְמָא דִי בְּרָא בְּרוּותָה וַיַּמְלִיךְ פָּלְכוּתָה,
וַצְמָחָ פּוֹרְקָחָה וַיַּקְרֵב מִשְׁיחָה. ^ט אָמָן בְּהִיכָּנוּ וּבְוִיטָנוּ וּבְתִי רְכָל
בֵית יִשְׂרָאֵל, בְּשָׁגָא וּבְזָמָן קָרִיב וְאָמָר אָמָן: זֶה שְׂמַה רְבָא מִבָּרוֹךְ לְעַלְםָן
וּלְעַלְמָיָה. יַהְבָה, וַיַּתְהַבֵּת, וַיַּחֲפָאָה, וַיַּתְרֹאָם, וַיַּתְגַּשֶּׁא.
וַיַּתְעַלֵּה, וַיַּתְהַלֵּל, שְׂמַה דְּקָרְשָׁא בְּרָךְ הוּא. ^ט אָמָן לְעַלָּא טָן כֶּל בְּרוּכָה
וְשִׁירָה, הַשְּׁבָתָה וַתְּקַחְתָּה, דְּאָמִינָן בְּעַלְמָא, וְאָמָר אָמָן:

תור'א א) אבות פ"ה פ"כ:

תפלת השחר

27

על ישראלי ועל רבקה, ועל תלמידיהם ועל כל תלמידי מלמדיהם, ועל כל מאן דעפוקו באורייתא, די באתרא דרבנן ודי בכל אחר ואתא, דיא לדון ולכון שלטנא רבא חנאה ווספרא ורחבין ותניין איריכן וטונא רווייא ופרקנא מן קדרם אבוחזון רכשפא ואלפרו אמן: דיא שלטנא רבא מן שמאו ותים טובים עליינו ועל כל ישראל ואלפרו אמן: עשה שלום (כישיה החשלום) בברקווי הוא בישחה שלום עליינו ועל כל ישראל ואלפרו אמן:

הָדוֹד לֵי קָרְאוּ בְּשָׁמוֹ, הַזְּדִיעָה בְּעֶמֶים
עַלְילּוֹתָיו: שִׁירָו לוֹ זְמָרוּ לוֹ, שִׁיחָו בְּכָל
נְפָלָאתָיו: הַתְּהִלָּלו בְּשֵׁם קָדְשׂו, יִשְׁמָח לְבָבָךְ
מִבְקָשֵׁי יְיָ: הַרְשָׁז יְיָ וְעֹז, בְּקָשָׁו פָּנָיו תָּמִיד:
זְבָרו נְפָלָאתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה, מִפְתָּחוֹ וּמִשְׁפָטָיו
פִּידָּיו: וּרְעֵא יִשְׂרָאֵל עַבְדוֹ, בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו:
הָוָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָטָיו: זְבָרו
עוֹלָם בְּרִיתָו, דָּבָר צֹהָה לְאָלָף דָּוָר: אֲשֶׁר
כְּרָת אֶת אֶבְרָהָם וִשְׁבָועָתוֹ לִיצָּחָק: וַיַּעֲמִידָה
לִיעֲקֹב לְחַזָּק, לִיְשָׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לְאָמָר: לְזֹ
אָתָּן אָרֶץ בְּגַעַן, חַבֵּל נְחַלָּתָכָם: בְּהִוּתָכָם
מִתִּי מִסְּפָר, בְּמַעַט וְגָרִים בָּה: וַיַּתְהִלָּכוּ מְגֻנוֹי
אֶל גַּזִּי, וַיַּמְפְּלַכְהָ אֶל עַם אָחָר: לֹא הָנִיחָה
לְאִישׁ לְעַשְׁקָם, וַיַּוְכֵחַ עַלְיָהָם מֶלֶכִים: אֶל
תְּגַעַן בְּמִשְׁיחִי, וּבְגַבְיָאֵי אֶל תְּרֻעָה: שִׁירָו לֵי
בְּכָל הָאָרֶץ, בְּשָׁרוֹ מִיּוֹם אֶל יוֹם יִשְׁוּעָתוֹ: סְפָרוּ
בְּגֻווֹם אֶת בָּבּוֹדוֹ, בְּכָל הָעֶמֶים נְפָלָאתָיו: כִּי

תפלת השחר

28

גָּדוֹל יְיָ וּמַהְלֵל מָאָד, וּנְזָרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים:
 בַּי כָּל אֱלֹהִי הָעִמִּים אֲלֵלִים | וַיְיָ שְׁמִים עַשָּׂה:
 הָוד וְהָדָר לִפְנֵיו, עֹז וְחֶדֶת בָּמָקוֹמוֹ: הָבָו לִי
 מִשְׁפָחוֹת עַמִּים, הָבָו לִי כְּבָוד וְעֹז: הָבָו לִי
 כְּבָוד שְׁמוֹ, שָׂאו מְנִיחָה וּבָאו לִפְנֵיו, הַשְׁתַּחַוו
 לִי בְּהִדְרַת קָדְשָׁה: חִילו מַלְפָנֵיו בְּלַאֲרִין,
 אֲפַתְּבוֹן תָּבֵל בְּלַתְּמוֹת: יִשְׁמַחוּ הַשְׁמִים וְתָגַל
 הַאֲרִין וַיֹּאמְרוּ בְּגּוֹים יְיָ מֶלֶךְ: יִרְעַם הַיּוֹם וּמֶלֶא
 יַעַלְץ הַשְׁדָה וּכָל אֲשֶׁר בּוֹ: אוֹ יַרְגַּנוּ עַצְיָהִיר,
 מַלְפָנֵי יְיָ כִּי בָּא לְשִׁפּוֹט אֶת הַאֲרִין: הָדוֹ לִי
 כִּי טֹב, כִּי לְעוֹלָם חָסְדוֹ: וַיֹּאמְרוּ הַוְשִׁיעָנוּ
 אֱלֹהִי יִשְׁעָנוּ, וְקִבְצָנוּ וְהִצְלָנוּ מִן הַגּוֹים, לְהֻדּוֹת
 לְשֵׁם קָדְשָׁה, לְהַשְׁתַּבְּחָה בְּתַהְלַתָּה: בְּרוֹךְ
 יְיָ אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם, וַיֹּאמְרוּ
 כָּל הָעָם אָמַן וְהִלֵּל לִי: רֹמֶם יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 וְהַשְׁתַּחַוו לְהָדָם רְגָלָיו, קָדוֹשׁ הוּא: רֹמֶם יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחַוו לְהָר קָדְשָׁו, כִּי קָדוֹשׁ יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ: וְהָא רְחוּם יִכְפֵּר עָזָן וְלֹא יִשְׁחִית,
 וְהַרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפָו וְלֹא יִعַר בְּלַתְּמָתוֹ: אַתָּה
 יְיָ לֹא תִּכְלֵא רְחִמָּה מִמְּנִי, חִסְדָּךְ וְאַמְתָּךְ
 תִּמְדִיד יִצְרוֹנִי: זָכֵר רְחִמָּה יְיָ וְתִּסְדִּיךְ, כִּי

תורא א) תהילים צט ה: ב) שם צט ט: ג) שם צח לח: ד) שם מ יב: ה) שם כה ו:

מעולם הַמֶּה: תָּנוּ עֹז לְאֱלֹהִים, עַל יִשְׂרָאֵל
גָּאוֹתָו, וְעֹז בְּשִׁחְקִים: נֹרֵא אֱלֹהִים מִפְּקָדָשָׁה,
אל יִשְׂרָאֵל, הוּא נוֹתֵן עֹז וַתְּעֻצּוֹת לְעֵם, בָּרוּךְ
אֱלֹהִים: אֶל נִקְמוֹת יְיָ, אֶל נִקְמוֹת הַזְּבִיעָה:
הַגְּנִישָׁא שֶׁפֶט הָאָרֶץ, הַשְׁבָּב גָּמוֹל עַל גָּאִים:
לִיְיָ הַיְשׁוּעָה, עַל עַמָּךְ בְּרִכְתָּה סָלָה: יְיָ צְבָאות,
עַמְּנוּ, מִשְׁגַּב לְנוּ אֱלֹהִי יַעֲקֹב סָלָה: יְיָ צְבָאות,
אֲשֶׁרִי אָדָם בְּטַח בָּךְ: יְיָ הַזְּשִׁיעָה, הַמְּלָךְ
יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קָרָאנוּ: הַזְּשִׁיעָה אֶת עַמָּךְ וּבְרִיךְ
אֶת נִחְלָתָךְ, וּרְעֵם וּנְשָׁאָם עַד הַעוֹלָם: נִפְשְׁנוּ
חַבְתָּה לִי, עֹזְנוּ וּמָגְנֵנוּ הוּא: בַּיְ בַּי יִשְׁמָח
לְבָנוּ, בַּיְ בַּשְּׁמָ קָדְשׁו בְּטַחַנוּ: יְהִי חָסֶד יְיָ
עַלְינוּ, פָּאֲשֵר יַחֲלִינוּ לְךָ: הַרְאָנוּ יְיָ חָסֶד,
וַיִּשְׁעַךְ תַּתְנוּ לְנוּ: קַוְמָה עֹזֶרֶתָה לְנוּ, וּפְרָנָנוּ
לְמַעַן חָסֶד: אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהִיךְ הַמְּעָלָךְ מִאָרֶץ
מִצְרָים, הַרְחָב פִּיךְ וְאַמְלָאָדוּ: אֲשֶׁרִי הָעָם
שָׁבְכָה לָוּ, אֲשֶׁרִי הָעָם שְׁיִי אֱלֹהָיו: וְאַנְּאִי
בְּחָסֶד בְּטַחַתִּי יִגְלֶל לְבִי בִּישְׁוּעָתָךְ, אֲשֶׁרִי
לִי בַּיְ גָּמֵל עַלְיִי:

**מִזְמוֹר שִׁיר חֲנַכְתָּה בְּבַיִת לְדוֹד: אַרְומַמָּךְ יְיָ בִּדְלִיתִי,
וְלֹא שְׁמַחַת אֹבֵי לִי: יְיָ אֱלֹהִי, שְׁנַעֲתִי אֱלֹהִיךְ**

חוריא א) תהילים סה לה: ב) שם סה לה: ג) שם צד א: ד) שם צד ב: ה) שם ג: ט: י) שם טו: ז) שם
 טו יג: ח) שם ב: ט: ט) שם כה: ט: ט) שם לג: כ: כ) שם לג: כב: ל) שם לג: כב: מ) שם מה: ח: ט) שם
 טו יג: ח) שם פא: יא: ע) שם קמדר טו: ט) שם יג: ד: ט) שם ל:

תפלת השחר

30

ונרפָאנוּ ייְהִילֵת מִן שָׁאֹל נֶפֶשִׁי, חַיְתָנוּ מִינְדִּי בָּורָךְ
וְפָרוּ לִי חַסְדֵּיו, וְהַזּוֹדָ לְכָר קְדוּשָׁו: בַּי גָּנָע בְּאָפָו,
חַיִם בְּרָצָנוּ, בְּעָרָב יָלֵין בְּכִי, וְלְבָקָר רְנָה: וְאַנְיָ אַמְרָתִי
בְּשַׁלוֹי, בְּלֹ אַמְוֹת לְעוֹלָם: ייְהִילֵת הַעֲמָרָתָה לְהַדְרָי
עַז, הַסְּתָרָתָ פְּנֵיכָה הַיִתִי נְבָהָל: אַלְכָה ייְהִ אַקְרָא, וְאַל ייְהִ
אַתְּחָנוּ: מַה בָּצָע בְּרָמִי בְּרָדָתִי אֶל שְׁחָתָה, הַיּוֹדֵעַ עַפְרָ
הַגִּיד אַמְתָּהָ: שָׁמָע ייְהִ וְהַנְּנִי, ייְהִ הַהָּעָזָר לִי: הַפְּכָתָ
מְסָפְרִי לְמַחְול לִי, פְּתָחָת שְׁקִי וְתַאֲגָרִי שְׁמָהָ: לְמַעַן
יַמְפָךְ כְּבָוד וְלֹא יַדְמ, ייְהִ אַלְהָי לְעוֹלָם אַזְדָּקָה:

ייְהִ פָּלָה, ייְהִ פָּלָה, ייְהִ פָּלָה לְעוֹלָם וְשָׁב בַּיְסָה: הַהָּיָה ייְהִ פָּלָה עַל כָּל הָאָרֶץ
בְּיוֹם הַהָּיָה ייְהִ אַזְדָּקָה וְשָׁמָוָ אַזְדָּקָה:

הַשְׁוִיעָנוּ ייְהִ אַלְהָתִי, וְקָבָעָנוּ מִן הַנּוּם. לְהַדּוֹת לִשְׁמָ קְדוּשָׁךְ, לְהַשְׁתַּבְעָ
בְּתַהֲלָמָה: בָּרוּךְ ייְהִ אַלְהָי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאַמְרָ

כָּל הַעַם אֶמְן הַלְלָיָה: כָּל הַנְּשָׁמָה תַּהֲלֵל יְהִ הַלְלָיָה:

בְּחֻלָּי אָמָר וּבְשִׁמְתָּה וּבְרִישָׁת אָמָרִים לְמַנְצָח מִזְבֵּחַ לְדוֹר הַשְׁמִים מִסְפָּרִים וּכְרִיּוֹת. תָּמָא לְהַלָּן:
לְמַנְצָח בְּגִינַת מִזְמָרָ שִׁיר: אַלְהָיִם יְהָנָנוּ וּבְרָכָנוּ, יָאָר פָּנָיו אַתְּנָנוּ סָלה:
לְנַדְעַת בָּאָרֶץ דָּרְכָה, בְּכָל נַיְסָם יְשַׁעַתָּה: יוֹדֵךְ עַפְים | אַלְהָיִם,
יוֹדֵךְ עַפְים בְּלָם: יְלַמְּרוּ וַיְרִגְנוּ לְאַפִּים, בְּיַיְתָרְפָט עַפְים מִלְשָׁר, וְלְאַפִּים
בָּאָרֶץ תַּנְתָּם סָלה: יוֹדֵךְ עַפְים | אַלְהָיִם, יוֹדֵךְ עַפְים בְּלָם: אָרֶץ נְתָנָה
יְבִילָה, יְבָרְכָנוּ אַלְהָיִם אַלְהָיִנוּ; יְבָרְכָנוּ אַלְהָיִם, וַיְרִאוּ אֶתְנוּ כָּל אַפִּסִּי אָרֶץ:
לְשִׁים יְהִזְדָּק קְוֹדֶשָׁא בָּרוּךְ הוּא וְשִׁכְנָתָה לִימָדָא שֵׁם יְהִי בְּרָהָ בִּיהְרָא
שָׁלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

**בָּרוּךְ שָׁאָמֵר וַיְהִי הָעוֹלָם, בָּרוּךְ הָוֹא,
בָּרוּךְ אָמֵר וַעֲשָׂה, בָּרוּךְ גּוֹזֵר
וּמְקִים, בָּרוּךְ עֲשָׂה בִּרְאָשִׁית, בָּרוּךְ
מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ, בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל**

וּרְאֵא א) טָמֵת טו זָה; ב) זְכוּרָה יְד ט; ג) חַלְלִים קו מו; ד) שֵׁם קו מְחו; ח) שֵׁם גָּז; ט) שֵׁם צְדָקָה

[<<Back](#) [Next>>](#)

Shacharis - Boruch She'omar to Shema Yisroel

[<<Back](#) [Next>>](#)

31

פסוקי דזמרה

טו

**הָבָרִיאוֹת, בָּרוּךְ מַשְׁלָמֶם שְׁכֵר טֹוב
לִירָאִיו, בָּרוּךְ חַי לְעֵד וְקִים לְנִצָּח, בָּרוּךְ
פּוֹדֵה וּמַצִּיל בָּרוּךְ שְׁמוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, קָאָל, אֲבָבָרָחָמָן,
וּמְפָאָר בְּלִשּׁוֹן חַסִידָיו וּעֲבָדָיו, וּבְשִׁירָיו
רֹוד עֲבָדָךְ. נְהַלֵּךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּשִׁבְחוֹת
וּבְזִמְרוֹת. נְגַדֵּךְ וּנְשַׁבְּחָךְ וּנְפָאָרָךְ,
וּנְמַלְיָךְ וּנְזֹבֵר שְׁמַךְ מֶלֶבֶן אֱלֹהֵינוּ,
יְיחִיד, חַי הָעוֹלָםִים מֶלֶךְ. מְשַׁבְּחָךְ וּמְפָאָר
עֲדִי עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
מֶלֶךְ מַהְלָל בְּתִשְׁבָחוֹת:**

אי א' מומזר למלוכה שבנה ובכוויש ולא בעיפ' ובחוויים של פסה ולא בערב ירכ' :

**מִזְמֹר לְתֹדָה, הַרְיעָע לֵין בֶּל הָאָרֶץ: עֲבָדוּ אֶת יְיָ
בְּשִׁמְחָה, בָּאוּ לִפְנֵינוּ בְּרִגְנָה: דָעַ בַּי יְיָ הִיא
אֱלֹהִים, הוּא עֲשָׂנוּ, וּלוּ אָנָהָנוּ, עַמּוֹ, וְצָאן מְרֻעִיתָו: בָּאוּ
שְׁעָרָיו בְּתֹדָה, חַצְרוֹתָיו בְּתִהְלָה, הַזָּה לוּ בְּרַכָּנוּ שְׁמוֹ:
כִּי טֹב יְיָ, לְעוֹלָם חַסְדוֹ, וְעוֹד דָר וְלֹר אַמְונָתוֹ:
יְהִי בָבּוֹד יְיָ לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יְיָ בְמִעְשָׂיו:
יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרָךְ, מְעַתָּה וְעַד**

טו יא) הוהילם ק : ב) שם קיד לא : ג) שם קיב ב :

עוֹלָם: מִמְזֹרֶחֶת שַׁמְמֵשׁ עַד מִבּוֹאָו, מִהְלָל
שֵׁם יְיָ: רַם עַל בָּל גּוֹיִם | יְיָ, עַל הַשָּׁמַיִם
בְּבוֹדוֹ: יְיָ שָׁמֵךְ לְעַלְם, יְיָ זָכָרְךָ לְדָר
וְדָר: יְיָ בְּשָׁמַיִם הַכִּין בְּסָאוֹ, וּמְלָבּוֹתוֹ
בְּבָל מְשָׁלָה: יְשַׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגְלַל
הָאָרֶץ, וַיֹּאמֶר בְּגּוֹיִם יְיָ מֶלֶךְ: יְיָ מֶלֶךְ
יְיָ מֶלֶךְ, יְיָ יְמֶלֶךְ לְעַלְם וְעַד: יְיָ מֶלֶךְ
עוֹלָם וְעַד, אֲבָהוֹנוּם מֵאֶרֶצְנוּ: יְיָ הַפִּיר
עַצְתָּנוּם, הַנִּיא מְחַשְּׁבֹות עַמִּים: רַבּוֹת
מְחַשְּׁבֹות בְּלָבֶבֶן אִישׁ, וְעַצְתָּנוּ יְיָ הַיָּא
תְּקֻנוּם: עַצְתָּנוּ יְיָ לְעוֹלָם תְּעַמֵּד, מְחַשְּׁבֹות
לְבָוּ לְדָר וְדָר: כִּי הַיָּא אָמֵר וַיֹּהֵי, הַיָּא
צֹוָה וַיַּעֲמֹד: כִּי בָחָר יְיָ בְּצִיּוֹן, אֲנוֹתָה
לְמוֹשֵׁב לֹו: כִּי יַעֲקֹב בְּחַרְלוֹוִיה, יִשְׂרָאֵל
לְסֶגֶלְתוֹ: כִּי, לְאִיטְשִׁיְעָמוֹ, וַנְחַלְתּוֹלָא
יעֹזֶב: וְהַיָּא רְחוּם יַכְפֵּר עָזָן וְלֹא יִשְׁחַית,
וְהַרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפָו, וְלֹא יַעֲיר בָּל

תְּרוּאָא) תְּהִלִּים קָבָג: ב) שֵׁם שֵׁם ד: ג) שֵׁם קָלָה יְגָ: ד) שֵׁם קָבָגְתָּו: ה) דְּהִיא טָז לְא: ג) שֵׁמוֹת טָז יְהָז:
 ג) תְּהִלִּים יְסָד: ח) שֵׁם לְבָג: ט) מְשָׁלֵי טָט כָּא: ס) תְּהִלִּים לְגָגָא: כ) שֵׁם שֵׁם ט: ל) שֵׁם קָלָב יְגָ:
 מ) שֵׁם קָלָה ד: נ) שֵׁם גָּד יְגָ: ס) שֵׁם צָה לְהָז:

**חֶמְתּוֹ: יְיָ הַשִּׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם
קָרְאָנוּ:**

אֲשֶׁרִי יוֹשֵׁבִי בִּיתֶּךָ, עוֹד יַהֲלֹוקָ סָלָה: אֲשֶׁרִי
הָעַם שָׁבַבָּה לֹו, אֲשֶׁרִי הָעַם שָׁיִי אֱלֹהִיו:
תְּהִלָּה לְדוֹד, אֲרוֹמָמָךְ אֱלֹהִי הַמֶּלֶךְ, וְאֶבְרָכָה
שְׁמָךְ לְעוֹלָם וְעַד: בְּכָל יוֹם אֶבְרָכָה, וְאֶהָלָה
שְׁמָךְ לְעוֹלָם וְעַד: גָדוֹלִי וּמְהֻלָּל מַאֲדָר, וְלֹאֶגְלָתָנוּ
אֵין חִקָּר: דָזָר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂה, וְגִבּוֹרָתִיךְ
יַגִּידָנוּ: הַדָּר בְּבֹזֶד הַזָּקָה, וְדָבָרִי נְפָלָאתִיךְ
אֲשֶׁרִיתָה: וְעַזּוֹז נְרוֹאָתִיךְ יֹאמְרוּ, וְגַדְלָתָךְ
אֲסְפָרְנָה: זָכָר רַב טוֹבָה יִבְיעַז, וְצָדְקָתָה יִרְנַנוּ:
תְּפִונִין וְרַחוֹם יִיְיָ, אֶרְךְ אֲפִים וְגָדְלָתִיךְ חַסְדָה: טֹוב יִי לְכָל,
וְרַחֲמִיוֹן עַל בָּל מַעֲשָׂיו: יְזָקָה יִי בָל מַעֲשֵׂה,
וְחַסִּידִיךְ יִבְרָכוּהָ: בְּבֹזֶד מְלָכָותָךְ יֹאמְרוּ,
וְגִבּוֹרָתָךְ יְדַבְּרוּ: לְהַזְדִּיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גִּבּוֹרָתוּ,
וּבְבֹזֶד הַדָּר מְלָכוֹתָו: מְלָכוֹתָךְ, מְלָכוֹת בָּל
עוֹלָמִים, וּמְמִשְׁלָתָךְ בְּכָל דָר וְדָר: סְוִמָּךְ יִי לְכָל
הַגְּפָלִים, וּזְקָף לְכָל הַפְּפּוֹפִים: עִינֵי כָל אֶלְיךָ
יִשְׁבָּרוּ, וְאַתָּה נוֹתֵן לְהָם אַכְלָם בְּעֵתוֹ: פּוֹתַח
אַתָּה יְהָה, וּמְשִׁבְעַע לְכָל חֵי רָצָן: צָדִיק יִי בְּכָל
דָרְכֵיכְיוֹ, וְחַסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יִי לְכָל קָרָאוֹ,

תור"א א) תהילים כ י: ב) שם פר ה: ג) שם קמדר טו: ד) שם קמה:

לכָל אֲשֶׁר יִקְרָא הַבָּא מֵת: רְצֹן יְרָאוּ יְעַשָּׂה,
 וְאֵת שִׁוּעָתָם יִשְׁמַע וַיּוֹשִׁיעָם: שׁוֹמֵר יְיָ אֵת בְּלָא
 אַהֲבָיו, וְאֵת בְּלָהָרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תְּהִלָּת יְיָ
 יִדְבֶּר פִּי, וַיְבָרֶךְ בְּלָבְשָׁר שְׁם קָדוֹשׁ לְעוֹלָם וְעַד:
 וְאַנְחָנוּ נִבְרָךְ יְהָה, מַעַתָּה וְעַד עוֹלָם, הַלְלוּיָה:
 הַלְלוּיָה, הַלְלוּיָה נְפָשִׁי אֵת יְיָ: אַהֲלָלָה
 יְיָ בְּחִי, אַזְמָרָה לְאֱלֹהִי בָּעוֹדִי:
 אֶל הַבְּטָחוֹ בְּגִנְדִּיבִים, בְּבָנֵן אָדָם שָׁאֵין
 לו תְּשֻׁעָה: תִּצְאָרוּ חַדְשָׁה לְאַדְמָתוֹ,
 בַּיּוֹם הַהוּא אָבָדוּ עַשְׂתָּנָתָיו: אַשְׁרִי
 שָׁאֵל יַעֲקֹב בְּעַזְרוֹ, שָׁבָרוּ עַל יְיָ אֱלֹהִיו:
 עָשָׂה שְׁמִים וְאָרֶץ אֵת הַיּוֹם וְאֵת בְּלָא
 אֲשֶׁר בָּם, הַשְּׁמָר אֶמֶת לְעוֹלָם: עָשָׂה
 מִשְׁפָט לְעַשְׂוקִים, נָתַן לְחַם לְרַעֲבִים, יְיָ
 מַתִּיר אָסּוּרִים: יְיָ פְּקַד עָרִים, יְיָ זָקֵף
 בְּפּוֹפִים, יְיָ אֶחָב צָדִיקִים: יְיָ שְׁמָר אֵת
 גְּרִים, יִתּוֹם וְאֶלְמָנָה יְעַזֵּד, וְדָרֶךְ
 רְשָׁעִים יִעָּזֶת: יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם, אֱלֹהִיךְ
צִיּוֹן, לְדָרְךָ וְדָרֶךְ, הַלְלוּיָה:

טו"א א) חלילים קטו י"ח : ב) שם קמו :

יח

פסוקי זמרה

35

הַלְלוִיה, בַּי טוֹב וָמֶרֶה אֱלֹהֵינוּ, בַּי נְעִים נָאוּה
תְּהִלָּה: בּוֹנָה יְרוּשָׁלָם יְיָ, נְרָחִי
יִשְׂרָאֵל יְכָנָס: הַרְוָפָא לְשִׁבּוּרִי לְבָבָ, וּמְחַבֵּשׁ
לְעַצְבּוֹתָם: מָוְנה מִסְפָּר לְבּוֹכְבִּים, לְכָלָם שְׁמוֹת
יִקְרָא: גָּדוֹל אֲדֹנָינוּ וּרְבָּ פָּחָ, לְתִבְונָתוֹ אֵין מִסְפָּרָ:
מְעוֹדָד עֲנָנוֹם יְיָ, מְשֻׁפֵּיל רְשָׁעִים עַדְיִ אָרֶץ: עֲנָנוֹ
לִי בְּתֹזְדָּה, זָמָרוּ לְאֱלֹהֵינוּ בְּכָנֹור: הַמְּבָסָה
שְׁמָמִים בְּעָבִים, הַמְּבָנִין לְאָרֶץ מַטָּר, הַמְּצָמִיחַ
הַרִּים חָצֵיר: נֹתָן לְבָהָמָה לְחַמָּה, לְבָנִי עָרָבָ
אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: לֹא בְּגָבוֹרָת הַסּוּם יִחְפֹּזֵן, לֹא
בְּשִׁוקֵי הָאִישׁ יִרְצַחָה: רֹצֶחָה יְיָ אֶת יִרְאָיו, אֶת
הַמִּיחָלִים לְחַסְדוֹ: שְׁבָחוּ יְרוּשָׁלָם אֶת יְיָ, הַלְלֵי
אֱלֹהֵיךְ צִיּוֹן: בַּי תָּק בְּרִיחֵי שְׁעָרֵיךְ, בְּרַךְ
בְּנֵיךְ בְּקָרְבָּךְ: הַשָּׁם גְּבוּלָךְ שְׁלוֹם, חַלֵּב חַטִּים
יִשְׁבִּיעָךְ: הַשְּׁלָמָה אָמְרָתוֹ אָרֶץ, עַד מְהֻרָה יְרוּזָ
אָבָרוֹ: הַנְּתָן שְׁלֹג בְּצָמָר, בְּפֹור בְּאָפָר יִפְזֹרָ:
מְשֻׁלְּיךְ קָרְחוּ בְּפִתִּים, לְפָנֵי קָרְתָנוּ מַי יִעַמֵּדָ:
יִשְׁלָחֵךְ דָּבָרוֹ וַיִּמְסֹם, יִשְׁבֵּךְ רָוחֵךְ יוֹלֵךְ מַיִם: מַגֵּד
דָּבָרְיוֹ לְיעַקְבָּךְ, חַקְיוֹ וּמְשֻׁפְטוֹ לִיְשָׂרָאֵל: לֹא
עָשָׂה בָּנָן לְכָלָנוֹי, וּמְשֻׁפְטִים בְּלִידָעָם, הַלְלִוִּיה:
הַלְלִוִּיה, הַלְלֹו אֶת יְיָ מִן הַשָּׁמִים,
הַלְלֹו הַלְלֹו בְּפֶרֶזְמִים: הַלְלֹו הַלְלֹו

תור'א א) תהילים קמ"ו: ב) שם קמ"ה:

פסוקי דזמרה

36

בְּלִילָהוּ מְלָאכָיו, הַלְלוּהוּ בְּלִילָהוּ צְבָאוֹ:
הַלְלוּהוּ שְׁמֵשׁ וִירֶחָ, הַלְלוּהוּ בְּלִבְנֵי בָּבֶבֶרֶי
אֹורָ: **הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמִים,** וְהַמִּים
אֲשֶׁר מִעַל הַשָּׁמִים: **יְהִלְלוּ אֶת שְׁמֵי יְהָוָה,**
כִּי הוּא צֹהָה וְגָבְרָא: **וַיַּעֲמִידָם לְעֵד**
לְעוֹלָם, חָק נָתָן וְלֹא יַעֲבֹר: **הַלְלוּ אֶת**
יְהָוָה מִן הָאָרֶץ, **תְּגִינִים וּבְלִילָהוּת:** **אֲשֶׁר**
וּבְרֵד, שָׁלֹג וּקְרִיטָר, **רוּחַ סְעָרָה עִשָּׂה**
רְבָרוֹ: **הַהְרִים וּבְלִגְבֻּעוֹת,** **עַזְּ פְּרִי וּבְלִ**
אֲרִוִים: **הַחִיָּה וּבְלִבְהָמָה,** **רְמִישׁ וּצְפֹור**
בְּגַנְפָה: **מְלָכִי אָרֶץ וּבְלִלָּאָמִים,** **שְׁרִים**
וּבְלִשְׁפְּטִי אָרֶץ: **בְּחוּרִים וְגַם בְּתוּלוֹת,**
וּקְנִים עִם גְּנָרִים: **יְהִלְלוּ אֶת שְׁמֵי יְהָוָה**
נִשְׁגַב נִשְׁמֹוֹלְבָהוּ, **הָוֹדוֹ עַל אָרֶץ וּשְׁמִים:**
וַיַּרְם קָרְנוֹ לְעַמּוֹ, **תְּהִלָּה לְבָל חַסִּידָיו,**
לְבָנִי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ, **הַלְלוּתָה:**
הַלְלוּתָה, **שִׁירוֹ לְיִי שִׁיר חֶדֶש,** **תְּהִלָּתוֹ בְּקָדְל**
חַסִּידִים: **וַיְשַׁמַּח יִשְׂרָאֵל בָּעַשְׂיוֹ,** **בְּנִי**
צִיּוֹן יִגְלֹו בְּמִלְכָם: **יְהִלְלוּ שְׁמוֹ בְּמִחוֹל,** **בְּתַפְ**

חר"א (א) מהלכים קפטט:

37

פסקוי דזמרה

יט

ובגַּנְוָר זִמְרָה לֹא : כִּי רֹצֶחָה יְיָ בְּעַמּוֹ, יִפְאַר עֲנָנוּם
בִּישְׁוּעָה : יַעֲלֹו חֲסִידִים בְּכֻבוֹד, יַרְגֵּן עַל
מִשְׁכְּבָותָם : רֹמָמֹת אֶל בְּגָרוֹתָם, וַתְּרַב פִּפְיוֹת
בָּיִדָּם : לְעִשּׂוֹת נִקְמָה בְּגָנוּם, תֹּזְבָּחוֹת בְּלָאָמִים:
לְאָסֶר מַלְכֵיכֶם בְּזָקִים, וְגַבְבָּדֵיכֶם בְּכָבְלִי
בְּרַזְלָל : לְעִשּׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפְּט בְּתוֹב, הַדָּר הוּא

לְכָל חֲסִידָיו, הַלְלוּיָה :

הַלְלוּיָה, הַלְלוּ אֶל בְּקָרְשׁוֹ, הַלְלוּוּהוּ בְּרַקְיעַ עַזָּו :
הַלְלוּוּהוּ בְּגַבּוֹרְתָּיו, הַלְלוּוּהוּ כָּרְבָּגָרְלָו : הַלְלוּוּהוּ
בְּתַקְעַ שּׁוֹפֵר, הַלְלוּוּהוּ בְּגַבְלָ וְכָנָור : הַלְלוּוּהוּ בְּתַפְפָ וְמַחְילָ,
הַלְלוּוּהוּ בְּמַגִּים וְעַגְבָּ : הַלְלוּוּהוּ בְּצַלְצָלִי שְׁמָעָ, הַלְלוּוּהוּ
בְּצַלְצָלִי תְּרוּעָה : כָּל הַגְּשָׁמָה תַּהֲלֵל יְהָה הַלְלוּיָה : כָּל
הַגְּשָׁמָה תַּהֲלֵל יְהָה הַלְלוּיָה :

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן : בָּרוּךְ יְיָ מִצְיוֹן שָׁבֵן
ירֹשְׁלָמִים הַלְלוּיָה : בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהִי
יִשְׂרָאֵל, עֲשֵׂה נְפָלָאות לְבָדוֹ : וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ
לְעוֹלָם, וּמְפָלָא כְּבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ, אָמֵן וְאָמֵן :

וַיְבָרַךְ דָּוִיד אֶת יְיָ לְעִינֵי כָּל הַקָּהָל
וַיֹּאמֶר דָּוִיד, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהִי
יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ, מַעוֹלָם וַעֲד עַוְלָם : לְךָ יְיָ

תוריא א) חותמים קד: ב) שם טט גג: ג) שם קללה כא: ד) שם עב יה: ה) שם עב יט: ח) דהיא כת י: ז) שם
כת אמר:

הַגְּדָלָה, וְהַגְּבוֹרָה, וְהַתִּפְאָרָת, וְהַנֶּצֶח,
 וְהַהוֹד, כִּי כָל בַּשָּׁמִים וּבָאָרֶץ, לְךָ יְיָ
 הַמִּמְלָכָה, וְהַמְּתַנְשָׂא לְכָל | לְרָאשׁ:
 וְהַעֲשָׂר וְהַכְּבֹוד מִלְּפָנֵיךְ, וְאַתָּה מֹשֵׁל
 בָּכָל, וּבִידָךְ, בְּחַגְבוֹרָה, וּבִידָךְ, לְגַדֵּל
 וְלִחְזֹק לְכָל: וְעַתָּה אֱלֹהִינוּ, מְודִים
 אַנְחָנוּ לְךָ וּמִהְלָלִים לְשֵׁם תִּפְאָרָתֶךָ:
 וַיַּבְרְכוּ שֵׁם כְּבָדֶךָ וּמְרוּמָם עַל כָּל
 בְּרָכָה וּתְהִלָּה: אַתָּה הוּא יְיָ לְבָדָךְ,
 אַתָּה עֲשִׂיר אֶת הַשָּׁמִים, שְׁמֵי הַשָּׁמִים,
 וּכָל צְבָאָם, הָאָרֶץ וּכָל אֲשֶׁר עַלְיָה,
 הַיְמִים וּכָל אֲשֶׁר בָּהֶם, וְאַתָּה מַחְיוָה
 אֶת בָּלָם, וְצַבָּא הַשָּׁמִים לְךָ מִשְׁתְּחוּם:
 אַתָּה הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בְּקָרְבָּן
 בְּאַבְרָם וְהַזְּאתוּ מָאוֹר בָּשָׁדִים,
 וְשָׁמַת שְׁמוֹ אֶבְרָהָם: וְמַצָּאת אֶת
 לְבָבוֹ נָאָמָן לִפְנֵיךְ

וּבְרוֹת עַמּוֹ הַבְּרִית לְתַת אֶת אָרֶץ הַבְּנָנָנִי
הַחֲתִיא הָאָמָרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַיּוֹבָסִי וְהַגְּרָגְשִׁי

תומ"א א) דמיון כת' יב; ב) שם כת' יג; ג) נזומה כת' ה – יא:

כ

פסוקי דזמרה

39

לְתַתּוֹ לִזְרָעָו, וַתְקַם אֶת דְבָרֵיךְ בַיְצָדִיק אֲתָה:
וַתַּרְא אֶת עֲנֵי אֲבוֹתֵינוּ בְמִצְרָיִם, וְאֶת עֲקָתָם
שְׁמֻתָּה עַל יָם סֻופָּה: וַתַּתְנַזֵּן אֶתְתָּת וּמְפָתִים
בְפִרְעָה וּבְכָל עֲבָדָיו וּבְכָל עַם אֶרְצָו, בַיְדָעָת
בַיְהִידָו עַלְיָהָם, וַתַּעֲשֶׂה לְךָ שְׁמָךְ הַיּוֹם הַזֶּה:
וְהַיּוֹם בְקַעַת לְפָנֵיכֶם וַיַּעֲבֹרְוּ בְתוֹךְ הַיּוֹם בִּיבְשָׁה,
וְאֶת רַדְפֵיכֶם הַשְּׁלָכָת בְמִצְלָת כְמוֹ אָבִן

בְמִים עַזִים:

וַיַּשְׁעַ יְיָ בַיּוֹם הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵל מִדְמַצְרָיִם, וַיַּרְא
יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרָיִם מִתְעַל שְׁפַת הַיּוֹם: וַיַּרְא
יִשְׂרָאֵל אֶת הַיד הַגָּדוֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ בְמִצְרָיִם וַיַּרְא
הָעָם אֶת יְיָ, וַיַּאֱמִינּוּ בָיִי וּבְמֹשֶׁה עַבְדוּ:

**אוֹ יִשְׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת
הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְיִי וַיֹּאמְרוּ לְאָמָר,
אֲשִׁירָה לְיִי בַי נָאָה גָאָה, סָום וּרְבָבוֹ
רַמָּה בַיִם: עַזִי וּזְמַרְתָּ יְהָ וַיְהִי לְיִ
לִישְׁוֹעָה, זֶה אַלְיָ וְאַנְהָוּ אֱלֹהֵי אָבִי
וְאַרְמָמָנָהוּ: יְיָ אִישׁ מַלְחָמָה, יְיָ שָׁמוֹ:
מִרְכָּבָת פִּרְעָה וְחִילָוּ יְרָה בַיִם, וּמִבְּחָר
שְׁלַשְׁיו טָבָעוּ בַיִם סֻופָּה: תְּהִמָּת יְבָסִימָו,**

תונ' א) שמות ד-ל-לא: ב) שם סוף א-ט

ירדו במלכות במו אבן: ימינך יי נאזרי בפכה, ימינך יי תרעץ אויב: וברב גאונך תהרים קמיה, תשלח חרגיך יאלמו בקש: וברוחך אפיק גערמי מים נצבי במו ניד נזלים, קפאו תהמות בלב ים: אמר אויב ארהף אשיג אחلك שלל, תמלאמו נפשי, אריק חרבוי, תוריישמו ידי: נשפה ברוחך בסמו ים, צללו בעופרת במים אדים: מי במחה באלים יי, מי במחה נאדר בקדש, נורא תהלות עשה פלא: גיטית ימינך תבלעמו ארץ: נחית בחסוך עם זי גאות, נחלת בעוז אל גזה קדשך: שמעו עמים ירגזון, חילacho ישבי פלשׂת: או נבהלו אלופי אהום, אילי מואב יאחזמו רעד, נמננו בל ישבי בגען: תפלו עליהם אימתה ופחד, בגדר ורעה ידמו באבן, עד יעבר עפָך יי, עד יעבר עם זי קנית:

כא

פסוקי זומרה

41

**תְּבָאָמוֹ וַתִּטְעָמוֹ בְּהָר נַחַלְתֶּךָ מִבּוֹן
לְשֵׁבֶתֶךָ פְּעִילָתֶךָ יְיָ מִקְדָּש אֲדֹנִי בְּנֵנוֹ
יְדֵיכֶךָ : יְיָ | יְמָלֵך לְעוֹלָם וְעַד : יְיָ | יְמָלֵך
לְעוֹלָם וְעַד : יְיָ מֶלֶכְתָּה קָאמָל עַל עַלְמִי עַלְמִיא.
בַּי בָּא סֻס פְּרֻעה בְּרַכְבָּו וּבְפְּרַשְׁיו בָּיִם וַיֵּשֶׁב יְיָ עַל הַדָּם
אֶת מֵי הַיּוֹם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הַלְּכוּ בַּיּוֹשֵׁה בְּתוֹךְ הַיּוֹם : בַּי
לִי הַפְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בְּנָוִים : וְעַלְיָוִן מוֹשִׁיעִים בְּהָר צִיּוֹן
לְשִׁפְט אֶת הָר עִשּׂוֹ, וְהִזְמָה לִי הַפְּלוּכָה : וְהִיא יְיָ לְמָלֵך
עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם תְּהִוא יְהִי יְיָ אֶחָד וְשַׁמוֹ אֶחָד :**

**יְשַׁתְּבֹח שְׁמֶך לְעַד מֶלֶבֶן, הָאֵל
הַמֶּלֶך הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹש,
בְּשָׁמִים וּבָאָרֶץ, בַּי לְךָ נָאָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וְעַד : שִׁיר,
וְשִׁבְחָה, הַלְּל וּמְרָה, עֹז וּמִמְשָׁלה,
גִּצְחָה, גִּדְלָה וּגְבוּרָה, תְּהִלָּה, וְתְּפִאָרָת,
קָדְשָׁה, וּמֶלֶכְותָה : בְּרַכּוֹת וּהְזֹדוֹאות,
לְשְׁמֶך הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹש, וּמְעוֹלָם עַד**

חר"א א) חולמים בכ בט : ב) עומריה כא : ג) זכריה ד ט :

פסוקי זמרה

42

**עוֹלָם אַתָּה אֶל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֶל מֶלֶךְ
גָּדוֹל וּמֶהָלֶל בְּתִשְׁבָחוֹת, אֶל הַהוֹדָאות,
אֲדוֹן הַנּוֹפְלָאות, בָּורָא כָּל הַגְּשָׁמוֹת,
רַבּוֹן כָּל הַמְּעִשִּׁים, הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי
זָמָרָה, מֶלֶךְ יִיחִיד, חָיו הַעוֹלָםִים^a:**

השין אמרו חצי קרייש:

יתגנְלֵל ויתקְפֵש שְׁמוֹ רֶבֶא. אָמֵן בְּעַלְפָא בְּרוּתָה וְמֶלֶךְ טְלִכָּתָה,
וְצִמָּח פְּרִיקָה וְיִקְרָב טְשִׁיחָה. אָמֵן בְּחַיָּכָן וְבְיוֹמָכָן וְבְתִי דְּכָל
בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְסִפְןָן קָרִיב וְאַמְרוֹ אָמֵן: קְדָא שְׁטוֹתָה רֶבֶא מְבָרֵךְ לְעַלְמָם
וְלְעַלְמִי עַלְמִיא. יְתַבְּךָ, וְיִשְׁתַּבְּחָה, יְתַפְּאָר, וְיִתְרֹסָם. וְיִתְנַשָּׁא, וְיִתְהַדֵּר
וְיִתְעַלָּה, וְיִתְהַלֵּל, שְׁמוֹ דְּקָרְשָׁא בְּרַךְ הוּא. אָמֵן לְעַלָּא מִן כָּל בְּרַכָּתָא
לְשִׁירָתָא, פְּשַׁבְּתָתָא וְנִתְמָרָתָא, דְּאַמְרוֹן בְּעַלְפָא, וְאַמְרוֹ אָמֵן:

בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְּבָרֵךְ:

קָל וּמָן בָּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וְעַד:

tain yonin another aman:

**בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
יֹצֵר אֹור וּבָורָא חַשָּׁךְ, עֲשָׂה
שְׁלָום וּבָורָא אֶת הַבָּל:**

a) בעשיות מיום אי' דרכיה עד אחר יריד קרום חצי קרייש אומרים וזה:

**שָׁוֹר הַמְּעֻלָּות, טְמַעַמְקִים קְרָא אַתָּךְ יְיָ: אָדָני שְׁמַעַה בְּקוֹלִי, תְּהִינָה אַגְדָּה
קְשָׁבוֹת, לְקוֹל תְּהִנָּנוֹ: אָם עֲלוֹת תְּשִׁמְרָה יְיָ, אָדָני מַי יַעֲמֵד: בַּי עַפְךָ
הַפְּלִיחָה, לְפָעֵן תְּנָרָא: קוֹיִתִי יְיָ קֹתַה נְפָשִׁי, וְלְדָבָרָו הוֹתְלָתִי: נְפָשִׁי לְאָדָני,
מְשֻׁלְּפִים לְבָקֵר שְׁלֹפִים לְבָקֵר: נִיחָל יִשְׂרָאֵל אֶל יְיָ, בַּי עַם יְיָ נִתְסֵר, וְקַרְבָּה
עַמוֹּ פְּדוּתָה: וְהָא יִפְרַח אֶת יִשְׂרָאֵל, סְכָל עֲנוֹתָיו: חִיק**

תור'א a) ישעה מה ז (בשינוי לשון): b) תהלים קל:

שהריה לחול כב כב
המְאִיר לְאָרֶץ וּלְדָרִים עַלְיהָ בְּרָחָמִים, וּבְטוּבוֹ
מַחְדֵש בְּכָל יוֹם תָּמִיד מִעֲשָׂה
בְּרָאשָׁוֹת. מָה רַבּוּ מִעֲשִׂיך ייִ, בָּלָם בְּחִכָּמָה
עֲשִׂית, מְלָאָה הָאָרֶץ קָנִינָה. הַמֶּלֶךְ הַמְּרוּם
לְבָדוֹ מָאוֹ, הַמְּשַׁבֵּח וְהַמְּפָאָר וְהַמְּתַנְשֵׁא
מִימּוֹת עוֹלָם. אֱלֹהֵי עוֹלָם, בְּרָחָמִיךְ הַרְבִּים
רְחָם עַלְינוּ, אָדוֹן עַזְנוּ צוֹר מִשְׁגַּבָּנוּ, מְגַנּוּ יִשְׁעָנוּ
מִשְׁגַּב בְּעַדְנוּ. אֶל בְּרוּךְ גָּדוֹל דָּעה, הַכִּין וּפְעָל
זָהָרִי חַמָּה, טֻוב יָצַר בְּבּוֹד לְשָׁמוֹ, מְאוֹרוֹת
נְתַנּוּ סְבִיבּוֹת עֹז, פְּנוֹת צְבָאָיו קְדוֹשִׁים, רְוָמְפִי
שְׁדִי, תָּמִיד מִסְפָּרִים, בְּבּוֹד אֶל וּלְקָדְשָׁתוֹ.
תַּהֲתִירָה ייִ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמִים מִפְּעָל וּעַל הָאָרֶץ
מִתְחַת, עַל כָּל שְׁבָח מִעֲשָׂה יְדִיכָה, וּעַל מְאוֹרִי
אוֹר שִׁיצְרָת יְפָאָרָךְ סְלָה:

תְּהִכָּרֵךְ לְגַנְחָ צוֹרָנוּ מֶלֶבֶןּוּ וְנוֹאָלֵנּוּ בּוֹרָא קָדוֹשִׁים,
יְשַׂתְּבָחֵ שְׁמֵךְ לְעֵד מֶלֶבֶןּוּ יוֹצֵר מְשֻׁרְתִּים,
וְאֲשֶׁר מְשֻׁרְתִּי, בְּלָם עַוְלָמִים בָּרוּם עַוְלָם, וּמְשֻׁמְעִים
בְּבִירָאָה יְחִיד בְּקֹול, דָּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִם וּמֶלֶךְ עַוְלָם. בְּלָם
אֲהֻובִים, בְּלָם בְּרוּוּרִים, בְּלָם גְּבוּרִים, בְּלָם קָדוֹשִׁים, וּבְלָם
עֲשִׂים בְּאַיִלָּה וּבְיִרָּאָה רְצֹן קְוָנָם. וּבְלָם פּוֹתְחִים אֶת
פִּידִים בְּקָרְשָׁה וּבְטָהָרָה, בְּשִׁירָה וּבְזָמָרָה, וּמְבָרְכִים
וּמְשַׁבְּחִים, וּמְפָאָרִים וּמְעִרְצִים, וּמְקִידְישִׁים וּמְמַלְיכִים:

חנוך ג) חנוך ג)

שחרית לחול

44

אַתָּה שֵׁם הָאֱלֹהִים הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹלִים, הַגָּבֹור וְהַגָּרוֹא,
קָדוֹשׁ הוּא: וְכָלָם מִקְבָּלִים עֲלֵיכֶם עַל
מַלְכֹות שְׁמִים זוּ מִזְהָה, וַנּוֹתְנִים בְּאֶחָבָה רְשׁוֹת
זֶה לְהָ, לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצָרֵם בְּנַחַתִּירּוֹת, בְּשֶׁפֶה
בְּרוֹרָה וּבְגַעֲמָה קָדוֹשָׁה. כָּלָם כַּאֲחָד עֲנוּם
בְּאַיִםָה וְאוֹמָרִים בִּירָאָה:

קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאות, מֶלֶא
כָּל הָאָרֶץ בְּבָודֹו:

וְהַאֲופְנִים וְמִזְוֹת הַקְדִישׁ בְּרַעַשׁ נַדְוֵל מְתֻנְנְשָׁאִים לְעַמֶת
הַשְׁרָפִים, לְעַמֶת מִשְׁבְּחִים וְאוֹמָרִים:

בָּרוּךְ בְּבָודֹ יְיָ מִמְקֹמוֹ:

לְאֵל בָּרוּךְ נְعִימֹת יִתְנוּ, לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקִים,
 וּמְרוֹת יִאֲמְרוּ וְתִשְׁבְּחוּת יִשְׁמַיעָה, כִּי
 הוּא לְבָדוֹ מִרְוָם וְקָדוֹשׁ, פּוּעַל גְּבוּרוֹת, עֹשֶׂה
 תְּרִשּׁוֹת, בָּעֵל מִלְחָמֹת, זֹרֶעֶן צְדָקֹת, מִצְמִיחָה
 יִשְׁעוֹת, בּוֹרֵא רְפּוֹאוֹת, נֹרֵא תְּהִלּוֹת, אֲדוֹן
 הַגְּפַלְאֹות, הַמְּחִידָשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל יוֹם תְּמִיד
 מִעֲשֵׂה בְּרָאִישִׁית. בְּאָמֹר, לְעַשְׂהָאָוֹרִים גְּדוֹלִים,
 כִּי לְעוֹלָם חָסְדוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:
 אַהֲבָת עַוְלָם אֲהַבֵּתנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, חַמְלָה גְּדוֹלָה
 וַיְתַהַרְחַת חַמְלָת עַלְינוּ. אֲבָנָנוּ מְלָכָנוּ,

תורה א) ישעיה ז ג; ב) ייחוקאל ג יב; ג) חזאלים קל ז;

בְּעַבוֹר שְׁמֵךְ הַגָּדוֹלֶה, וּבְעַבוֹר אֲבוֹתֵינוּ שִׁבְטֵהוּ בָּהּ,
וּתְלִפְתָּחָם חֲקֵי תְּהִים, לְעַשׂוֹת רְצׁוֹנָה בְּלִבְבֵב שְׁלָמָם, כִּן
תְּחַנֵּנוּ וּתְלִפְתָּחָנוּ. אָבִינוּ אָב הַרְחָמָן, הַמְּרֻחָם, רְחַם־נָא
עַלְינוּ, וִתְּנַזְּבֵנוּ בִּינָה לְקַבִּין וְלְהַשְּׁבִיל, לְשִׁמְעָן לְלִמּוֹד
וְלִלְמָד, לְשִׁמּוֹר וְלִעְשֹׂות, וְלִקְיָם אֶת בֶּל דְּבָרִי תַּלְמוֹד
תוֹرַתְךָ בְּאַהֲבָה. וְהָאָר עִינָנוּ בְּתוֹרַתְךָ, וְדִבְקָע
לְבָנָנוּ בְּמִצְוֹתְיךָ, וַיְתַהַרְבֵּר לְבָנָנוּ לְאַהֲבָה וְלִירָאָה
אֶת שְׁמֵךְ, וְלֹא נִבּוֹשׁ, וְלֹא נִכְלָם, וְלֹא נִכְשָׁל, לְעוֹלָם
וְעַד. בַּי בְּשֵׁם קָדְשֶׁךָ הַגָּדוֹלֶה וְהַפָּרָא בְּתְּחִנָּנוּ,
נְגִילָה וּנְשִׁמְחָה בִּישׁוּעָתְךָ. וְרַחֲמִיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְחַסְדֵיכָךָ
הַרְבִּים אֶל יְעֹזְבּוּנוּ נִצָּח סָלָה וְעַד. מַהְרָה וְהָבָא עַלְינוּ
בְּרָכָה וּשְׁלוֹם מַהְרָה, וְהַבִּיאָנוּ לְשְׁלוֹם מַאֲרָבָע בְּנֶפֶת
הָאָרֶץ, וְשִׁבּוּר עַל הַגּוֹיִם מֵעַל צְוֹאָרָנוּ, וְתַזְלִיבָנָנוּ מַהְרָה
קוֹמְמִימִות לְאַרְצָנוּ, בַּי אֶל פּוּעַל יְשִׁיעָות אַתָּה, וּבָנָנוּ בְּחַרְתָּת
מִבְּלָעַם וְלִשְׁזֹן, וּקְרַבָּתָנוּ טַלְבָנָנוּ לְשְׁמֵךְ הַגָּדוֹל בְּאַהֲבָה
לְהַזּוֹדּות לְךָ וְלִיחְדָךָ וְלִאַהֲבָה אֶת שְׁמֵךְ. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ הַבּוֹתֵר בְּעַמוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

שלוחן ערוץ הלכות קריית שמע אדרמור

(א) מצווה לאחוה והציצה בידיו השטאליט כגד לבו בשעת קריית שמע רמו לדבר והוו הורבים האלה על לבך וניש
מי שאמר שיאחוה אותם בין קמץ חורה לאות של שטאליט: (ב) לכתחילה ציריך לזרור ללקוט כל הברה פרישיות של
קריאת שמע בכוכבה באמטה וביראה בחרות ובורעה כי: (ג) כל המאריך ביראה של אחד מאריכין לו מיזי ושותחו גם
לא יהסח בחרית אלא יאריך בה קצת כדי שמליך וקכיה בעטמי באהן שוי וריעים והאריך מכון חירות אבל
בולדית ציריך להאריך יותר כדי שיעיר שהקביה יודיע בעטמו ומושל ביר' וחחות העלים: (ד) ציריך להודיש
בדולית שלא תהיה כריש ולא שיקוגנה ברגש שחיי אין בה רגש אלא שטעלינה בפה יפה וכל שכן שלא יפה
עששים המורישים מארכין יותר מאריך שטאליט כיר' נקודה בשואה כי אל יאריך במחשבת להמליכים ביר' וחחות
בקריית היר' ואחריה בטרום שיחחabil ביריך שם כיר' יש לו להפסיק עטף בין אחריו לברוך: (ה) אחר פסוק ואישן ציריך
לומר ביריך שם כבוד מלכותו למלל ועוד לאחובת כיר' יש להפסיק בסוף ואשון בין ישראל לה' והוא ביר'
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועוד לאחובת כיר' יש להפסיק בסוף ואשון בין ישראל לה' והוא ביר'
שייהינה נשמע שמג' ישראל כי זה שהוא אליהו הוה כי אחר: (ו) ציריך להפסיק בין הים לעל לבך ובין אלהות לה' והוא ביר'
שאל' היה נאה הים על לבך ולא למחר: (ז) ציריך להזכיר יריד של שמע ישראל שלא תבלע ולא תורא אליך
וכאלו אומר אשורל וכן יריד של וחו של יודה יהוה אמר והוא: (ט) ציריך ליתן רוח בין תוכה שאtot

Shacharis - Shema Yisroel to Tachanun

["><<Back](#) [Next>>](#)**שחרית לחול**

46

שבתולחה נאות שבסוף תיבה של פניה שלא תובל עת אותה כוון בכך על לבכם ואוכפתם מורה הכהןophile אתכם מאין ונין בכל לבכם אלא שבכן צער של יפסיך הרבה שחרה לסתמיך ונק פין יון רוח והבריה ב' שיריה שם שקרון ב' למידין: (א) כל תיבה שחלמה ליל'ך וסורך תיבה של פניה מיט ציריך להפטיק מעט בינוותם לא כל גולח אליל'ך כוון ולפנותם אתם וואיתם ווותם ושפטם את כורחותם את ועתיהם את שלא זיהה נאה כקרו מותם כת: (א) ציריך להפטיק לאוני סה שמוגיא מפי שנאמר שמע המשמע לאוניים ואם לא השמע לאוניין צא וככל ברש"א בעשותו נר וככל טקסט אם הוא אונט שאטיכי יכול להריבא בשפטוי כי יש לו להרור בלבנו ר' (ב) אך על פי שלכלה ציריך לירין כל הגירושות יירח והכוונה הוא בסיסון ראשון שהוא קבלת מלכות שמים והיה לבוך שם כבוד מלכוות וודר שהוא גם כן קבלת מלכות שמים אבל מואחות ואילך הוא לשון צוואוה לפיקך אם קרא קראיota שמע ולא לבן בו בפסוק ראשון או בברך שם כבוד מלכוות לעולם וודר ציריך להזוז ולקרותן נר ובקשו פרום שמע ישראל פעם שנייה יצירא בלחש אם הוא בברך של אהיה נאה כמקבל כי שירותים ואם לא נזכר שלא כוון לנו לאחר שירותים כל הפשה ציריך לחזור לרואה:

שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ | אֶחָד :

ברוך שם כבוד מלכוותו לעולם ועד:

**וְאַהֲבָת אֶת יְיָ אֱלֹהֵיךְ, בְּכָל לִבְבֶךְ
וּבְכָל נְפָשֶׁךְ וּבְכָל מְאֹדֶךְ:
וְהִי כָּדָבָרִים הָאֱלֹהִים, אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצֹאֵךְ הַיּוֹם, עַל לִבְבֶךְ: וְשִׁנְגַּתְּמָם לְבָנֶיךְ
וּדְבִרְתָּבָם, בְּשִׁבְתָּךְ בְּבִיתֶךְ, וּבְלִבְתָּךְ
בְּדֶרֶךְ, וּבְשִׁבְבֶךְ וּבְקֻומֶךְ: וְקִשְׁרָתָם
לְאוֹת עַל יָדֶךְ, וְהִי לְמִתְפָּתָת בֵּין עֵינֶיךְ:
וּתְבַתְּתָם עַל מִזּוֹזֶת בִּיתֶךְ וּבְשַׁעֲרִיךְ:
וְהִי, אָם שָׁמַע תְּשִׁמְעוֹ אֶל מִצּוֹתִי, אֲשֶׁר אָנֹכִי
מִצּוֹה אֲתֶכְם הַיּוֹם, לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם
וְלְעַבְדוּ, בְּכָל לִבְבֶיכֶם וּבְכָל נְפָשֶׁיכֶם: וַנְתַתִּי**

חר"א (א) דברים ו ד-ט: (ב) שם יא יג-כח:

כד

שחרית לחול

47

מַטֵּר אֶרְצָכֶם בַּעֲתֹו יוֹרָה וּמַלְקוֹשׁ, וְאַסְפָּתָ
 רִגְנָה וְתִירְשָׁה וְיִצְחָרָה: וְגַתְתִּי עַשְׂבָּב בְּשִׁלְךָ
 לְבַהֲמַתָּה וְאַכְלָתָה וְשִׁבְעָתָה: הַשְׁמָרוּ לְכֶם פָּנָ
 יִפְתָּחָה לְבָבֶכֶם, וְסִרְתָּמָם וְעַבְדָתֶם אֱלֹהִים אֶחָדים
 וְהַשְׁתְּחוּיתֶם לָהֶם: וְחַרָּה, אָפָּיִי בְּכֶם וְעַצְרָאָתָ
 הַשְׁמָמִים וְלֹא יִהְיֶה מַטֵּר וְהַאֲדָמָה לֹא תַתְנוּ אֶת
 יְבוּלָה, וְאַבְדָתֶם מַהְרָה מִעַל הָאָרֶץ הַטְּבָה
 אֲשֶׁר יִיְתְּן לְכֶם: וְשִׁמְתָּמָם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהָה עַל
 לְבָבֶכֶם וְעַל נֶפֶשֶׁכֶם, וְקִשְׁרָתֶם אֶתְכֶם לְאוֹת עַל
 יָדֶיכֶם וְהִי לְטוֹטֶפת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִפְרָתֶם אֶתְכֶם
 אֶת בְּנֵיכֶם לְדִבָּר בָּם, בְּשִׁבְתָּה בְּבֵיתֶךָ וּבְלִכְתָּה
 בְּהַרְךָ וּבְשִׁכְבָּךָ וּבְקִומָּךָ: וְלִתְבָּתֶם עַל מִזְוֹזֶת
 בֵּיתֶךָ וּבְשִׁערֵיכָה: לְמַעַן יַרְבּוּ יָמֵיכֶם וַיִּמְלִא
 בְּנֵיכֶם, עַל הָאָדָמָה, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעַ יְיָ לְאָבֹתֵיכֶם
 לְתִתְתָּה לָהֶם, בִּימֵי הַשְׁמָמִים עַל הָאָרֶץ:

(שריע) (א) כשיגיע לפ' ציצית יקח בידו היונתנית ויביט בהם ויהיו בידו עד שנגיע לונחמים לעוד וזה יונשך
 הציצית ויסרום מזרו:

**וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דְּבָר אֶל בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֱלֹהִים וְעֹשֶׂה
 לְהֶם צִיצַת עַל בְּנֵי בְּנֵיכֶם לְדָרוֹתָם,
 וּנְתַנוּ עַל צִיצַת הַכֶּנֶף, פְּתִיל תְּבִלָּה:**

ור"א א) במחברתו של מאן:

וְהִיא לְכֶם לְצִיצָת, וּרְאֵיתֶם, אֹתוֹ,
וּבְרִתֶם, אֶת בֶּל מִצּוֹת יְיָ, וַעֲשִׂיתֶם,
אֶתְם, וְלَا תַחֲרוּ אֶתְרִי לְבָבְכֶם וְאֶתְרִי
עִינֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶם זְנִים אֶתְרִיָּהֶם:
לְמַעַן תַזְבִּיר וַעֲשִׂיתֶם אֶת בֶּל מִצּוֹתִי,
וְהִיְתֶם קָדְשִׁים לְאֱלֹהִיכֶם: אַנְיָי
אֱלֹהִיכֶם, אֲשֶׁר הַזָּאתִי אֶתְכֶם, מְאָרֶץ
מִצְרָיִם, לְהִיוֹת לְכֶם לְאֱלֹהִים, אַנְיָי
אֱלֹהִיכֶם

וְצִרְעָה אֱלֹהִיכֶם לְאמֹת

אָמָת, וַיַּצִיב, וַנְבֹזֵן, וַקִים, וַיַּשַר, וַנְאָמֵן; וְאַהֲבָה
וְחַבֵיב, וַנְחַמֵד וַנְעִים, וַנְרֹא וְאַדִיר,
וַמְתַקֵן וַמְקַבֵל, וַטּוֹב וַיְפָה, הַדָּבָר הַזֶּה עַלְינוּ
לְעוֹלָם וְעַד: אָמָת, אֱלֹהִי עוֹלָם מַלְכָנוּ צָור
יַעֲקֹב מִנְיָן יִשְׁעָנוּ, לְדָר וְדָר הוּא קִים, וַשְׁמוֹ קִים,
וְכָסָאוּ נְבוֹז, וַמְלַכּוֹתּוּ וַאֲמֹנְתּוּ לְעַד קִימָתָה.
וְרַבְּרִי חִים וַקִים, נַאֲמָנִים וַנְחַמְדִים לְעַד
וְלְעוֹלָמִי עוֹלָמִים, עַל אֶבֶותֵינוּ וַעֲלֵינוּ, עַל בְּנֵינוּ
וְעַל דָּרוֹתֵינוּ, וַעֲלַבְּלָדוֹתֵינוּ וְרַעַיְשָׁרָאֵל עַבְדֵיכָה:

על הראשונים ועל האחרונים דבר טוב וקיים באמת
ובאמונה חוק ולא יעבר. אמת, שאתָה הוּא ייְהוָה
ואלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ, מלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ, גָּאַלְנוּ גָּאַל
אֲבוֹתֵינוּ, צוֹרֵנוּ, צוֹר יְשׁוּעָתֵנוּ, פָּרוּנָה וּמַצְילֵנוּ מַעוֹלָם הוּא
שָׁמָה, וְאֵין לְנוּ עַד אֱלֹהִים זַוְלָתָךְ סָלָה:

עִזּוּרָת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מַעוֹלָם, מִגּן וּמוֹשִׁיעַ
לָהֶם וּלְבָנֵיהם אַחֲרֵיהם בְּכָל דָּור וְדָור:
ברום עולם מושבך, ומשפטיך וצדקהך עד
אֲפֻסִי אָרֶץ. אָמָת, אֲשֶׁר יִאֲשֶׁר שִׁשְׁמָעַל מִצּוֹתִיךְ,
וְתוֹרָתְךָ וּבָרְךָ יִשְׂים עַל לְבָוֹ. אָמָת, אַתָּה
הוּא אֲדוֹן לְעַמָּךְ, וּמֶלֶךְ גָּבָור לְרִיבֵיכֶם,
לְאֲבוֹת וּבָנִים. אָמָת, אַתָּה הוּא רָאשֵׁון, וְאַתָּה
הוּא אַחֲרֵון, וּמִבְּלָעֵדִיךְ אֵין לְנוּ מֶלֶךְ גָּאַל
וּמוֹשִׁיעַ. אָמָת, מִמְצָרִים נָאַלְתָּנוּ ייְהוָה
וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּרִיתָנוּ. בֶּל בְּכָרֵיכֶם
הַרְגָּתָה, וּבְכָרְךָ יִשְׂרָאֵל נָאַלְתָּה, וִים סָופָלָה
בְּקָעָתָה, וּוְדִים טְבֻעָתָה, וִידִים הַעֲבָרָתָה,
וַיַּכְסֹו מִים צְרֵיכֶם, אַחֲרֵיכֶם לֹא נוֹתָר.
עַל זֹאת שְׁבַחוּ אֲהֹובִים, וּרֹמְמוּ לְאָל, וּנְתַנוּ
יִדִים זָמְרוֹת שִׁירֹות וּתְשִׁבְחוֹת, בְּרָכוֹת
וּהְזֹאות לְמֶלֶךְ אֶל חֵי וּקְיָם: רָם וּגְשָׁא גָּדוֹל
וּנוֹרָא, מְשֻׁפֵּיל גָּאִים עָרֵי אָרֶץ, וּמְגַבֵּיהָ שְׁפָלִים

שחרית לחול

50

**עד מָרוֹם, מַזְצִיא אָסִירִים, פּוֹדֵה עֲנוּיִם, עֹזֵר
דָּלִים, הָעֹזֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעֵת שִׁועֵם אֵלֹיו.
תִּתְהַלֵּות לְאֵל עַלְיוֹן נְאָלָם, בָּרוּךְ הוּא וּמְבָרֵךְ,
מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְקָדְעַנָּו שִׁירָה בְּשִׁמְחָה רַבָּה,
וְאָמָרוּ בְּלָם: מַיִם כִּמְכָה בְּאָלָם יְיָ, מַיִם כִּמְכָה
נָאָדר בְּקָדְשָׁךְ, נֹרָא תִּתְהַלֵּת עִשְׂהָ-פָּלָא:
שִׁירָה תְּדִשָּׁה שְׁבָחוּ נְאָוָלִים לְשִׁמְךָ תְּגַדוּלָּה עַל שְׁפָת
הַיּוֹם, יִתְהַר בְּלָם הָדוּ וְהַמְלִיכוּ וְאָמָרוּ: יְיָ אִימְלָךְ
לְעוֹלָם וְעַד: וְנָאָמָר, גָּאַלְנוּ יְיָ צְבָאות שְׁמוֹ, קָדוֹשָׁ
יִשְׂרָאֵל: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:**

שלחן ערוך הלכות תפלה אדרמיז'

(א) המהפלל צריך שיכוין בלבו פירוש המלות שמצויה בשפטו שטමון תבון לכוב הקשייב אונן ובין שיראה עצמו אבל שיראה שודיה כננו ועריך הבינה והוא סידר להסתובות והודאות אותו עד ששהאר מחשבתו וכנותו וכנה בתפלתו וחסוב כי אלו היה מדבר לפניו מלך בשדר דם זהה מסדר דבריו ומכך בהם פונה כל חומר לפניו מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שבעיר לפניו אף מהשਬתו כי לפני ייכשל כל המחשבה והוא ווקר כר ואם תנא לו מחשבה אחרת בזעם והמשקה ישחק עד שתתבלב ותשכח ברכו כי כל המחשבה הוא קדרושה לא טסק בהפלה ר' יהא אל' ישתק ורכנן למלה שאומר השם בר' וכשמנינו שישין בקריש לשובך ותשכח חזרה הוא לתפלתו: (ב) הטעמה ומוכר מאורע שאר מלים בתפלת השלה שלא בזמנה כבן עיליה ריבא שלא בראש והראש והול של מועד או של שבת ויום טבו בחול אם נזכר טעה פסוק מוד אפי' באמצצע הרכבה. ואם אל נזכר עד לאחר שבמר ברכיה או כל הפללה כר היודר ותפלל בזעם ריבבה ואין ציריך לחשש מה דבר: (ג) ר' ברוך לסמן נאלה לתפלת ולא יפסיק בינויהם כר בששות פסוק שנוהגין לומר קדום תפלה יהי כגון ברכות פסוק כי שם הוא א' קדום ור' חוץ מספק או ר' שפתי מהחיה חובה מתקומם חכמים ואינו השוב הפסוק: (ה) אל ברכות ששהווין בין באבון חזהה וsoftmax ובהתהאה חזהה וsoftmax גם בא לשחות בסוף כל ברכיה או בתפלתה מלזרין אותו שלא שזהה כר אבל באמצצעין מטור להשחות: (ו) המהפלל כרוע בבריך וחוקף בשם על שם ה' זוקף כסופם: (ז) כאשרם ברוך יכרע בבריכו ובאותה ישוחח עד שיתפקידו החוליות:

**אָרְנִי, שְׁפָתִי תְּפִתָּחָה וּפִי יִגְדֵּד תִּתְהַלֵּת:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
אֱלֹהֵי אֶבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק,
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר**

תוויא א) שמוטה שם יא: ב) שם טו יח: ג) ישעת מז ר: ד) מלחים נז יז: ה) דבריהם יז: ג) חמפה ט לב:

כו

תפלת חול

51

**וְהִנּוֹרָא, אֶל עַלְיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים
טוֹבִים, קׁוֹנֵה הַכֶּל, וּזֹכֵר חֲסָדִי
אֲבוֹת, וּמַבְיאָ גּוֹאֵל לְבָנֵי בְּנִיכָם
לְמַעַן שְׁמוֹ בָּאַהֲבָה:**

(שער) (א) הנטנים תקנו לומר בעשרה בברכה אבות וכתרנו ובכבודה וכי כרך וכבודה וכבוד ובשים שלום בספר אם שכח לאמרות ומזכיר קודם שישים הברכה ששכח בה אמרות בטקס שנזכר ומן מזכיר לאחר שהזכיר את השם שבחריתם הברכה לא יאמר במקום שנזכיר גם לא יהוז להاش הברכה משום אישור ברכה לטלה צין ראיין אלא תקון המתאים:

**בְּעֶשֶׂר לְחַיִם, מֶלֶךְ חָפֵץ בְּחַיִם, וּכְתַבֵּנוּ בְּסֶפֶר הַחַיִם,
לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִם:
מֶלֶךְ, עֹזֵיר וּמָוֹשִׁיעַ זָמָן. בְּרוֹךְ אָתָּה יְהָוָה,
מִן אֶבֶרֶחֶם:
אָתָּה גָּבֹור לְעוֹלָם אָדָנִי, מִתְּחִיה מַתִּים
אָתָּה, רַב לְהֹשִׁיעַ:**

(שער) (א) מוחילין להזכיר הגשם בברכה שנייה בחפה סוף של שמי עזרה ואין פוטקין שר תפלה סוף של יום טוב הראשון של פסח: (ב) אם אמר טורי נגש בימות החמה מתחויר ואינו צריך ציריך לחזור לראש הברכה כי אם נזכיר אחר חרם הברכה ציריך לחזור לראש התפלה: (ג) בימות הנשדים אם אל אמר טורי נגש (אפי' אמר בשבע ו/or) מתחויר ואינו רשאי הזכיר על כל אם הזכיר גשם לאTEL בימות הנשדים כסיסים לברכה והוחול ברכה שלאותה ואו חזור לראש התפלה מטעם שנתבאר לעיל אם מזכיר גשם שיטים הברכה יאמר משיב הרוח ומוריד הגשם בטקס שנזכיר ציריך ואפי' אם סיים הברכה ונזכיר קודם שהחותלי אותה קודש אז ציריך לחזור לראש את המשיב הרוח ומוריד הגשם בלבד בחוקת שהוכירו כמו שתיה ובל כל ימות החורף ובזמן החפה אם הזיכר מוריד הגשם עד ליום כהן שזוכירו כמו שתיה ובל כל ימות החורף ובזמן החפה אם תזכיר מוריד הגשם עד ליום כהן לאותו ל' יום אין ציריך לחזור שכבר נרגל לשונו לומר בהלכה וכן הסתום אמר הכרול לשונו:

**בְּקֻעַ מָוִיד הַטָּל: בְּחַזְקָה מִשְׁבֵּת הָרוּחָה וּמָוִיד הַגָּשָׁם:
מִכְלַכֵּל חַיִם בְּחָסֵד, מִתְּחִיה מַתִּים
בְּרַחֲמִים רַבִּים, סּוֹמֵךְ נּוֹפְלִים, וּרְזֹופָא
חוֹלִים, וּמְתִיר אֲסּוּרִים, וּמְקִים אַמְנוֹנוֹ**

**לְיִשְׁנֵי עֶפֶר. מַיְ בָּמֹזֵךְ בַּעַל גִּבְוֹרוֹת
וּמַי הַזְּמָה לְךָ, מַלְךְ מִמְּיתָ וּמִתְּחִיה
וּמִצְמִיחָה יִשְׁוֹעָה:**

שכח לטור מילון דינו כמו בוכרנו עי"ש:

**בַּעֲשִׂית מַי בָּמֹזֵךְ אָב הָרְחָמֵן, זָכָר יִצְׁרוּי לְמַיִם בְּרַחְמִים:
וּנְאָמֵן אַתָּה לְהַחִיוֹת מַתִּים. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, מִתְּחִיה הַמְּתִהִים:** (בחורת הש"ץ א' אורטום
כאן קדושה*)

(שורע) (א) כל השנה אסור מתפלל האל הקדוש בברכה כי וטלך אוحب צדקה ומשפט בברכה י"א חוץ מעשרה ימים שבין ריה ליריה שבמנין צריך ליטר הפלך הקדוש המליך המשפט כר ואם טעה אמר תאל האל הקדוש או שחוא מספק אם אמר הפלך הקדוש אם נזכר לאחר ששהה כי שאילו שלום תלמוד לרבו אחר נזכר הברכה אין צריך לומר אם נזכר לאחר שהתחילה ברכבה רבעיתין צריך לחזור לא羞ת התפללה; (ב) ואם נזכר קדוש ששהה כדי שערו הוה אומר הפלך הקדוש וזה צריך לחזור לראש ובין הדרין בהפלך המשפט ואם נזכר לאחר ששהה כדי שיורו הוה שאמור מלך אהוב צדקה ומשפט אין צריך לחזור לאשכח כר לאחר שער גיגיו טב שיחפהל עוד פעמי בתורת רוכה ואין צריך לחזור מה דבר:

**אַתָּה קָדוֹשׁ יִשְׁמָךְ קָדוֹשׁ, וּקָדוֹשִׁים
בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךְ סְלָה. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, הָאֱלֹהִים (בַּעֲשִׂית הַמֶּלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ:**

* קדושה לש"ץ בחורת התפללה:

**נִקְדִּישָׁךְ וּנְגַעֲרִיאָךְ בְּנָעַם שִׁית סּוֹד שְׁרֵפִי קָדֵשׁ הַמְּשֻׁלְּשִׁים
לְךָ קָדֵשָׁה, כְּבָתוּב עַל יְד נַבְיאָךְ אָקְרָא וְהָ
אָל זֶה וְאָמֵר: קָדֵשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאות, מֶלֶא
כָּל הָאָרֶץ בְּבָזֹז: חִזְקָעַמְתָּם מִשְׁבְּחִים וְאוֹפְרִים: קָדֵשׁ בָּרוּךְ
בָּבּוֹד יְיָ מֶלֶךְ: חִזְקָעַמְתָּם, וּבְרַבְרִי קָדֵשׁ בָּרוּךְ לְאָמֵר:
קָדֵשׁ מֶלֶךְ יְיָ לְעוֹלָם, אָלְקָדָקָ צִוְן לְדוֹר וְדוֹר, הַלְלוּיָה:**

אתה קדוש

תוויא א) ישניה ו' ב'; ב) יהוקאל ג' יב; ג) תהילים קמו ז'

**אתה חונן לאדם דעת, ומלמד
לאנוש בינה, חנון מאלה
חכמה בינה ו דעת. ברוך אתה יי,
חונן הדעת:**

**השבנו אבינו ל תורה, וקרבנו
מלכנו לעבודה, והחזירנו
בחשובה שלמה לפניו. ברוך אתה
יי, הרוצה בחשובה:**

**סליח לנו אבינו, כי חטאנו, מחול לנו
מלךנו, כי פשענו, כי אל טוב
וسلام אתה. ברוך אתה יי, חנון,
ה מרבה לסלום:**

**ראה נא בעניינו וריבבה ריבנו, וגאלנו
 מהרה למן שמה, כי אל גואל
חזק אתה. ברוך אתה יי, גואל ישראל:**

בחגיגת צבר השיעץ אמר סון עננו ^(*)

(שריע) (א) ש"ז שבחת לזר עננו בחגיגת צבור בין גואל לזרען ולא נזכר עד לאחר שחחת ברכת רפאו לא יהו
כ"י אבל אם לא חחת רפאו יאמר עננו ואחר כן רפאו כר ואם נזכר אחר חמימות רפאו קודם חתימת שית
יאמר עננו בשית כחדר כי אם שכח גם בשית אמור ברכיה בסע' אחר בשלום ואין זה שני מסדר הברכות כיון
שכבר מתייחסו ברכות ייח:

(*) עננו יי עננו ביום צום תעניתנו, כי באורה ברולה אנחנו, אל תפנו אל
רשענו, ואל תפטר פנק מפנו, ואל התעלם מלתנתנו, היה נא קרוב
לשותנו, יי נא תפוך לנתקנו, טרם נקרא אלקך עננו, בדרכך שאומרים:

**רְפָאֵנוּ יְיָ וְנִרְפֵּא, הַוְשִׁיעֵנוּ וְנִשְׁעֵה,
בִּי תְהַלֵּתֵנוּ אַתָּה, וְהַעֲלֵה
אֶרְוֹכָה וְרִפְואָה שֶׁלְמָה לְכָל מִכּוֹתֵינוּ.
בִּי אֶל מֶלֶךְ רֹפֵא נָאָמֵן וְרַחֲמֵן אַתָּה.
ברָזֶק אַתָּה יְיָ, רֹפֵא חֹלֵי עַמּוּ יִשְׂרָאֵל:**

(שוויע) (א) בורכת השניהם ציריך לשאל בה מטר בימות הגשימים כרי ומתחילין כליל כי אחר תקופת תשרי וו' התקופה וו' השאלת המ' המכילה את כל ה' (ב) עד מתי שואלן הגשימים עד תפלת המנחה של נורב יוס טוב הראשון של פסח: (ג) ואם שאל אחר יויס והראשון של פסח בין שנורב קדום סיטים הברכה בין שנורב אחיב ציריך להזכיר לברכת השניהם ולומר בשם שטב' קיד' אמר לא נורב עד לאחר חתימת ברמות אהרות ציריך להזכיר לראש ברכבת השניהם ולומר בשם ויאלך כל הרכבות על הפסח: (ד) אם לא שאל מטר בימות הגשימים חמיין ואומו אף' אם שאל טל: (ה) אם לא שאל מטר וו'וכו קודם שחחתיל תקע בשופר טואלו שם כרי ואם נורב אחר שחחתיל תקע בשופר קדום שהיה אין מוחזרין יותר ושאל בשת' כר' ואם נורב אחר חתמתה שית' קדרם שחחתיל רבה אמרו תמן של מטר ואחר כן תחחיל רצה תחשב כללו ויאלו בסוג' הפללה ואם לא נורב עד לאחר שחחתיל זכה אם לא עקר רבליו חזר לברכות השניהם ואם עקר רבליו חזר לראש הפללה ואם השלים הפללה ואינו רביל לטרם תחנתים אחר תפלתו או'יש' שלא עקר רבליו דינו כעקר והיה אם רביל לטרם תחנתים וסיטים מתנהין ואמר אהרים היה לדין גני שבאמור פסק וזה העשיה הטענה ונשלמה הפלתו:

**ברָך עַלְינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשְׁנָה
הַזֹּאת וְאֶת בְּלִ מִינִי תְבוֹאָתָה
לְטוֹבָה, וְתַנְן בְּקִיז בְּרָכָה (בחויר טל ומטר
לברכה) עַל פָּנֵי הָאָדָמָה, וִישְׁבֵעַנְנוּ
מַטּוֹבָךְ, וּבָרָך שְׁנַתְנוּ בְשָׁנִים
הַטּוֹבּוֹת לְבָרָכה, בִּי אֶל טֹב וּמַטִּיב
אַתָּה וּמַבָּרֵך הַשְׁנִים. ברָזֶק אַתָּה יְיָ,
מַבָּרֵך הַשְׁנִים:**

ב' והיה פרם יקנאו נאי אוננה, עד הם מדברים נאי אשמע, ב' אתקה יי',
העועה בעת צרה, פודה ומצליל בכל שט צרה וצוקה. ברָזֶק אַתָּה יְיָ,
העועה לעמו יִשְׂרָאֵל בָּעֵת צָרָה: ר' ר' א'

טרא' א) יומיה י' י' (בשנוי לשון): ב' ישעה טה, כר':

**תָּק֣וּ בְשׁוֹפֵר גָּדוֹל לְחַרְוֹתֶנוּ וִישְׁאָנֶם
לְקַבֵּץ גָּלוּיּוֹתֵינוּ וּקְבָצֵנוּ יְהָדָה
מִאֲרַבָּע כִּנְפוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, מִקְבֵּץ נְדָחִי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:
הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ בְּבָרָא שׁוֹנֶה
וַיּוֹעַצְיָנוּ בְּבָתְחִילָה, וְהַסְּרָמָה
מִמְּנוּ יִגּוֹן וְאַנְחָה, וּמְלוֹךְ עַלְיָנוּ
אַתָּה יְיָ לְבָדָךְ בְּחִסְדֶךָ וּבְרָחְמֶיךָ,
בָּצָדָקָה וּבָמִשְׁפָט. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ
אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָט: (בעשיית המלך המשפט)**

אין הסורה בהמליך המשפט בעשרה עין אצל המלך הקדושים:

**וְלֹמְלִשְׁינִים אֶל תְּהִי תְּקוֹהָ, וּכְלַ
הַמִּינִים וּכְלַהֲזִירִים בְּרִגְעָ
יַאֲבֹדוּ, וּכְלַאֲיָי עַמְּךָ מִהְרָה
יִכְרֹתוּ, וּמְלֻכּוֹת הַרְשָׁעָה מִהְרָה תַּעֲקֹר
וְתַשְּׁבֹר וְתַמְגַר, וְתַבְנִיעַ בְּמִהְרָה
בְּיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, שָׁבֵר אַיִלִים
וּמַבְנִיעַ זָרִים:**

**עַל הַצְדִיקִים וּעַל הַחֲסִידִים, וּעַל זְקָנִי
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּעַל פְּלִיטָה**

**בֵּית סֹפְרִיָּהֶם וְעַל גְּרִי הַצְּדָקָה
וְעַלְיָנוּ, יְהִמּוּ נָא רְחַמִּיךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְהַנְּ
שְׁכָר טֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשֶׁמֶךְ
בְּאֶמֶת, וְשִׁים חָלְקָנוּ עַמָּהֶם, וְלֹעֲלָם
לֹא נִבוֹּש בַּי קְדָם בְּטָהָנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ, מְשֻׁעָן וּמְבָטָח לְצדִיקִים:**

**וְלִירְיָשָׁלִים עִירָךְ בְּרַחְמִים תְּשׂוֹבָ
וְתַשְׁבֹּונָ בְּתוֹבָה כַּאֲשֶׁר
דָּבָרָת, וּבְסָא דָוד עֲבָדָךְ מְהֻרָה
בְּתוֹבָה תְּבִין, וּבְנָה אֹתָה בְּקָרוֹב
בְּיָמֵינוּ בְּנָנוּ עֲלָם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
בּוֹנָה יְרִישָׁלָם:**

**אַת צָמַח דָוד עֲבָדָךְ מְהֻרָה תְּצִמְחָה,
וְקָרָנוּ תְּרוּם בִּישְׁוּעָתֶךָ, בַּי
לִישְׁוּעָתֶךָ קְוִינָנוּ בְּלַיּוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ, מְצָמָיחָ קָרֵן יְשׁוּעָה:**

**שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אָב הַרְחָמָן,
רְחֵם עַלְיָנוּ, וְקָבֵל בְּרַחְמִים
וּבְרָצֵן אַת תִּפְלַתְנָנוּ, בַּי אֶל שׁוֹמֵעַ**

כט

תפלת חול

57

**תְּפִלּוֹת וַתְּחִנּוּנִים אַתָּה, וּמְלֵפְנֵיךְ
מְלֵבָנֶנוּ רַיִקְמָם אֶל תְּשִׁיבָנוּ. בַּי אַתָּה
שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּת בֶּלְפָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:**

**רְצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַפְךְ יִשְׂרָאֵל
וְלֹתְפִלָּתֶם שְׁעָה, וְהַשֵּׁב הַעֲבוֹדָה
לְדִבְרֵי בִּיתְךָ, וְאַשְׁיִי יִשְׂרָאֵל וְתְפִלָּתֶם
בְּאַהֲבָה תִּקְבֵּל בְּרָצֵן, וְתָהִי לְרָצֵן
תָּמִיד עֲבוֹדָת יִשְׂרָאֵל עַמְךָ:**

בראש חדש ובחלוף הזמן אמרו כן יعلا ויבא*)

(דהייח) (א) שכח לומר בראש חורש יعلا ויבא בערבית אפלו בלילה שני של ראש חדש אין גין לחזור אבל בשחריר וממנה אם נזכר קודם שאמר מחדים אחר שיטים המברכה אומר במקומות שנזכר. ואם נזכר קודם שאמר ה' כברכת המחויר אמר ער הפנס תחתינה ואם החולן דוחים אם נזכר קודם שעקר והלו חזר לרצח ואם לאחר שעקר והלו חזר לראש תחנתה. ואם אמר היו לזרען והסית ועתה מלומדים הר עקר ובלוי: (ב) שכח עליה חבא בחול המועד אפילו בערבית גין לחזור כמו בשחריר ראש חדש: (ג) המשופך לא אמר עליה ויבא חזר ומתחפלל: (ד) שכח עליה ויבא בשחריר והתפלל מוסף לא יחוור להתפלל עוד שחריר: (ה) ש"ץ שכח עליה ויבא בתפללו בקהל רם לא יחוור והקאה שהשליט הוללו אבל לא השלים חזר לרצח: (ו) ש"ץ שכח עליה ויבא בתפללו לבחש לא יחוור ויטפרק על תפלו בקהל רם لكن יאמר אליה גבור ויפגע ב' פשעות אחר התפלה בקהל רם:

*) בראש חדש ובחלוף הזמן אמרו זה:

**אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ, טַלָּה וְבָאוּ וְגַעַת, וְרָאָה וְרָאָה וְשַׁמְעָן,
וְשַׁקְדָּר וְיִכְרֵר יְכַרְנֵנוּ וְפְלַרְדֵּנוּ, וְכַרְזֵן אֲבוֹתֵינוּ, וְכַרְזֵן
פְּשִׁיתֵּנוּ בְּנֵן דָּדוֹ עֲבָדָה, וְכַרְזֵן יְרֹשָׁלָם עִיר קְרַשָּׁה, וְכַרְזֵן כָּל עַפְךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפָלֵלה לְטוֹבָה, לְתַנְןָ וְלַחֲסֵד וְלַחֲתָמִים וְלַחֲתִים
טוֹבִים וְלַשְׁלָום בְּיוֹם לְהַאֲשָׁר רַאשׁ תְּהֻשָּׁה הָווֹת. לְסַחַת תְּגַת הַמִּצְוֹת וְתְהַתָּ
לְבָרָכה. וְהַשְׁעָשָׁה בּוּ לְחָתִים טְבִים. וְכַרְבֵּר לְשֹׁוֹשָׁה וְרַחֲמִים, וְצָם וְגַעַת,
וְתַחַם עַלְעַט וְהַשְׁעִינָה, בַּי אַלְקָד עַגְעָנָה, בַּי אֶל מְלָךְ תְּעֵן וְרַחֲמָם אַתָּה:**

תפלת חול

58

**וְתָחֹזֵנָה עִינֵינו בְשׁוּבָך לְצִיּוֹן
בְּרַחֲמִים . בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְחֻזֵיר
שְׁבִינְתֶךָ לְצִיּוֹן :**

שורשים רוכין
**מוֹדִים אֱנֹחָנוּ לְךָ, שָׁאַתָּה
הָוָא ייָ אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל
בָּשָׂר, יוֹצֵרנוּ, יָצַר בְּרָאשֵית,
בְּרִכּוֹת וְהִזְרָאוֹת לְשִׁמְךָ
תְּגָדוֹל וְתְּקָדוֹשׁ, עַל
שְׁחִיחִיתֵנוּ וְקִמְתֵנוּ, בְּן
חַיָינוּ, מִגּוֹן יִשְׁעָנוּ,
אַתָּה הָוָא לְדוֹר
וְדוֹר נֹדַה לְךָ
וְסִפְר הַהֲלָתָה,
עַל חַיָינוּ הַמְסֻורִים
בְּיַדְךָ, וְעַל גִּשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לְךָ
וְעַל גִּסְיךָ שְׁבָכָל יוֹם עַמְנוּ, וְעַל
גִּפְלָאותֵיךָ וְטוּבּוֹתֵיךָ שְׁבָכָל עַתָּה, עַרְבָּה
וּבְקָר וְצָהָרִים, הַטּוֹב, בַּי לֹא בָלוּ
רְחַמִיד, הַמְרַחִם, בַּי לֹא תִּמְנו חַסְדִיךָ,
בַּי מְעוֹלָם קָנֵינוּ לְךָ :**

בחנוכה ובטורם אמרם כן על הנשים:

וְעַל בָּלָם יִתְבָּרֵךְ וַיִּתְרוּמֶם וַיִּתְגַּנְשֶׁא שְׁמֵךְ מַלְכֵנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וְעַד:

שכח לומר וכוחוב רינו כמו בוכרכו עיריש:

בעשית ובלתוב להרים טובים כל בני בריתך:

וְכָל הַחַיִם יוֹדֵךְ סָלָה, וַיְהִלְלוּ שְׁמֵךְ הַגָּדוֹל לְעוֹלָם בֵּי טֹב, הַאֲלֵיכָה שְׁוֹעַתְּךָ עוֹורָתָךְ

בחנוכה ובטורם אמרם כן על הנשים אם לא אמר אין מהוירין אותו ואם מזכיר קודם ששים הברכה כדי שלא סיים השם
אפיי מזכיר בין להשם והרשות

וְעַל הַנְּפָטִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַבָּרוֹת וְעַל הַתְּשִׁיעָות וְעַל הַנְּפָלָאות שְׁעַשְ׀תִּי לְאָבוֹתֵינוּ בִּימֵם הַהְמָן הַזָּהָה:

לפחים לחנוכה

בִּימֵי פָּתָחָיו בֵּן יְהֻדָּה בְּתַנְעָלָן
בִּימֵי קָרְדָּכִי וְאַסְטָר בְּשָׁוֶשֶׁן
תְּבִירָה, בְּשָׁעַטֶּר עַלְיָם
לְפָנֵן הַרְשָׁעָה, בְּקַשׁ לְהַשְׁמֵד
לְהַרְגוֹן וְלְאַבְדֵּר אֶת כָּל הַיְהּוּדִים,
מְבָשֵׂר וְשֵׂד זָכוֹן, מִפְּנֵי גַּעַשִׁים, בְּיָם
אָזֶד, בְּשָׁלָשָׁה עַשֶּׂר לְחַצֵּשׁ שָׁנִים
עַשֶּׂר, הוּא תְּחִשָּׁ אָרֶר, וְשָׁלָלָם
לְבָוֹן. וְאַתָּה בְּרַחֲמָךְ תְּעַבֵּט
וְפָרַת אֶת גַּעַשִׁוֹת, וְקַלְקַלָּת אֶת
מְחַשְּׁבָתוֹ, וְהַשְׁבָּתוֹ לְגַטְלָה
בְּרָאשׁוֹ. וְתַלֵּ אָתָה וְאַתָּה בְּנֵי
עַל הַעַזְנָה: וְיַלְכֵל
יִשְׂרָאֵל שְׁעִירָה תְּשֻׁועָה בְּרוּלָה
וְפְרָקָן כְּהֵים הַזָּהָה. וְאַתָּה כָּה בָּאוּ גַּנְחָה לְכִבּוֹר בִּתְחָה, וְפָנוּ אֶת פִּיקָּה,
וְשְׁבָרִוּ אֶת מִקְרָבָה, וְהַדְלִיכּוּ נִירֹת בְּחַצְרוֹת קָרְשָׁה, וְקַבְּעֻוּ שְׁמֹנִית
וּמִגְבָּה אָלוֹ, לְהֻודָּה וְלְהַלְלָה לְשָׁמֶךְ תְּצִדּוֹל: וְיַלְכֵל

תפלת חיל

60

**וְעֹזֶרֶתָנוּ סָלָה. הַאֵל הַטּוֹב. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, הַטּוֹב שְׁמֵךְ וְלֹךְ נָאָה לְהֻדוֹת:**

יש"ז אלָהִינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בָּרְכֵנוּ כְּבָרְכָה הַפְּלִשְׁלִשָּׁת בְּתוֹרָה, הַבְּרוּכָה
קָדוֹשָׁה בְּאָמֵר: בָּרְכָה יְיָ וְשָׁמְךָ: אָמֵן יְאָרֵן יְיָ וְיַעֲשֵׂה: אָמֵן יְשָׁאֵן יְיָ
פָּנָיו אֱלֹךְ וְיִשְׁלָם לְךָ שְׁלוֹם אָמֵן:

**שִׁים שְׁלוֹם, טּוֹבָה וּבָרְכָה, תִּימְסְחָנוּ וְחַסְדָּנוּ וְרַחֲמִים,
עַלְיָנוּ וְעַל בָּל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ, בָּרְכֵנוּ אֲבָנֵינוּ
בְּנֵנוּ בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיקָה, כִּי בְּאוֹר פְּנִיקָה נָתַת
לְנוּ יְיָ אֱלֹהִינוּ תּוֹרָת חַיִם וְאַהֲבָת חַסְדָּר, וְצְדָקָה
וּבָרְכָה וְרַחֲמִים וְחַיִם וְשְׁלוֹם, וּטּוֹב בְּעִינֵיכָה
לְבָרֵךְ אֶת עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עַת וּבְכָל שָׁעה
בְּשְׁלֹמָךְ.**

שכח לומר וכבספר דינו מבואר לעיל אצל זכרנו:

בְּעִשְׁיָה, וּבְסְפַר חַיִם בָּרְכָה וְשְׁלוֹם וּפְרִנְסָה טּוֹבָה, יְשֻׁעָה וְעַמְּתָה וְנָרוֹת
טוֹבָות, גַּנְגַּר גַּנְגַּת לְפָנָה, אַגְּנָעָה וּכְלָל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל,
לְחַיִם טּוֹבִים וְשְׁלוֹם.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

(שרי"ג) (א) תקנת חכמים לומר אתו שמונה עשרה פסוק יהו' לרבקן וכור. אסור להפסיק בין לשמונה עשרה אף
לענות קדיש וקדושה או אין ציריך לומר במאורה אליו נזכר ושאר תנתנות שאחר ההפלה שאמן אלא מנגב ולא
חכבה כלל לא ציריך לומר יהו' לרבקן קודם אלהי נצור ואם בא לחזור לאמור פעם אחרות ואחר התנתנות הרשות בירוי
ובין יהו' לרבקן לאלה נצור מורה להפסיק לעונת דבר שבקדושה אבל לא רבר אוור עד שיעקרו רגלי'ו שהרי אפי'
לזה ספקתו אסור עד שיטפע ב' פסיעות לאחוריו' כר) ואם הוחול לומר ליהו' נצור או שאר תנתנות והחול צ"ז
לסדר הפלתו והגבע לקדושה מקוצר וועל' וופוע לאחוריו' ואפי' לא קדר יכול להפסיק ולענות כדין שמספיק לעונת
בברכות ק"ש:

יְהוָה לְרִצְוֹן אֲפִרְיוֹ פִּי וְגַזְוֹן לְבִי לְפָנָה, יְיָ צָרֵי וְנָאָלֵי:

תורא (א) בפירוש ב' כה, כה, כו: (ב) ההלים יט טו:

לא

תפלת חול

61

אֱלֹהִי, נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה, ולמkilliy,
נפשי תהום, ונפשי בעפר לכל תרעה, פתח לבי
בתרורתך, ובמציאותך תרדוף נפשי, וכל החושבים עלי
רעה, מהירה הפר עצחים וקלקל מחשבתם. יהיו במי
לפניך רוח, ומלאך יי' החה. למען חילצון זידקה,
הושיענה ימינה וענני. עשה למען שמה, עשה למען ימינה,
עשה למען תורתך, עשה למען קראשתך.

יהיו לרצון אמרי פי, ורגעין לבוי, לפניה, יי' צורי ונואלי.

(שרי) (א) המתפלל צור שיפגע בפגיעה לאחורי סדר שנפטרים מלפני האל ואחר כך יtron שלום וקורות טपטוע
יש לו לברוח ופשע דבר פשעות בכירעה אחת ובצד כבוד קדום שיקורו יtron שלום לשאמלו וליטנו והוגלו
להשתנות אחר כך מפני כי עברו הגופר מרבול:

**עֲשֵׂה שָׁלוֹם (במשית השלום) בְּמַרְכָּמוֹ, הוּא יִעֲשֶׂה שָׁלוֹם
עַלְנוּ, וְעַל בְּלִי שְׂרָאֵל, וְאָמָרוּ אָמֵן:
יהי רצון מלפניך, יי' אלתינו ואלתי אבותינו, שבנה בית התקdash בטהרה
בגיטני, ומן תלקני בתורתך:**

(שרי) (א) כשבץ' חזר התפלה יש לכל הקhol לשוחק ולכין לברכות שבזכך השץ' ולמנת בןך ואם אין ט'
מכחולים לברכו קרב להיות ברכותיו לטבלה כי חורת השץ' נתקה לאמתה בעשרה כר' רשות לגער באנשעס
שלומדים בעת חורת השץ' או אמורים חנוניס ואפי' אם מכובדים לסתה הרכבה לעונת אם כראוי כר' לא יפה המש
עוושים כר' וכל ארט' עשה עצמו כלא אין ט' זולחו ויחין לכל ברכה מראה עד סופה: (ב) יש אמורים שלל העם
יעבורו כשבץ' זי' והמללה: (ג) לא ישית שיזח חולין בשעה ששבץ' חזר התפלה ואם שה הוא מטהר גולו עז'
מנשא אפי' יש ט' זולחו שלל המשיח ברחבי שעה שתצבר עסוקין בסבוכו של מוקה מראה עצמו שאן לו חולק
באלדי ישראל כר' וולמר ארט' בני הקטנים וחונכים לעונת אמן ומוד שהחיקוק פונה אמן יש לו חלק לעוזיב' תירץ
שינונכם לעפוד באימה ובראה ואוון שרים שביב' בטהרה בשהוק מוטב שלא להריאם כלל להבכיין:

**אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ, תָּבָא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ, וְאֶל תְּתֻעֵלֵם
מִתְּהֻנָּתֵנוּ, שָׁאן אָנוּ עַיִּ פְּנִים וְלַקְשֵׁי עַרְפָּ, לְוָמֵר לְפָנֶיךָ
יי' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ, אֲדִיקִים אָנָּהוּ וְלֹא חָטָאנוּ, אָכְלָ
אָנָּהוּ וְאֲבוֹתֵינוּ תְּפָאָנוּ:**

**אָשָׁמָנוּ, בְּגַנְנוּ, גַּנְלָנוּ, דְּבָרָנוּ דְּפִי, הַעֲוִינוּ,
וְהַרְשָׁעָנוּ, זְדָנוּ, חַמְסָנוּ, טְפָלָנוּ
שְׁכָרָ, יְעַצְּנוּ רָע, בְּזָבָנוּ, לְצָנוּ, מְרַדָּנוּ, נְאָצָנוּ,
סְרִרָנוּ, עֲוִינוּ, פְּשָׁעָנוּ, אַרְרָנוּ, קְשִׁינוּ עַרְפָּ.
רְשָׁעָנוּ, שְׁחַרְתָּנוּ, תְּעַבָּנוּ, תְּעִינָנוּ, תְּעַתְּעָנוּ:**

[<<Back](#) [Next>>](#)

Shacharis - Tachanun to End of Shacharis

[<<Back](#) | [Hallel](#) | [Back to Menu>>](#)

שחרית לחול

62

סְרִנֵּי מִמְצֹותֶךָ וּמִמְשֻׁפְטֶיךָ הַטוֹּבִים וְלֹא שָׂוֹה לָנוּ. וְאַתָּה
צָדִיק עַל כָּל הַבָּא עַלְינוּ, כִּי אֲמָת עֲשִׂית וְאַנְתָּנוּ הַרְשָׁעָנוּ:
אֶל אָרֶךְ אֲפִים אַתָּה וּבַעַל הַרְחָמִים נִקְרָאתִ, וְגַדְעָן
תִּשְׁבֹּה הַוְּרִיתָ. גָּדוֹלָת הַחַמִּיה וַחֲסִידִיה, תָּפֹרֶר הַיּוֹם
וּבָכֶל יוֹם לְוַעַד יִדְּרִיךָ. תָּפַנְןָ אַלְעִיטָ בְּרַחֲמִים, כִּי אַתָּה
הַוְּרִיךְ בְּעַל הַרְחָמִים. בְּתַחַנוֹן וּבְתַפְלָה פָּנֵיךְ נִכְרָם,
בְּהַזְׁדָּעָת לְעַנְיוֹן מִקְדָּם. מִתְּרוֹן אָפָךְ שׁוֹב, בָּמוֹ בְּתַוְרָתֶךָ
כְּתֻובָה. וּבְצָל בְּנֵיכֶךָ נְחָסָה וּנְתַלוֹּנָה, בַּיּוֹם וּנְרַד יְיָ בְּעַנְנוּ.
תַּעֲבֹר עַל פְּשָׁע וְתִמְחָה אַשְׁם, בַּיּוֹם וַיְתִיצָּב עַמּוֹ שֶׁם.
תָּאִזֵּן שְׁוֹעַתְנוּ וַתִּקְשִׁיב מִנּוּ מַאֲמָר, בַּיּוֹם וַיִּקְרָא בְּשָׁם יְיָ

וְשָׁם נִאָמֵר:

המחלל ביחסו אין אומר זה:

וַיַּעֲבֵר יְיָ | עַל פָּנֵיו וַיִּקְרָא

יְיָ | יְיָ אֶל רְחוּם וְחַנּוּן אָרֶךְ אֲפִים וּרְבָה חַסְדָּךְ וְאֲמָתָה: נִצְרָן
חַסְדָּךְ לְאֲלָפִים נִשְׁאָעָן וּפְשָׁע וְחַטָּאת וְנִקְהָה:

רְחוּם וְחַנּוּן דְּשַׁאנָן ?לְפָנָק רְחָם עַלְעִין וְרוֹשְׁיָהוּ:

אַלְדוֹד אַלְקָךְ יְיָ נְפָשֵׁי אַשְׁאָה: בְּאַלְעִי בְּךָ בְּטוֹחַי אֶל אַבְשָׁה, אֶל יְעַלְעַז
אוֹבֵי לֵי: גַּנְם קְלִינְקָה לֹא יְבָשׁו, יְבָשׁו הַבָּוֹדִים רִיקָם: דְּרַבְּךָ יְיָ
הַזְּדִיעָנִי, אַזְׁהָרָה לְפָנָנִי: הַקְּרִיבָנִי בְּאַמְמָה וּלְפָנָנִי יְיָ אַתָּה אַלְעִי שְׁעִי,
אוֹתָךְ קְוִיָּה בְּלִיהָוִם: וּמְרַחְמָךְ יְיָ וּמְפָרָךְ כִּי מַעֲולָם הַמְּהָה: חַטָּאות גְּעוּרִי
וְפְשָׁעִי אֶל תַּזְבֹּר, בְּתַקְרָה וְצָר לִי אַתָּה, לְפָנָן טָבָה יְיָ: חַטָּאת וּוְשָׁר יְיָ עַל כָּן
יְוָהָה חַטָּאים בְּנָקָה: סְזַרְךָ שְׁנִים בְּטַשְׁבָּט וּלְמֹר שְׁנִים דְּרַבְּנוּ: כָּל אַזְׁהָות
יְיָ חַסְדָּךְ וְאֲמָתָה, לְנַלְאֵר בְּרָתוּ וְשַׁדְּתוּ: אֶל לְפָנָן שְׁפָךְ יְיָ וּסְלָהָתָה לְשָׁנִי פִּי רְבָּה
הַוָּא: כִּי טִי הַהָּאִישׁ זְרָא יְיָ, יְוָרֵץ בְּנָךְ יְבָרָח: כִּי נְפָשָׁו בְּטוֹב פְּלִין וּוְרַע יְרִיש
אַרְצָן: דְּסָד יְיָ לִירָאִי, בְּרִירָתוּ לְהַזְּדִיעָם: שְׁעִינִי תְּפִיד אֶל יְיָ, כִּי דָנָא וִצְאָא
מְפָרָשָׁת רְגִלִּי: שְׁפָה אַלְיָ וְתַגְנִי, כִּי יְחִיד וְעַנִּי אַגִּי: זְאָרוֹת לְקָבִי וְהַחֲבִיבִי,
סְפָלָצְקוֹתִי הַזְּצִיאָנִי: חַרָּאה עֲנִי וּעֲטָלִי, וְשָׁא לְכָל חַתָּאוֹתִי: שְׁרָאה אַבְּיִי
כִּי רְבָּה, וְשְׁנָאתָה חַסְסָ שְׁנָאָגָני: כִּשְׁבָרָה נְפָשִׁי וְהַצְלָחָנִי, אֶל אַבְשָׁ כִּי
חַסְתִּי קָה: כָּא הָמָם וּוְשָׁר יְלָזִינִי, כִּי קִיְתָה: כָּבְרָה אַלְהָוִם אֶת יִשְׂרָאֵל
מְפַל אַזְׁרָחָיו: וְהָא יְפָה אֶת יִשְׂרָאֵל מְפַל עֲנוֹתָיו:

אחר כך אמרו אבינו מלכנו אתה והוא ואנחנו לא נדע בו מה הוא להלן:

תר"א (א) מהלכים כה: (ב) שם כל ח:

שחרית לשני וחמשי ליום לב 63

זהו רחום, יכפר עון ולא ישחית,
והרבה להשיב אפו, ולא יעיר
כל חמתו. אתה יי לא תבלא רחמייך
ממנו, חסוך ואמתך תמיד יזכירינו.
הושיענו יי אלהינו, וקבענו מן הימים
להודות לשם קדשך, להשתבח
בתחלהך. אם עונות תשמר ייה, אדני,
מי יעמוד. כי עמד הפטליה, למן
תורא. לא בחתאינו תעשה לנו, ולא
בעונתוינו הגמול עליינו. אם עונינו
ענו בנו, יי, עשה למן שמה. זכר
רחמייך יי, וחסדייך, כי מעולם הפה.
יעננו יי ביום צורה, ישגבנו שם אלהי
יעקב. יי הושיעה, המליך יעננו ביום
קדשנו. אבינו מלכנו חנו ועננו, כי
אין לנו מעשים, עשה עמו צדקה
למן שמה. ועתה אדני אלהינו,
אשר הוצאה את עמד הארץ מארים

תורא א) תחלים עז לח: ב) שם מ יכ: ג) שם קו מז: ד) שם קל ד: ח) שם קל ד: ט) שם קג י: ז) ירמיה
 י: ז: ח) תחלים נא ז: ט) שם כ ב (בשינוי לשון): ג) שם כ י: כ) וראאל ט מז:

**בַּיד חֹקָה, וַתִּעֲשֶׂה לְךָ שֵׁם בַּיּוֹם
הַזֶּה, חַטָּאנוּ רְשִׁעָנוּ. אָדָנִי בְּכָל
צְדָקוֹתֶיךָ, יִשְׁבֵּן אַפְּךָ וְחַמְתָּךָ
מַעַירֶךָ יְרוּשָׁלָיִם הַר קָדְשֶׁךָ, כִּי
בְּחַטָּאינוּ וּבְעֻגּוֹת אֲבָתֵּינוּ, יְרוּשָׁלָיִם
וְעַמֶּךָ לְחֶרְפָּה לְכָל סְבִיבֹתֶינוּ. וַעֲתָה,
שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֶל תְּפִלָּת עֲבָדֶךָ וְאֶל
תְּחִנְנוּנוּ וְהַאֲרֵן פְּנֵיךָ עַל מִקְדָּשֶׁךָ**

הַשְּׁמִים, לִמְעֵן אָדָנִי:

הָתָה אֱלֹהֵי | אָזְנָה וְשָׁמַע, פְּקָח עַינִּיךָ וְרָא
שׁוֹמְמָתִינוּ, וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שָׁמֶךָ
עַלְיהָ, כִּי | לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אָנָּחָנוּ מִפְּלִימָ
תְּחִנְנוּנוּ לְפָנֶיךָ, כִּי עַל רְחַמֵּיךָ הָרְבִּים. אָדָנִי |
שְׁמַעָה, אָדָנִי | סְלָחָה, אָדָנִי הַקְשִׁיבָה, וְעַשָּׂה
אֶל תָּאָחָר, לִמְעֵן אֱלֹהֵי, כִּי שָׁמֶךָ נִקְרָא עַל
עִירֶךָ וְעַל עַמֶּךָ. אָבִינוּ אָב דָּרְחָמָן, הָרָאנוּ
אוֹת לְטוֹבָה וּקְבִיעָן פְּנַזּוֹתֵינוּ מִאָרֶבֶע בְּגַפּוֹת
הָאָרֶץ, יִבְירּוּ וַיְדֻעוּ בְּלַהֲנוּם, כִּי אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ.
וַעֲתָה יְיָ אָבִינוּ אַתָּה, אָנָּחָנוּ חַמָּר וְאַתָּה
יוֹצְרָנוּ, וְמַעֲשָׂה יְדָךְ בָּלָנוּ. אָבִינוּ מַלְכָנוּ צָרָנוּ

תריא א) דניאל ט זט: ב) שמ ט יז: ג) שמ ט יט: ד) שמ ט יט: ח) ישעיה סדר זז

לג

שחרית לחיל

65

וְנוֹאָלֶנוּ. חֹסֶה יְיָ עַל עַמָּךְ, וְאֵל תְּתַנֵּן נַחֲלָתֶךָ
לְחִרְפָּה לִמְישָׁל בְּםַזְוִים, לִמְהַיאָמְרוּ בְעַמִּים אַיִתָּה
אֱלֹהֵיכֶם. יְדֻעָנוּ בַּיְחָטָאתָנוּ, וְאֵין מַיְעַמֵּד בְּעַדְנוּ,
אַלְאָ שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל יַעֲמֵד לְנוּ בְּעֵת צָרָה. בְּרָחָם
אָב עַל בָּנִים, בֶּן תְּרָחָם יְיָ עַלְינָנוּ וְהַשְׁעָנוּ לְמַעַן
שְׁמֶךָ. חִמּוֹל עַל עַמָּךְ, רָחָם עַל נַחֲלָתֶךָ,
חֹסֶה נָא בְּרוֹב רְחָמִיךָ, חָפְנוּ וְעַנְנוּ, כִּי לְךָ יְיָ
הַצְּדָקָה, עֲשֵׂה נְפָלוֹת בְּכָל עַת:

הַבְּטָה נָא, וְהַשְׁעָה צָאן מְרַעֵיתֶךָ.
וְאֵל יִמְשָׁל בְּנֵי קָצֶף, כִּי לְךָ יְיָ
הַיְשֹׁועָה, בְּךָ תְּחִלְתָּנוּ, אַלְוָה סְלִיחוֹת.
אָנָּא, סְלִיחָה נָא, כִּי אֵל טֹוב וּסְלִיחָה אַתָּה:
אָנָּא מֶלֶךְ חָפֹן וּרְחוֹם, זָכָר וּרְבָט לְבָרִית בֵּין
הַבְּתָרִים, וְתְּרָאָה לְפָנֶיךָ עֲקָדָת יְחִיד
וְלִמְעֵן יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ. אֵל תְּעַזְּבָנוּ אָבִינוּ, וְאֵל
תִּטְשִׁנָּנוּ מַלְכָנוּ, וְאֵל תִּשְׁבַּחֲנוּ יוֹצְרָנוּ, וְאֵל תִּعְשֶׂה
עַמְנוּ בְּלָה בְּחַטָּאתָנוּ בְּגַלְוָתָנוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חָפֹן
וּרְחוֹם אַתָּה:

אֵין בָּמוֹךְ חָנוּן וּרְחוֹם יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֵין בָּמוֹךְ אֵל אָרָךְ אֲפִים
וּרְבָּחֶסֶר וּאֶמֶת, הַשְׁעָנוּ וּרְחָמָן, מְרַעֵשׁ וּמְרַעֵן
הַצִּילָנוּ. זָכָר לְעַבְדֵיכָה לְאָבָרָהָם לִיצָחָק וּלִיעָקָב, אֵל

חו"א א) י"א ב' ז; ב) ר' ר' ר' ס' ס' (בשינוי לשון):

שחרית לחיל

66

תפָן אֶל קְשִׁינוּ וְאֶל רְשֻׁעָנוּ וְאֶל חַטֹּאתָנוּ. שׁוֹב מַחְרוֹן אֲפָה
וְהַנְּחָם עַל הַרְעָה לְעֵמֶךָ. וְהַסְּרָמָנָה מִבַּת הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם
אַתָּה, בַּיּוֹם וְרַקֵּב עֲשָׂה חַסְדָּךְ תְּשַׁׁם בְּכָל הָעוֹד וְדוֹר.
אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָא. אָנָּא יְיָ הַצְּלִיחָה נָא. אָנָּא יְיָ עֲנָנוּ בַּיּוֹם
קָרְאָנוּ. לְךָ יְיָ קָנֵינוּ, לְךָ יְיָ חָפֵינוּ, לְךָ יְיָ נִיחָל, אֶל תַּחַשָּׁה
וְתַּעֲנַנוּ, בַּיּוֹם גָּנוֹם אֲבָהָה תַּקְוֹתָם, כָּל בָּרוֹךְ לְךָ
תִּכְרֹעַ וְכָל קָמָה לְפָנֶיךָ תַּשְׁתַּחֲתָה:

הַפּוֹתַח יְד בַּתְשׁוּבָה לְקַבֵּל פּוֹשָׁעים וְחַטָּאים,
גְּבָהָלָה נִפְשָׁנוּ מִרְׁזָב עַזְבּוֹנָנוּ, אֶל
תַּשְׁפַּחַנוּ נִצָּחָה, קָמָה וְהַוְשִׁיעָנוּ. וְאֶל תַּשְׁפּוֹךְ
חַרְזָנָךְ עַלְינָנוּ, בַּיּוֹם אֲנַחֲנוּ עַמְּךָ בְּנֵי בְּרִיתְךָ.
עוֹרְרָה גִּבְוָרָתָךְ וְהַוְשִׁיעָנוּ לִמְעֵן שְׁמָךְ, וְאֶל
יִמְעַטוּ לְפָנֶיךָ תְּלַאֲוֹתֵינוּ. מַהְרָה יְקַדְּמוּנוּ רְחַמִּיךָ
בְּעֵת צְרָתֵנוּ, לֹא לְמַעַן אֶלָּא לְמַעַן פָּעָל,
וְאֶל תִּשְׁחַית אֶת זֶבֶר שְׁאֲרִירָתֵנוּ, בַּיּוֹם מִיחָלוֹת
עִינֵּינוּ, בַּיּוֹם מֶלֶךְ חָנוֹן וְרַחֲם אַתָּה, אַכְזָר
עֲדוֹתֵנוּ בְּכָל יוֹם תִּמְדִיד אָוֹמָרים פָּעָמִים בָּאָהָבָה:
שָׁמָעַ יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ | אֶחָד:

**יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל, שׁוֹב מַחְרוֹן אֲפָה, וְהַנְּחָם עַל
הַרְעָה לְעֵמֶךָ:**

חו"א א) שמות לב יב; ב) תהילים ק"ח כה; ג) דבריím ז ד; ד) שמות לב יב;

שחרית לחול

לד

הַבְּטָמֵנִים וְרֹאֶה, בַּיְהִינָּנוּ לְעֵג וְקָלָם בְּנוּוִים, נַחֲשַׁבְנוּ
בְּצָאוֹן לְטַבָּח יוֹכֵל, לְהַרְוֹג וְלְאָבֶד וְלְמַכָּה וְלְחֶרֶף.
וּבְכָל זֹאת שְׂמֵךְ לֹא שְׁבַתַּנו, נָא, אֶל תְּשַׁבְּתָנוּ. "

זֹרִים אֹמֶרִים אֵין תְּזִלָּת וְתִקְוָה, חֹזֶן אָוָם לְשְׂמֵךְ מִקּוֹה,
שְׁחוֹר, יְשֻׁעָתֵנוּ קָרוֹבָה, יִגְעַנְנוּ וְלֹא הַוַּחַדְנוּ.

רְחַמִּיךְ יִכְבְּשׁוּ אֶת בְּעֵךְ מַעֲלֵינוּ.

אָנָּא, שׁוֹב מִחְרֹןָה, וְרַחֲם סְגָלָה אֲשֶׁר בְּחִרְתָּה: "

חֹסֶה יְיָ עַלְיוֹן בְּרַחְמִיךְ, וְאֶל תְּהַנֵּנוּ בְּיַדְךָ אֱכֹורִים,
לִמְהָ יָאמְרוּ הָנוּם אֲיהָ נָא אֱלֹהִים, לְמַעַן
עִשְׂהָ עַמְּנֵנוּ חָסֵד וְאֶל תָּתָּהָר.

אָנָּא, שׁוֹב מִחְרֹןָה, וְרַחֲם סְגָלָה אֲשֶׁר בְּחִרְתָּה: "

קוֹלֵנוּ תְּשִׁמְעָ וְתִחְזֹן, וְאֶל תִּפְשְׁנֵנוּ בַּדְּ אַיִּבְנֵנוּ לְמַחְזֹות אֶת
שְׁמָנוּ, וְכוֹר אֲשֶׁר נִשְׁבָּעָת לְאַבּוֹתֵינוּ, בְּכוֹלְבִּי
הַשְׁמִים אַרְבָּה אֶת זָרַעֲכָם, וְעַתָּה נִשְׁאַרְנוּ מַעַט מִהְרַבָּה,
וּבְכָל זֹאת שְׂמֵךְ לֹא שְׁבַתַּנו, נָא, אֶל תְּשַׁבְּתָנוּ: "

עַזְרָנוּ אֱלֹהִי יִשְׁעַנְנוּ עַל דָּבָר כְּבוֹד שְׂמֵךְ, וְהַצִּילָנִי וּכְפַר
עַל חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׂמֵךְ:
יְיָ אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל, שׁוֹב מִחְרֹן אֲפָה, וְהַנְּחָם עַל הָרָעָה לְעַמְּךָ:

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל, שְׁמֹר שְׁאָרִית יִשְׂרָאֵל,
וְאֶל יִאָבֶד יִשְׂרָאֵל, הָאֹמֶרֶם
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל.

שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד, שְׁמֹר שְׁאָרִית עַם
אֶחָד, וְאֶל יִאָבֶד גּוֹי אֶחָד,

תוב"א א) תהילים קמו ב: ב) שם צט ט:

שחרית לחול

68

המיחדים שמקד יי אלהינו יי אחד.
שומר גוי קדוש, שמור שאירית עם
קדוש. ואל יאבד גוי קדוש,
המשלשים בשלש קדשות לקדוש.
מתרצה ברוחמים, ומתפifs בתרנוגים, התרצה ותפifs
לדור עני, כי אין עוזר: עי' מה שפטיפין בשני וב חמישיו

במושית ובחגיגת צבור או מרים אלים האריך. נמצא לקמן ע' 277.

אבינו מלכנו אבינו אתה. אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה. אבינו
מלך רחם עליון. אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין לנו מושלים עשה
עננו זדקה וחסד לפען מלך הארץ והמושיע:

ואנחנו לא נדע מה געשה, כי עליך עינינו. נבר
רחמך יי וחסידך, כי מעולם הפה. יהי
חסידך יי עליינו, באשר יחלנו לך. אל תופר לנו עונות
ראשנים, מהר יקדמוני רחמך, כי רלונו מאד. חננו
יי תנו, כי רב שבענו בא. ברגנו רחם תופור, ברגנו
עקודה תופור, ברגנו תמיות תופור, ברגנו אהבה
תופור: יי הוושעה, המלך יעננו ביום קראנו. כי הוא
ידע יצירנו, זכור כי עפר אנחנו. עוזרנו אלהי ישענו על
רבך בבוד שמה, והצילנו וכפר על חטאינו למען שמה:

השין אמר חזי קרייש

ויתגדל ויתקדש שמה רבא. און בעלה דיב ברא כבorthה וימליך מלכיתה,
ונצחה פרקננה וCKERב משיחתך. און בבריכון בזומיכון ובלני רכל
בית ישראל, בשגלא ובצמן קרב ואפרדו אמן: היה שמה רבא מברך לשלם
ולעלתי עלפיא. יתרהך, ותשפטך. ויתפואר, ויתרוכם. ויתגשא. ויתתער
ויתעלת, ויתהקל, שמה דרכך בא ברך הוא. און לעלה טן כל ברכאתך
ושורתך. תשבחתך וגחותך, דאנטיך בעלה, ואפרדו אמן:

תירא א) דהיב כ כי: ב) חמליט כה ו: ג) שם לא כב: ד) שם עט ח: ה) שם קבב ג: ג) חבקוק ג: ב: ג) חמליט
 כ: י: ח) שם קג ד: ט) שם עט ט:

לה לשני וחמישי לחול שחרית 69

אלו יתומם שאין אומרים אל אוך אפם. ראש חורש הנוכה פורום קמן כי ימים ופורום גדרל כי ימים וטור פפה והשעה באב ^ט:

**אל ארך אפים ורב חסר ואמת, אל באפק תזקינה,
חוסה יי על עפק, והוישענו מבל רע, חטאנו לך
אדון, סלח נא ברכוב רחמיך אל:**

סדר קריית התורה לחול

(שפטוחון ארכן הקוש אמרות זה):

**וַיְהִי בָּנֶסֶעֲ הָאָרֶן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קְוִמָּה יְיָ וַיֵּפֶצֶן
אַיְבֵיךְ וַיָּגַשׂ מִשְׁנָאֵיךְ מִפְנִיכְךָ בְּיַמִּין
תִּצְאָ תּוֹרָה וְדָבָר יְיָ מִירוֹשָׁלָם בָּרוּךְ שְׁנַתְנוּ
תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּלִדְשָׁתוֹ:**

בריך שם דמרא עלמא, בריך בריך ואתריך, יאה רעהך עם
עמך ישראל לעלם, ופרקון ימיך אתיך לעפק בבי
טקדשה, ולאסתמי לנא טשב בעוזך ולקבל צלותנא ברחמיין.
יהא רעהך גנדמה דרורך לנו לוי בטיבו, ולחיי אנא פקדא בנו
צדיקיא, למחרם עלי ולמנטר יתי וית כל דיל, ודי לעפק ישראל.
אנת הוא זו לכלא ובפרנס לכלא, אתה הו שלית על כלא. אנת
הוא דשליט על פלא. ומכלווע דילך היא. אנא עברא דקראה
בריך הו, דסגידנא קמה ומוקמי דיקר אויריה, בבל עוז ועוז
לא על איש רקיינא ולא על בר אלהין ספיקנא, אלא באלהא
רשפיא, ודוא אלהא קשות, ואויריה קשות, ולביאוד קשות,
ומקנא למגעך פבען ולקשות. בה אתה רחץ, ולשם קדרישא
יקרא אנא אמר תשבחן. יהא רעהך קדריש דחפתה לבאי
באווירתא, ותשלים משאלין דלא, ולבאי דכל עפק ישראל, לטב
וילמיין ולשלם.

**גָּדוֹלָה לִי אַתִּי וְנוֹרָמָה שְׁמוֹ יְהִיוּ
וּקְהֻלָּה עַזְזָן לְךָ יְיָ תְּפִלָּה וְתְּבִורָה וְתְּחִפָּאָרָה וְנִגְזָחָה וְתְּהָווָה, כִּי כָל בְּשָׁפִים
וּכְאָרָז, לְךָ יְיָ תְּפִלָּה וְתְּפִנְשָׁא לְכָל לְרָאשׁ. רְחַטְמָה יְיָ
אַלְתָּנוּ, וְהַשְׁתַּחַנוּ לְהָרִים וְגַלְיוֹ, קְדוּשָׁה הוּא. רְחַטְמָה יְיָ אַלְתָּנוּ
קְדוּשָׁה, כִּי קְדוּשָׁה יְיָ אַלְתָּנוּ:**

תירא א) שפטות לך ז) במדבר י, לה: ג) ישעה ב, ג) וזה יקהל דר ר' ר' ז) מהלט לך ז) וזה אס אס:
ה) מהלט ט ט ה: ח) ט ט ט ט:

* ז) וזה כל ים שאן אומרים חהמן.

סדר קריית התורה לחול

70

אָבִ קָרְבָּנִים, הַוָּא יְהִים עִם עֲטֹפִים, וַיַּפְרֹר בְּרִית אִתְּגִים, וַיַּצְלֵל נֶפֶשׁ תְּחִתָּן
מִן הַשְׁעָות הַרְבּוֹת, וַיַּגְרֵר גַּבָּר קָרְבָּן מִן הַשְׁאָם, וַיַּחַזֵּן עַלְיוֹן לְפָלִיטָה
עַלְמִים, וַיַּפְלֵא מְשֻׁאָלָתָיו בְּמִדָּה טֹהָר יְשֻׁוָּה וְחַטָּאת:

וַיַּגְלֵה וַיַּרְא אֱמֹנוֹתָיו עַלְיוֹן בָּעֵמָה קָרָוב, וַיַּחַזֵּן פָּלָשָׁתוֹ וְפָלָשָׁתָה עַמּוֹ בֵּית
יִשְׂרָאֵל לְחַן וְלִסְפֵּר וְלִרְחַטִּים וְלִתְעַזֵּן וְלִאְמַר אָמֵן. הַכָּל הַבָּוֹ גָּלֵל
לְאַלְמָנָה וְלַעֲגָל בְּבֹודֶת תּוֹרָה, כָּמוֹ קָרְבָּן, יַעֲמֹד (פְּבִיאָ) הַבָּנָן, בָּרוּךְ שָׁעָם תּוֹרָה
לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּלִקְשָׁתוֹ. קָהֵל אַתֶּם הַלְּבָקִים בֵּין אַלְמָנָם, חַיִם בְּלָקְם הַזּוּם:

כשקרוין אוורה לזרעה אמרו זו בָּרוּךְ אַתָּה יְהָוָה בָּרוּךְ.

וְהַקָּהֵל עַיִן בָּרוּךְ יְהָוָה בָּרוּךְ לְעוֹלָם וְעֹד.

הַעֲלוֹת חַדְרָבָרְכוּךְ יְהָוָה בָּרוּךְ לְעוֹלָם וְעֹד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהָוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחר בָּנוּ מֶלֶךְ הָעָם,
וַיְנַתֵּן לְנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהָוָה נָתַן תּוֹרָה:

אחר קריית הפסחה יברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהָוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נַתֵּן לְךָ תּוֹרָת אֶמֶת,
וְתִי עַלְמָן נַפְעֵן בְּתוֹכָנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהָוָה, נָתַן תּוֹרָה:

ברכת הגומל

המוחיב לברכך ברכות הגומל אומר ברככה זו על הספר תורה לאחר ברכת אהוונה. בכך שלא לאחר שלשה ימים.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהָוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, נִזְמַטֵּל לְתִינְבִּים מְבוֹת,
שְׁגָמְלָנִי טוב:

וַיְנַתֵּן אַחֲרֵי צָפוֹן טַי שְׁגָמְלָנִי טֻוב, רְהִיא גַּמְלָנִי בָּל טֻוב סְלָה:

asm קראו לספר תורה נפר שנעשה בר מגזה או אחר ברכיה אהוונה, אבל אמר זה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהָוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁפָטָרַנִי מִנְגַּשׁ הַלְּהָה:

נאותה "מי שברך" לילוד ולחוללה תמצאו לך נ' 186 – צד.

אחר קריית הפסחה ואמר השם חצי קידוש:

כשבמגילה הספר תורה אמרו זה:

וְזֹאת תּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה לְפָנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

עַזְנִים הֵיא לְפָתִיחִים בָּה, וְחַבְבָּנִים מֵאָשָׁר. לְרַבְבָּה דָּרְבִּי גָּעֵם, וְכָל
נְתִינְבִּתָּה שְׁלֹום. אַלְקָד יְמִינָה בִּימִינָה, בְּשַׁמְאָלָה עַשְׂרָה וְכָבֹוד. לְלִפְנֵי
לְפָנֵן אַדְקוֹ, גַּדְעָל תּוֹרָה וְאַדְירָה:

חריא א) דברים ד ד; ב) פרדרש רבתה פ' תולדות פ' פ' תורי בשער הכלל פ'ן כד; ג) דברם ר פר' ד פ' פ'ל
ב' ז'ז: ח) שם ג ז; ד) שם ג טז; ח) ישעיה סב כה;

*) יש אפרים בלא שם ומלכות — וכן מתנהו.

שחרית לחול

לו

אָשֶׁר יִשְׁכֵן בַּיְתָה, עוד תְּלַקֵּד פָּלָה: אָשֶׁר הַעַם שָׂכַבָּה לוֹ, אָשֶׁר הַעַם
שָׂיו אֱלֹהָיו: לְחִילָה גָּדוֹד, אֲרוֹמַדָּךְ אֱלֹהִי הַפְּלָה, וְאֲבָרָכה שָׁבָתָךְ
לְעוֹלָם וְעוֹד: בְּכָל יוֹם אֲכָרָבָתָךְ, וְאַהֲלָלָה שָׁבָתָךְ לְעוֹלָם וְעוֹד: בָּרוֹלָי יְיָ וְבְּהַלָּל
מְאָר, וְלְבָדְקוֹתוֹ אֵין תְּקָרָה: דָּוָר יְדוֹר יְשָׁבָח מַעַשָּׂךְ, וְבְּוֹרָתָךְ גִּידָּרָה: דָּרָר
בְּבָדָה תְּוֹךְ, וְדָבָרִי נְפָלָאתָךְ אֲשִׁינָה: וְעוֹזָנוֹתָךְ יְאָמָרָה, וְלְנַלְקָדָה
אֲסְפָּרָחָה: זָכָר וְבָבְשָׁבָה יְבָעָה, וְלְקָדָחָה נְגָבָה: תְּבוּן וְרוֹדוֹם יְיָ, אֲדָקָ אַפְּסִים וְנַדְלָל
חַסְדָה: טָוב יְיָ לְכָל, וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יִזְדָּקָה יְיָ כָּל מַעֲשָׂהָ, וְחַסְדָה
וְבְּרַכָּבָתָךְ: בְּבָדָה טְלָבָתָךְ יְאָמָרָה, וְבְּוֹרָתָךְ גִּידָּרָה: לְחוֹזֵקָה לְבִנֵּי הַאֲמָם
בְּבָוֹתָיו, וְבְבָדָה תְּדָרָטָהוֹת: טְלָבָתָה, מְלֻכּוֹת כָּל עַלְמִים, וְמְפָלָתָה בְּכָל
הַדָּוָר: סְמָדָה יְיָ לְכָל תְּגָלִים, וּקְפָה לְכָל הַלְּפָפּוֹת: עַיִן כָּל אֱלֹהִים יְשָׁבָרוּ,
וְאֲתָה נָתַן לְהָם אֶת אֲכָלָם בְּעַתָּה: פָּוֹתָח אֶת גַּדְעָן, וּמְשִׁבְעָה לְכָל חַי רְצָוָה:
צָדִיק יְיָ בְּכָל דָּרְכָיו, וְנִסְדֵּק בְּכָל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל קָדָאי, כָּל אֲשֶׁר
יְקָרָאוּ בְּאָמָתָה: רְצָוָן וּרְאֵי יְשָׁאָה, וְאֶת שְׁוּעָתָם יְשָׁפְעָ וּוֹשִׁיעָם: שָׁוֹרֵט יְיָ אֶת
כָּל אַהֲבָיו, וְאֶת כָּל דָּרְשָׁנִים יְשָׁמְדוּ: תְּהִלָּתָה יְיָ רְכָבָ פִּי, וְבָרָק בְּלִבְשָׁר
שֵׁם קָרְשָׁוּ לְעוֹלָם וְעוֹד: וְאֶנְגָּטוּ נְבָרָךְ יְהָה, מְשֻׁתָּה וְעַד עַוְלָם. הַלְּלוּתָה:

מנוג ספָּר סְכָל יוֹם שָׁאָן אָמָרִים בו תְּחִנָּן אֶיךָ אָמָרִים לְמִנְצָה יְעָנָן וְאֶל חִילָה לְרוֹדָה*, וְהִיא כָּל חַוָּשׁ פְּשָׁחָה שְׁנִי
שְׁוֹרָה יְיָ אֲבִירָי בְּעַמָּה, וְוֹרִיתָה שְׁנִי דָּרְבָּה יְיָ בְּרָבָה וְעַד בְּכָל דְּרוֹיָה הַיְתָם אֲחָר תְּגִתָּה שְׁנִי
חַלְמוֹן כָּל סְכָנָה, וְחַשְׁעָה בָּאָב, וְחַזְיָן בָּאָב וְרַחֲשָׁה, וְסְמָרָב יוֹם כָּפָור שְׁנִי תְּשָׁרָה, וְטַוְזָבָבָה, וְכָל יוֹם שְׁשִׁים
בְּתִיה הַכּוֹנֶת סְלָה אֲזָהָן כָּל בְּשָׁבָת יְשָׁהָה, וְפָרָשָׁה כָּל וְרַחֲשָׁה, וְסְמָרָב בְּלִיל וְחַבְרָה וְחַשָּׁה
חוֹדָש, וְגַם בְּמִתְחָה עַבְרִי רַחֲבָה תְּבוֹב פְּרָוָם גָּנוֹל וְקָפָן, תְּבוֹב לְגַיְבָּה, וְרַחֲבָב טַוְזָבָב בְּמִתְחָה אֲזָהָן
אָמָרִים תְּחִנָּן וְמִלְתָה אֲפִים, אֲבָל בְּמִתְחָה שְׁלֵמִי עַבְרִי רַחֲבָה וְרַחֲבָה כָּל גְּנוֹלָן.

לְמִנְצָה מִזְמָרָה לְדָוָד: יְעָנָה יְיָ בְּיּוֹם צָרָה,
יְשָׁגֶבֶה שֵׁם אֱלֹהִי יְעָקָב: יְשָׁלָח עַזְרָךְ
מִקְדָּשׁ, וּמִצְיָן יְסֻעָּךְ: יְזָפָר בְּלִמְנַחָתִיךְ,
וְעוֹלָתָךְ יְדִשְׁנָה סָלָה: יִתְּנַחַת בְּלִבְבָּךְ וּבְלִ
עַצְתָּךְ יִמְלָא: נְרָנָה בִּישְׁוּעָתָךְ וּבְשֵׁם אֱלֹהִינוּ
גְּדוֹלָה, יִמְלָא יְיָ בְּלִמְשָׁאַלּוֹתִיךְ: עַתָּה יְדִעָתִי,
בִּי הַשִּׁיעָע | יְיָ מִשְׁיחָו, יְעָנָהוּ מִשְׁמֵי קָדְשָׁו,
בְּגִבְуֹרֹת יְשָׁע יְמִינָו: אֱלֹהָה בְּרַכָּב וְאֱלֹהָה
בְּסּוּסִים, וְאֶנְחָנוּ בְּשֵׁם יְיָ אֱלֹהִינוּ נְזִבִּיר: הַמְּתָה

תְּרוֹאָה א) מִתְּלָשָׁס פָּר ה: (ב) שֵׁם קְרָר טָה: (ג) שֵׁם קְמָה א: (ד) שֵׁם קְסָר יְהָה: (ה) שֵׁם כָּנָה
*) וכן אין אמורין אבלו מלבד הארון.

שחricht להול

72

בְּרֹעַ וַנִּפְלֹא, וְאֶנְחָנוּ קָמָנוּ וַנְתַעֲזֹד: יְיָ הַוְשִׁיעָה,
 הַמֶּלֶךְ יְעַנֵּנוּ בַּיּוֹם כָּלָן:
 וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וַלְשָׁבֵי פְּשָׁע בַּיּוֹקָב,
 נָאָם יְיָ. וְאֶنְיָ זֹאת בְּרִיתִי אֶתְּנָם
 אָמָר יְיָ, רֹוחֵי אֲשֶׁר עָלֶיךָ, וְדָבְרֵי אֲשֶׁר
 שִׁמְתִּי בְּפִיךָ, לֹא יִמּוֹשֵׁךְ מִפְּךָ וּמִפְּיָ
 וּרְעֵךָ וּמִפְּיָ וּרְעֵךָ, אָמָר יְיָ, מַעַתָּה
 וַעֲד עַוְלָם. וְאַתָּה קָדוֹשׁ, יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת
 יִשְׂרָאֵל. וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמָר, קָדוֹשׁ אֱלֹהֵינוּ
 קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאות, מַלְאָכָל הָאָרֶץ
 בְּבוֹדוֹ. וּמִקְבָּלֵין דִין מִן דִין, וְאָמְרֵין
 קָדִישׁ בְּשָׁמֵי מְרוֹמָא עַלְאהָ בֵּית
 שְׁכִינָתָה, קָדִישׁ עַל אָרְעָא עֹובֵד
 גְּבוּרָתָה, קָדִישׁ לְעַלְמָם וּלְעַלְמֵי עַלְמֵי,
 יְיָ צְבָאות, מַלְאָכָל אָרְעָא זַיוּ יְקָרָה.
 וְתָשָׁאַנִי רֹוחֵ, וְאַשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ
 גְּדוֹלָה, בְּרוֹךְ בְּבּוֹדֵי מִפְּקוּמוֹ. וְגִטְלָתָנִי
 רֹוחָה וְשִׁמְעִית בְּתָרֵי קָל זַיִע סְגִיאָה
 דְּמִשְׁבָּחָן וְאָמְרֵין בְּרִיךְ יְקָרָא דִין

תורא א) ישעיה נט ב: ב) שמ שם כא: ג) תהילים כב ד: ד) ישעיה ז ג: ח) יהוקאל ג: ז:

לו'

שחרית לחיל

73

**מַאֲחָר בֵּית שְׁכִינָתָה. יְיָ אֶימֶלֶךְ לְעָלָם
וְעַד. יְיָ מַלְכֹותָה קָאָם לְעָלָם וְלְעָלָם
עָלָמִיא. יְיָ אֱלֹהֵי אֶבְרָהָם יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל
אֶבְוֹתֵינוּ, שְׁמָרָה זוֹאת לְעוֹלָם, לִיצְרָר
מִחְשָׁבּוֹת לְבָב עַמָּךְ, וְהַכְּנָן לְבָבָם
אֱלֹיךְ. וְהַוָּא רְחוּם, יִכְפֶּר עָזָן וְלֹא
יִשְׁחִית, וְהַרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפָוּ, וְלֹא יַעֲיר
כָּל חַמְתָּו. בְּלִי אַתָּה אָדָן טֻוב וָסָלָה,
וּרְבָ חַסְדָּר לְבָל קְרָאֵיךְ. צְדָקָתְךָ צְדָקָ
לְעוֹלָם, וְתּוֹרָתְךָ אֲמָת. תַּתְנַצֵּל אַמְתָה
לְיעַקְבָּר, חַסְדָּר לְאֶבְרָהָם, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעַת
לְאֶבְתֵּינוּ מִימֵי קָדָם. בָּרוּךְ אָדָן, יוֹם אַיּוֹם,
יַעֲמִם לְנוּ, הָא יִשְׁוֹעַתָּנוּ סָלָה. יְיָ צְבָאות
עָמָנוּ, מִשְׁגַּב לְנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקָב סָלָה. יְיָ
צְבָאות, אֲשֶׁרְיָ אָדָם בְּטָח בָּךְ. יְיָ
הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קְרָאָנוּ.
בָּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ שְׁבָרָאנוּ לְבָבוֹדוֹ,
וְהַבְּדִילֵנוּ מִן הַתוֹעִים, וַנְתַן לְנוּ תּוֹרָת**

תּוֹרָתָא א) שְׁמָנוֹת נָא כ: ב) דְּהִיא כְּטָה: ג) הַתְּלִילָם צָה לְהָז: ד) שְׁמָנוֹת ה: ה) שְׁמָקְטָה כ: ג
ו) הַתְּלִילָם כ: ח: ז) שְׁמָנוֹת ח: ט) שְׁמָנוֹת י: ט) שְׁמָנוֹת כ: י

שחricht לחול

74

אמֶת, וְתִי עַולֵם נָטוּ בְתוּבָנוּ, הוּא
 יִפְתַח לְבָנו בְתוֹרָתוּ, וַיִשְׁם בְלַבָנוּ
 אֲהַבָתוּ וַיַּרְאָתוּ, וַיַּעֲשָׂו רְצוֹנוּ
 וַיַּעֲבֹדוּ בְלַבָב שְׁלָמָם, לְמַעַן לֹא נִגְעַ
 לְרִיק, וְלֹא גָלַד לְפָהָלה. וּבָנֵינוּ יְהִי רְצוֹנוּ,
 מִלְפְנֵיכָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
 שֶׁנְשָׁמֹר חֲקֹוד בְעוֹלָם הַזֶה, וְגַזְבָה
 וְנִיחָיה וְנִרְאָה, וְנִרְשֶׁת טֻבָה וּבָרְכָה,
 לְשִׁנֵי יִמּוֹת הַמִשְׁיחָה וְלִתְחֵי הַעוֹלָם
 הַבָא. לְמַעַן יוֹמָר בְבּוֹד וְלֹא יַדֵם, יְיָ
 אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אָזְךָ. בָרוּךְ הַגָּבָר אֲשֶׁר
 יִבְטַח בֵינוֹ, וְהַיְהִי מַבְטָחוֹ. בָטָחוֹ בֵינוֹ
 עַדְיִ עד, בֵינוֹ צָור עַוְלָמִים. וַיִּבְטַחוֹ
 בְךָ יוֹדֵעַ שְׁמֶךָ, בְךָ לֹא עַזְבָת הַרְשִׁיחָה יְיָ.
 יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צְדָקוֹ, יִגְדִיל תּוֹרָה נִיאָדר:

חַסְדֵנוּ וּמִרְאֵשׁ שְׁלָמָם:

וַתִּגְבַּל וַתִּקְרַדֵש שְׁמָה רֶבֶא. אָמָן בְּעַלְמָא דֵי בְּרָא
 כְּרֻעָותָה וַיִּמְלִיךְ מֶלֶכֶתָה, וַיַּצְמַח פּוֹרְקָנָה
 וַיַּקְרַב מִשְׁיחָה. אָמָן בְּתִיכְיָון וּבְיוֹמִיכְיָון וּבְתִיכְיָון דָכֵל בֵית
 יִשְׂרָאֵל, בְעַנְלָא וּבְזָמָן קָרִיב וְאָמָרָ אָמָן:
 יְהָא שְׁמָה רֶבֶא מְבָרֵךְ לְעַלְמָם וּלְעַלְמִי עַלְמִיא:

וְהִיא א) מְהֻלָּם לִבְנֵי (ב) יִשְׁעָה (ג) יִשְׁעָה כו (ד) מְהֻלָּם כו (ה) יִשְׁעָה מִבְּכָא:

לה

שחרית לחול

75

וַיְתִבְרֹךְ וַיְשַׁתְּבַחֵת, וַיְתִפְאֶר, וַיְתִרְוֹמֶם, וַיְתִגְנְשָׂא, וַיְתִהְדֹּר
וַיְתַעַלֶּה, וַיְתַהְלֵל, שְׁמַתָּה דְקָרְשָׂא בְּרִיךְ הוּא. אֱםָן
לְעַלָּא מִן כָּל בְּרִכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשִׁבְחָתָא וְנִחְמָתָא,
הַאֲמִרּוּ בְעַלְמָא, וְאָמְרוּ אָמָן:

תְּתִקְבֵּל צְלוֹתָהּוּן וּבְעוֹתָהּוּן הַכָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קָדָם
אֲבוֹהָוּן דֵי בְשָׁמְיָא, וְאָמְרוּ אָמָן:

יְהָא שְׁלָמָא רְبָא מִן שְׁמִיא וְתִים טֻובִים עַלְיָנוּ וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמָן:

עַשְׂה שָׁלֹום (כְּשֵׁיחָה הַשָּׁלֹום) בְּמָרוּמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלֹום
עַלְיָנוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמָן:

בש"י ובממושי שכחיזין הספר תורה להיכול אמרות זה:

חוּ יְהִלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ, כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ:

הקהל אומרין הodo על ארץ ושמם: וורם קרו לעמו, תהלה לכל מסדי,
לבני ישראל עם קרובו, היליה:

בימים שאין אמרים תחנן אין אמרים פלה לדוד רק מתחילה מן בית יעקב וכו'.

תְּפִלָּה לְרוּה, תְּפָה יְיָ אָונֵךְ עֲנוּי, כִּי עֲנֵי וְאַבְיוֹן אָנוּי: שְׁלָמָה
נְפָשִׁי פִי חָסִיד אָנוּי, הַחְשָׁע עֲבִירָה אָתָה אַלְעָנִי, הַבְּשָׁמָה
אַלְעָקָה: דְבָנִי אַרְנִי, כִּי אַלְעָקָה אַקְרָא בְּלַיּוֹם: שְׁמַחַנְפָשׁ עֲבָרָה,
כִּי אַלְעָקָה אַרְנִי נְפָשִׁי אַשָּׁא: כִּי אָתָה אַרְנִי טֻוב וְסָלָח, וּרְבָבָחָסְדָר לְכָל
קְזָאָקָה: הַאוּנָה יְיָ תְּפִלָּתִי, וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל פָּתָנָטוּתִי: בַּיּוֹם אַגְּרָתִי
אַקְרָא כִּי תְּעַנְנִי: אַיִן בְּמַה בְּאַלְלִים | אַרְנִי, וְאַיִן בְּמַעֲשָׂה: בְּלַיּוֹם
טֻוִים אֲשֶׁר עֲשִׂית יָבָא וַיְשַׁתְּבַחֵת לְפָנָיךְ אַרְנִי, וְכָבָרוּ לְשָׁמָה: כִּי
בְּרוּל אָתָה וְעַשְׂה נְפָלָות אָתָה אַלְהִים לְבָהָק: הַוּנָי יְיָ דְרָכָךְ
אַלְעָקָה בְּאַמְתָה, יַיְד לְבָבִי לְרֹאָה שָׁמָה: אַלְעָקָה אַרְנִי אַלְעָנִי בְּכָל
לְבָבִי, וְאַכְבָּדָה שָׁמָךְ לְעוֹלָם: כִּי חָסִיד בְּרוּל עַלְיָנוּ, וְהַצְלָת נְפָשִׁי
מְשָׁאָל תְּרִתְחָה: אַלְהִים | וְדִים קְמָתוּ עַלְיָנוּ, וְעַדְתָּה עֲרִיצִים בְּלִקְשׁוּ
נְפָשִׁי, וְלֹא שָׁמָךְ לְגַדְרָם: וְאָתָה אַרְנִי אֶל רְחוּם וְתִפְנִין, אַרְנִי
אֲפִים וּרְבָבָחָסְדָר וְאַמְתָה: פָנָה אַלְיָנוּ וְתִגְנִי, תְּנָה עַזְקָה לְעַבְנָה, וְרוֹשִׁיעָה

חר"א א) תהילים קכח י' ד': ב' שם מו:

שחרית לחול

76

לְכָן אַמְתָּהָךְ: עֲשֵׂה עַפִּי אֹתֶת לְטוֹבָה, וַיְרָא שְׁנָאִי וַיְבַשֹּׂא, כִּי אַתָּה
יְיַעֲרָפָנִי וְגַחְמָתָנִי:

בֵּית יְשָׁקָב, לְכָן גַּלְכָּה בָּאוֹר יְיַי: פְּלִי כָּל הַעֲטִים יְלַכְּבוּ אִישׁ בְּשָׁם אֱלֹהָיו,
וְאַגְּחַשְׁוּ נָלְךָ בְּשָׁם יְיַי אַלְתָּחַט לְעוֹלָם וְשָׁרָה:

יְהִי יְיַי אַלְתָּחַט עַמְּנָיו, פְּאַשְׁר חַיה עִם אַבּוֹתָנוּ, אֶל עַזְבָּנוּ אֶל יְלַשְׁנָנוּ: לְהַפְּתָה
לְכַבְּנָנוּ אֱלֹהָי, לְאַכְתָּב כָּל דָּرְכֵי וְלִשְׁטוּר מְצֻוֹתָיו וְחַקּוֹ וּמְשֻׁפְטוֹ, אֲשֶׁר צָהָ
אֶת אַבּוֹתָנוּ: וַיְהִי רַבְּרִי אֱלֹהָי אֲשֶׁר הַתְּעִנָּתֵי לִפְנֵי יְיַי, קְרָבִים אֶל יְיַי אַלְתָּחַט
יְօּסֵם וְלִילָּה, לְעַשְׂתָּו מְלַחֵט עַבְדוּ וּמְשַׁפֵּס עַמְּנוּ יְשָׁרָל דָּבָר יוֹם בּוֹתוֹמָ: לְפָנָן
דְּשֵׁת כָּל עַפִּי הָאָרֶץ כִּי יְיַי הוּא הָאֱלֹהִים, אַن עָודָה:

שִׁיר הַמְּעוֹלוֹת לְרוֹה, לוֹלִי יְיַי שְׁהָה לְנוּ, יְאַמֵּר נָא יְשָׁרָל: לוֹלִי יְיַי שְׁהָה
לְנוּ, בָּקוּם עַלְתִּי אֲרָם: אָוי חַיִים בְּלָעָנוּ, בְּחַרְתָּ אֲפָם בְּנוּ: אָוי
הַפִּים שְׁאַפְּנוּ, נְחַלָּה עַבְרָה עַל נְפָשָׁנוּ: אָוי עַבְרָה עַל נְפָשָׁנוּ, הַפִּים תְּוִידָּנוּ:
בָּרָךְ יְיַי, שְׁלָא נְהַנֵּנוּ פָּרָף לְשָׁגִים: נְפָשָׁנוּ בְּצָפָר נְבָלָתָה מְפָח יוֹקָשִׁים,
רַפְּחַ נְשָׁבֵר, וְאַגְּחַשְׁוּ נְמַלְמָנוּ: עֲרָנוּ בְּשָׁם יְיַי, עֲשֵׂה שָׁקִים וְאַרְצָה:

שיר של יום

בראשון כשבת ליום, יומן ראשון בשפטת, שבעו היה הילאים איטרים בבויות הפקיעש:

לְדָרוֹד מִזְמָרָה, לְיִי הָאָרֶץ וְמֶלֶאָה, מְפָל וְשָׁבֵי בָּה: כִּי הוּא עַל
וּמִים יְסָרָה, וְעַל בְּרֹחות יְבֹוֹנָה: מַי נְעַלְהָ בְּרָר יְיַי, וּמַי
יְקּוּם בְּלָקּוּם קְדוּשָׁו: נְקִי כְּפִים וּבְבָבָ, אֲשֶׁר לֹא נְשָׁא לְשָׁוָא
נְפָשִׁי, וְלֹא נְשַׁבֵּע לְמִרְמָה: יְשָׁא בְּרָכָה מֵאַתָּה יְיַי, וְזִדְקָה מֵאַלְמָי
יְשָׁעוֹ: זֶה הָור דָרְשָׁיו, מְבָקְשִׁי פָּנָקָד יְעַקְבָּ סָלָה: שָׁאוּ שָׁעָרִים
רְאַשֵּׁיכֶם, וְהַשְׁאָו פָּתָחִי עַוְלָם, וּבְוֹא מֶלֶךְ הַכְּבָדָה: מַי זֶה מֶלֶךְ
הַכְּבָדָה, יְיַי עַזָּה וְגָבָר, יְיַי גָּבָר מְלַחֵם הַכְּבָדָה: שָׁאוּ שָׁעָרִים רְאַשֵּׁיכֶם
וְשָׁאוּ פָּתָחִי עַוְלָם, וּבְוֹא מֶלֶךְ הַכְּבָדָה: מַי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבָדָה,
יְיַי צְבָאות הָזָה מֶלֶךְ הַכְּבָדָה סָלָה:

הַוְשִׁיעָנוּ יְיַי אַלְתָּחַט וְקַבְעָנוּ מִן גָּנוּם, לְהַדְחֵבָה, לְהַשְׁתַּבְבָּה
בְּתַהְלָתָה: בָּרָךְ יְיַי אֱלֹהִי יְשָׁרָל מִן הָעוֹלָם וְשָׁר הָעוֹלָם וְאָמַר
כָּל הָעַם אָמַן חַלְלוֹיה: בָּרָךְ יְיַי טָזִיאוֹ שְׁכָן יְרִיחָלִים הַלְלוֹיה: בָּרָךְ יְיַי
אֱלֹהִים אֱלֹהִי יְשָׁרָל, עֲשֵׂה נְפָלָות לְכָבוֹד: זִבְרָה שָׁם בְּבָדוֹן עַוְלָם, וְפָלָא
כְּבָדוֹן אֶת כָּל הָאָרֶץ, אָמַן | וְאָמַן: קְרִישׁ יְהָוָה

תוויא א) ישעיה ב' ה': ב') מינה ר' ה': ג') פ'יא ח' ב', נ' ב', ס') ו') ח' ה' ל' ק') ש' כ' ח' ז') ש' ק' מ' ז') ש'
ש' מ' ח') ש' ק' ל' כ' ס') ש' ע' ח' ז') ש' ש' ש' י' ט')

לט

שחרית לחול

77

קristol יותם

וַיִּתְגַּדֵּל וַיִּתְכַּרְשֶׁשׁ שְׂמַחַ רָبָא. אָמֵן בְּעַלְפָא דִּי בְּרָא כְּרוּוֹתָה וַיִּטְלֹךְ מֶלֶכְתָּה,
וַיַּצְמַח פּוֹרְקָנָה וַיַּקְרֵב מְשִׁיחָה. אָמֵן בְּרַמְבִּין וַיַּוּפְטִין, וַיַּתְּהִי רַכְלָה
בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּגַלְאָה וְבַגְּדוֹן קָרִיב, וַאֲמַרְתִּי אָמֵן: **זֶה שְׂמַחַ רָבָא מְבָרָךְ לְעַלְמָן**
וְלְעַלְמָתִי עַלְמָתָא. וַיַּגְדֵּה, וַיַּתְּהִבָּה, וַיַּחֲפֹרָה, וַיַּרְוּסָם, וַיִּתְגַּשֶּׁא,
וַיִּתְהִרְרֶר וַיִּתְעַלְּהָ, וַיִּתְהַלֵּל, שְׂמַחַ רַקְשָׁא בָּרָךְ הוּא. אָמֵן לְעַלְאָה מִן כָּל בְּרַתָּא
לְשִׁירָה, פְּשָׁבָתָה וַיְחַקְתָּה, דָּאַמְּרֵין בְּעַלְפָא, וַאֲמַרְתִּי אָמֵן:

זֶה שְׂמַחַ רָבָא מִן שְׂמָא וְחוּם טִיבִים עַלְמָן וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאַמְּרֵין
אָמֵן:

עַשְׂה שָׁלוֹם (כְּבָשָׂר הַשְּׁלָוֹם) בְּפָרוֹטָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עַלְמָן וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאַמְּרֵין אָמֵן:

בְּשֵׁי כְּשֵׁבֶת הַיּוֹם, יָמֵן שְׂמִינִי בְּשֵׁבֶת, שְׁטוֹ תְּיֵה הַלְּלִוּם אַוְפָרִים בְּבֵית הַטְּבָקָשׁ:
שִׁיר מִזְמוֹר לְבָנִי קָרְנוֹה: נְדוֹל יְיָ וְמַהְלָל מַאֲדָה, בְּעִיר אַלְהָיָה הָר
קָרְלוֹשׁוֹ: יְפֵה נָסֵף פְּשָׁוֹשׁ בֶּל הַאֲרִין, תְּרֵ צָוֹן, יְרֵבְתִּי אַפְּוֹן,
קְרִיטִי פְּלָהָרָב: אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתָה נְעָד לְפִנְבָּבָה: בַּי הַתָּה הַפְּלָלִים
נְעָדוֹ, עַבְרוֹ יְהֻדוֹ: הַמְּתָה רָאוּ בְּן תְּמָה, נְבָהָלוֹ נְחַפּוֹו: רַעֲהָ
אֲרוֹתָם שָׁם, חִיל בְּיוֹלָה: בְּרוֹתָה קָרִים, תְּשִׁבָּר אֲנִוָּת תְּרִישִׁים:
בְּאַשְׁר שְׁמַעַנְיָה בְּן רָאִית בְּעִיר יְיָ צְבָאֹת, בְּעִיר אַלְהָיָה, אֱלֹהִים
יְכֹונְנָה שֵׁדָ עַולְם סָלָה: דְּמִיטָה אֱלֹהִים חַסְדָה, בְּקָרְבָה חַיְלָה: בְּשִׁמְךָ
אֱלֹהִים בְּן תְּהִלָּתָךְ עַל קָצֵי אַרְצָה, זְדָקָה מְלָאָה יְמִינָה: יִשְׁמָחַ הָר
צָוֹן הַגְּלָעִינָה בְּנוֹת יְהֻדוֹה, לְמַעַן מְשָׁפְטִיךְ: קָבוֹצָיוֹן וְקִיפָּה,
סְפָרוֹ מְגַלְלָה: שִׁיטָה לְבָכָם לְחִילָה פְּפָנָ אַרְמְנוֹתָה, לְמַעַן תְּסִפְרָוּ
לְדוֹר אַחֲרָוֹן: בַּי זֶה אֱלֹהִים אַלְהָיָה עַולְם וְעוֹד, הַזָּא יְנַהֲנָה עַל מְוֹתָה:

ושׁינוּוּ וּכוּ, קristol יותם.

בְּשִׁלְשִׁי כְּשֵׁבֶת הַיּוֹם, יָמֵן שְׁלֹשִׁי בְּשֵׁבֶת, שְׁטוֹ תְּוֹהֵה הַלְּלִוּם אַוְפָרִים בְּבֵית הַטְּבָקָשׁ:
מִזְמוֹר לְאַקְפָּה, אֱלֹהִים נָצֵב בְּעַרְתָּה אֶל, בְּקָרְבָה אֱלֹהִים יְשִׁפְטָה: עַד
מִתְּיִ תְּשִׁפְטוּ עַל, וַיְאִי רְשָׁעִים תְּשָׂאוּ סָלָה: שְׁפָטָה דָל
וַיְתָהּ, עַי וַיְשִׁיבָה נְאַרְיקָה: פְּלַטַּח דָל וְאַבְיוֹן, מִיד רְשָׁעִים הַצִּילָה:
לֹא זָלַע וְלֹא יְבִיט בְּחַשְׁבָה יְתַהֲלָכוּ, יְמַטֵּשׁ כָּל מַוְפֵּדִי אַרְצָה: אַנְיָ
אַמְּרָתִי אֱלֹהִים אַתָּם, וַיְבִיא עַלְיוֹן בְּלָכְם: אָכְנוּ בְּאֶדְם תִּמְתּוֹתָן,
וְלֹאֶחֱד הַשְׁלֹרִים תִּפְלֹלִי: קוֹמָה אֱלֹהִים שְׁפָטָה תְּאֵרִין, בַּי אַתָּה תְּבַהַל
בְּכָל דָּעָהָם: וּשׁינוּוּ וּכוּ קְיָי

תור'א א) מהלכים מה: ב) שם סב:

שחרית לחול

78

כומיי בסבב היום, יומם רביעי בשבת, שטו ר' הילים ואנשי בית המקדש:

אל נקמות יי', אל נקמות הופיע: הנשא שפט הארץ, השב גמול על נאים: עד מתי רשותם יי', עד מתי רשותם יעלוזו: יביעו ידבורי עתק, והאמרו כל פועל און: מלך יי' ידלאו, ונחלתו יגעו: אלכבה ובר יתרנו, ויתומים ורצחו: ויאמרו: לא יראה יה, ולא בין אלוי ועקב: בינו בערים בעם, ולסילים מתי תשכיבו: הנטע און הלא ישמע, אם יציר עין הלא יבית: היסר טים הלא יקית, הפליך אדם דעת: יי' ידע מהשבות אדם, כי הפה הכלל: אשר הנבר אשר חינרכט ייה, ומהתורה תלה פראט: להשkeit לו מימי רע, עד יבריה לרשות שתת: כי לא יתש יי' עמו, ונחלתו לא יעוב: כי עד צדק ישוב משפט, ואתניו כל ישרי לב: כי קום לי עם מרעים, מי יתנצל לי עם פועל און: ליל יי' עונתה לי, בלב עט שלנה דומה נפשי: אם אמרתי פטה רגלי, נסיך יי' יסערני: ברב שרעפי בקרבי, תעוזמיך ישעעש נפשי: היתברך בפה הוות, יציר עמל עלי לך: ינדו על נפש צדיק, ודם גקי ירישיעו: ויהי יי' לי למשגב, ואלוי לגור טחמי: וישב עליהם את אונם, וברעתם צמיהם, צמיהם יי' אלהיינו: לנו נרננה לי, גורעה לגור ישענו: נקוטה פניו בתרזה, בזירות געריע לו: כי אל נרזל יי', וממלך ברול על כל אלדים: החשינו וכיו קי

חמישי בסבב היום, יומם חמישי בשבת, שטו ר' הילים ואנשי בית המקדש:

למנצח על נתניה לאקה: קרבנו לאלהים עזנו, הריעו לאלהי יעקב: שאו זמרה ותנו תה, בגור נעים עם גבל: תקעו בחיש שופר, בבסה ליום תננו: כי לך לישראל הוא, משפט לאלהי יעקב: שעורת ביהוקם שמו בגאותו על ארץ מצרים, שפט לא דערתי אשמע: הסייעתי מסכל שכמו, בפי מודוד תעברנה: באירה קראת ואחלהך, אענכח בסתר רעם, אברך על מי מירכה סלה: שמע עמי ואעידה בה, ישראל אם תשמע לי: לא דעה בה אל זה, ולא תשתחה לאל נבר: אנקו יי' אללה הפלוך מאירן מצרים, דרכיך פך ואמלאהו: ולא שמע עמי לcoli, וישראל לא אבה לי: ואשלוחך בשירותך لكم, ילכו במוועצותיהם: לו עפי שמע לי,

חו"א א) מהלכים צד: ב) שם פה:

79 **שחרית לחול**

ישראל ברבי גאלבו: במעט אוֹבִידָם אַכְנִיעַ, וְעַל אֲרִידָם אַשִׁיבָה
קְדִי: מְשֻׁנָּא יְיָ יְקַחֵשׁ לֹ, וַיְהִי עַתָּם לְעוֹלָם: נַיאֲכִילָה מְהֻלָּב
חֶפְזָה, וּמְצֹור רְבָשׁ אַשְׁבִּיעָן: הוֹשִׁעָנוּ וּרְקִיעָן

בשדי בשבת ה'וֹם, יומ שֵׁשׁ בשבט, שבבו קְיוֹ הַלְּיָם אוֹמְרִים בביה נַטְקָרֵשׁ:
יְיָ מֶלֶךְ נָאֹת לְבִשָּׁ, לְבִשָּׁ יְיָ, עַל הַרְאֹתָה, אֶפְתָּבָן תְּבָל בְּלַתְמָוֹת:
גְּבָנָן בְּסָאָךְ פָּאוֹן, מְעוֹלָם אַחֲהָה: נְשָׂאָו נְהָרוֹת יְיָ, נְשָׂאָו נְהָרוֹת
קוֹלָם, יְשָׂאָו נְהָרוֹת דְּקִים: מְקָלוֹת מִים רְבִים אֲרִידִים מְשִׁבְרִ
יִם, אֲרִיד בְּפָרוֹם יְיָ: שְׁרַתְקָ נְאָמָן מָאָד, לְבִיתָךְ נְאָהָ קְרָשָׁ,

יְיָ? לְאָזְקָ זִמִּים: הוֹשִׁעָנוּ וּרְקִיעָן יְהָוָה

תהלים קד בראש חדש אחר שר של ים אוֹמְרִים בְּרִי נְפָשִׁי.

**ברבי נפשי את יי, יי אלהי גדרת מָאָד, הַזָּה
וְהַדָּר לְבִשָּׁת:** עַתָּה אָוֹר בְּשָׁלָמָה, נוֹתָה
שְׁמִים בְּיַרְיעָה: הַמְּקָרָה בְּמִים עַלְיוֹתָיו, הַשְּׁמָ
עַבִּים רְכוּבוֹ, הַמְּהֻלָּךְ עַל בְּנֵפִי רֹוחָה: עַשָּׂה
מְלָאָכִיו רֹוחּוֹת, מְשָׁרְתָיו אַשׁ לְהַטָּה: יִסְדָּר אֶרְזָ
עַל מְבּוֹנָהָה, בְּלַתְמָוֹת עוֹלָם וְעַד: תְּהֻום
בְּלַבּוֹשׁ כְּסִיתָוֹ, עַל הָרִים יַעֲלִדוּ מִים: מִן
גַּעֲרָתָה יְנוּסָן, מִן קֹול רַעֲמָה יַחֲפֹזָן: יַעֲלוּ
הָרִים יַרְדוּ בְּקָעוֹת, אֶל מִקּוֹם זֶה יִסְדַּת לְהָם:
גְּבִיל שְׁמַת בְּלַיְעַבְרָוִן, בְּלַיְשַׁבּוּן לְכִסּוֹת
הָאָרֶץ: הַמְּשֻׁלָּח מְעִינִים בְּגַחְלִים, בֵּין הָרִים
יַהֲלֹכוּ: יַשְׁקוּ בְּלַתְיָתוֹ שְׁדִי, יַשְׁבְּרוּ פְּרָאִים
צְמָאִים: עַלְיָהָם עֹזֶף הַשְּׁמִים יַשְׁבֹּזָן, מִבֵּין
עַפְאִים יַרְגּוּ קֹול: מְשֻׁקָּה הָרִים מְעַלְיוֹתָיו,

תומא א) תהלים צג:

מִפְרֵי מַעֲשֵׂיךְ תָּשִׁבַּע הָאָרֶץ: מצמיח חציר
לְבָהָמָה, וְעַשֵּׂבָּה לְעַבְדָּת הָאָדָם, לְהֹצִיא לְהַלֵּם
מִן הָאָרֶץ: וַיַּיְנֵן יְשֻׁמָּחָה לְבֵב אָנֹשָׁה, לְהַצְהִיל
פָּנִים מִשְׁמָן, וְלַחַם, לְבֵב אָנֹשָׁה יִסְעַד: יִשְׁבְּעוּ
עַצְּיִי יְיָ, אָרוֹן לְבָנָן אֲשֶׁר נִטְעָ: אֲשֶׁר שֵׁם
צְפָרִים יִקְרְנוּ, חַסִּידָה בְּרוֹשִׁים בִּירְתָּה: הַרְיִם
הַגְּבָהִים לְיָעָלִים, סְלָעִים מִחְסָה לְשִׁפְגָּזִים:
עַשְׂתָּה יִרְחָה לְמוֹעָדִים, שְׁמֵשׁ יִדְעָ מְבוֹאָ: תְּשַׁתְּ
חַשְׁךְ וַיְהִי לִילָּה, בּוֹ תְּרַמֵּשׁ כָּל חַוְתָּנוּ יִעַרְךָ:
הַבְּפִירִים שְׁאֲגִים לְטַרְף, וְלַבְקֵשׁ מַאל אַכְלָם:
תִּוְרַח הַשְׁמֵשׁ יַאֲסִפָּן, וְאֶל מַעֲוָנָתָם יַרְבְּצִוָּן:
יַצֵּא אָדָם לְפָעָלוֹ, וְלַעֲבֹדָתוֹ עַד עַרְבָּה: מָה
רַבּוּ מַעֲשֵׂיךְ יְיָ, בְּלִם בְּחִכְמָה עִשִּׁיתָ, מַלְאָה
הָאָרֶץ קְנִינָה: וְהַהִים גָּדוֹל וְרַחֲבָה יְדִים, שֵׁם
רַמְשֵׁךְ וְאֵין מִסְפָּר, חַיוֹת קְטָفּוֹת עַם גָּדוֹלֹת: שֵׁם
אֲנִיוֹת יַהֲלֹבוֹן, לְוִיתָן וְהַצְרָתָה לְשַׁחַק בּוֹ: בְּלִם
אַלְיךָ יַשְׁבְּרוֹן, לְתַת אַכְלָם בְּעַתָּה: תַּתְנַן לְהַם
יַלְקְטָנוֹן, תִּפְתַּח יָדֶךָ יַשְׁבְּעוֹן טֹוב: תִּסְתִּיר
פְּנֵיךְ יַבְּהַלוֹן, תּוֹסֵף רַוְחָם יַגְעֹזָן, וְאֶל עַפְרָם
יַשְׁׁוּבָן: תְּשִׁלֵּחַ רַוְתָּךְ יַבְּרָאוֹן, וְתַחֲדֵשׁ פְּנֵי
אֶדְמָה: יְהִי כְּבָוד יְיָ לְעוֹלָם, יִשְׁמָח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו:
הַמְּבִיט לְאָרֶץ וְתִרְעָד, יַגַּע בְּהָרִים וַיַּעֲשֵׂנָה:
אֲשִׁירָה לְיִי בְּתִי, אֲוֹפָרָה לְאַלְהִי בְּעֹזִי:

מֵא

שחרית לחול

81

**יעַרְבּ עַלְיוֹ שִׁיחִי, אָנְכִי אָשָׁמָה בֵּין: יִתְפּוּ חֶטְאִים
מִן הָאָרֶץ וְלַשְׁעִים עוֹד אֵינָם, בְּרָכִי נְפָשִׁי אֶת
יְיָ, הַלְלוִיה :**

מן ריחת אלול עד אחר השענו רבת אחר שר של ים ובמנוחה קודם עלוינו אומרים זה:

**לְדוֹד, יְיָ אָוָרִי וַיְשַׁעַ מִמֵּי אִירָא, יְיָ מַעֲזָה תַּי מִמֵּי
אָפָחָד: בְּקָרְבּ עַלְיָ מְרֻעִים לְאַכְלָ אֶת בָּשָׂרִי,
צָרִי וְאָזְבִּי לִי, הַמְּתָה בְּשָׁלוֹ וְנַפְלָוּ: אִם תַּחֲנָה עַלְיָ מְתָנָה
לֹא יִירָא לִבִּי, אִם תָּקוּם עַלְיָ מַלְחָמָה, בָּזָאת אָנִי בּוֹתָה:
אַחֲת שָׁאַלְתִּי מֵאַת יְיָ אָוָתָה אַבְקָשׁ, שְׁבָתִי בְּבֵית יְיָ
בְּלִימֵי תַּי, לְתֹחוֹת בְּגָנָעָם יְיָ וַיְבָקַר בְּהַיכָּלוֹ: כִּי יַצְפָּנָנִי
בְּסָכוֹ בַּיּוֹם רַעָה, יַסְתִּירָנִי בְּסָתָר אַהֲלָו, בְּצָור יַרְוָמָנִי:
וְעַתָּה יַרְוָם רָאשִׁי עַל אָזְבִּי סְבִיבָתִי, וְאָזְבָתָה בְּאַהֲלָו
וּבְתִּרְוָשָׁה, אָשָׁרָה וְאָוֹתָה לִי: שָׁמַע יְיָ קָוְלִי
אָקָרָא, וְחַגְנִי וְעַנְנִי: לְהָדָךְ אָמָר לִבִּי, בְּקָשׁוֹ פָנִי, אַת פָנִיךְ
יְיָ אַבְקָשׁ: אַל תִּסְתַּר פָנִיךְ מִמָּנִי, אַל תִּתְטַבֵּפְנִיךְ עַבְבָדָה,
עַזְרָתִי הָיִתָה, אַל תִּפְשַׁנְנִי וְאַל תִּעַזְבָנִי אַלְתִי יְשַׁעִי: כִּי
אָבִי וְאָפִי עַזְבָנִי, וְיִיְאָסְפָנִי: הַוְרָנִי יְיָ דָרְכָה, וְלַחֲנִי
בָּאָרֶחֶת מִישָׁר, לְמַעַן שָׁרָרִי: אַל תִּהְעַנְנֵנִי בְּנַפְשָׁ צָרִי, כִּי
קָמוּ בַּי עֲדִי שָׁקָר וַיְפַחַחַם: לֹוְלָא הָאָמָנָתִי לְרָאֹות
בְּטוּב יְיָ בָּאָרֶץ חַיִים: כְּנָה אֶל יְיָ, תָּוקֵן וְיַאֲמַץ לְבָהָה,**

וְכְנָה אֶל יְיָ: קִישׁ יְהוָם
כְּנָה אֶל יְיָ, תָּוקֵן וְיַאֲמַץ לְבָהָה, וְכְנָה אֶל יְיָ: אָנָן קָרוֹשׁ בַּי, כִּי אָנָן בְּלַהֲהָה,
וְאָנָן צָר בְּאַלְתָּתוֹ: כִּי טַאֲלָה מִבְּלַשְׂרִי יְיָ, וְסִי צָר גַּלְתִּי אַלְתָּנוֹ:

**אֵין בְּאֱלֹהִינוּ, אֵין בְּאֱדוֹנִינוּ, אֵין
בְּמַלְכֵנוּ, אֵין בְּמַוְשִׁיעֵנוּ: מַיִ**

תורא א) חללים כ: ב) שם כ י: ג) שיא ב ב: ד) חללים ד) לב:

* טעם אי דריין

שחרית לחול

82

בָּאלֹהִינוּ, מַיְ בָּאֲדוֹנִינוּ, מַיְ בָּמֶלֶכֶנוּ,
מַיְ בָּמוֹשִׁיעָנוּ: נוֹדָה לְאֲלֹהִינוּ, נוֹדָה
לְאֲדוֹנִינוּ, נוֹדָה לְמֶלֶכֶנוּ, נוֹדָה
לְמוֹשִׁיעָנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהִינוּ, בָּרוּךְ אֲדוֹנִינוּ,
בָּרוּךְ מֶלֶכֶנוּ, בָּרוּךְ מוֹשִׁיעָנוּ: אַתָּה
הוּא אֱלֹהִינוּ, אַתָּה הוּא אֲדוֹנִינוּ, אַתָּה
הוּא מֶלֶכֶנוּ, אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעָנוּ, אַתָּה
תוֹשִׁיעָנוּ: אַתָּה תָּקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן בַּי
עַת לְחִגְגָה בַּי בָּא מַוְעֵד: אַתָּה הוּא
יְיָ אֱלֹהִינוּ וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁחַקְטִירֹו
אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֵיךְ אַת קָטְרָת הַסְּפִים:
פָּטוּם הַקָּטָרָת, הַצְּרִיר, וְהַצְּפָרָן, הַחֲלֹבָנָה, וְהַלְּבָונָה,
מִשְׁקָל שְׁבָעִים שְׁבָעִים מִנָּה, מָוֶר, וְקַצְיָה,
שְׁבָלָת גַּדְעָה, וּכְרָכֶם, מִשְׁקָל שְׁשָׁה עַשֶּׂר שְׁשָׁה עַשֶּׂר
מִנָּה, הַקְשָׁט שְׁנִים עַשֶּׂר, קְלוֹפָה שְׁלֹשָׁה, כְּגָמוֹן
תְּשֻׁעה. בְּרִית פְּרִשְׁנָה תְּשֻׁעה קְבִין, יְיָן קְפָרִיסִין סְאִין
תְּלַחַת וּקְבִין תְּלַחַת, וְאִם אִין לוּ יְיָן קְפָרִיסִין מִבְּיא חַמְר
תְּרִין עַתִּיק. מַלְחָסְדוֹמִית רַזְבָּע, מַעַלָּה עַשְׁן, כָּל שְׁהָא.
רַבִּי נָתָן הַבָּבְלִי אוֹמֵר, אֶפְכְּתַת הַיְּרָדֵן בְּלַשְׁהָא, וְאִם נָתָן
בְּהָא בְּבָשׂ פְּסָלָה, וְאִם חַפֵּר אֶחָד מִכְלָסְמָנָה חַבְבָּה:
מִתְּהָ: רַבְּן שְׁמַעוֹן בָּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, הַצְּרִיר אַינוּ אֶלָּא

וּמְרִיא א) תְּמִילָם קְבִּידָה : ב) כְּרִתְתָּה וְעֵינָה יְהוָה פָּדוּה :

שחרית לחול

מג

שרף, הפטוף מעצי הקטף, ברית בראשינה ששפין בה את האפרן, כדי שתהא נאה; יין כפריisin שעוריון בו את האפרן, כדי שתהא עזה. והלא מי רגלים יפין לה, אלא שאין מנגינין מי רגלים במקדש מפני הבוד:

תניא רבי אליעזר כל השורה הלוות בכל יום מכתה לו שהוא בן עולם הבא שאמר הלוות עלם לו, אל תקורי הלוות אלא הלוות:

אמר רבי אליעזר אמר רבי תניא, תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם, שאמר אצל גנדי למודי יי', ובב שלום גנדי: אל תקורי גנדי, אלא בונדי: שלום רב לאובי תורמתה, ואין למם טבשול: היה שלום בחילה, שלוה בארכנומתקה: לטען אמי ורשי אדרבה נא שלום קה: לממן בית יי' אלתני, אבלשה טוב לך: יי' לעמו יהונ, יי' יברך את עמו בשלום:

קריש ורבנן

ויתגadel ויתកריש שמה רבא. אמן בעלמא די ברא כתועה ויטלה מלוכותה, ויצמח פורקה ויקרב טשיהה. אמן ברכינו ובומכון ובחיי רכל בית ישראל, בשגלא ובזמנן קרוב ואפרוי אמן: היא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלייה. יתרה, ותשתחב, ויתפאר, ויתרוכם, ויתגישי, ויתנער ויתעלה, ויתהקל, שמה דקראה ברך הוא. אמן לעלה מן כל ברכה ואשרתא, תשבחנה ונחמיה, דאמירן בעליך, ואפרוי אמן:

על ישראל ועל רבנן, ועל תלמידיהם ועל כל תלמידי תלמידיהם, ועל כל מאן דעפלכו באורה, די באורה גורי זדי בכל אטר ואחר, זיא להן ולכון שלכא רבא, דנא וחסרא ורחתמן זיין אריכין ומונא רווייא ופורךא מן קדם אבורון רבבשטי ואפרוי אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא ותים טובים עליו ועל כל ישראל ואפרוי אמן:

עשה שלום (כשיית השלום) במרוויו והוא יעשה שלום עליו ועל כל ישראל ואפרוי אמן:

חומר א) מדלה מה עיב. מהה בג עיא; ב) ברכות סדר עיא. יכחות לבב עיב. מוד זו עיב. ברכות מה עיב. חמד לב עיב; ג) ישעה דג; ד) תולים קיט קפה; ה) שם לבב ג, ח, ט; ו) שם כת עיב.

שחוריית לחול

84

עָלֵינוּ לְשִׁבַּח לְאָדוֹן הַכֶּל, לְתֵת גָּדְלָה לִיּוֹצֵר בְּרָאָשָׁית,
 שֶׁלֹּא עָשָׂנו בְּגַוְוי הָאָרֶץ, וְלֹא שָׁמַנו בְּמִשְׁפָחוֹת
 הָאָרֶםָה, שֶׁלֹּא שָׁם חֲלַקְנִי בָּהֶם, וְנוֹרַלְנוּ בְּכָל הַמּוֹנָם
 שָׁהֵם מִשְׁתְּחִוִּים לְהַכֶּל וְלַרְיךָ. וְאָנֹחַנִּי כּוֹרָעִים
 וּמִשְׁתְּחִוִּים וּמוֹדִים, לְפָנֵי מֶלֶךְ מֶלֶכי הַמֶּלֶכִים,
 הַקָּדוֹשׁ, בָּרוּךְ הוּא. שַׁהְיוֹא נֹטָה שְׁמָמִים
 וַיּוֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשֵׁב יָקָרוּ בְּשָׁמִים מִפְּמָעֵל, וּשְׁכִינַת עַזָּו
 בְּגַבְתִּי מְרוֹמִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד. אֲמַתְּ מִלְּפָנָנוּ
 אַפְּסִים זָוְתָנוּ, בְּפִתְחָוּב בְּתֹרַתְּנוּ: וְנִדְעָתְּ הַיּוֹם וְהַשְּׁבָתְּ
 אֶל לְבָבֵךְ, כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמִים מִפְּמָעֵל, וְעַל
 הָאָרֶץ מִתְּחַתְּ, אֵין עוֹד:

וְעַל בְּן נִקְוָה לְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, לְרֹאֹות מִהְרָה
 בְּתִפְאָרָת עַזָּה, לְהַעֲבִיר גְּלִילִים מִן הָאָרֶץ
 וְהָאָלִילִים בְּרוֹתִים יִכְּרֹתָן, לְתַקֵּן עַזְלָם בְּמִלְבָות
 שְׁדֵי; וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרָאוּ בְשָׁמָה, לְהַפְנּוֹת
 אֱלֹיךְ בְּלִ רְשֵׁעֵי אָרֶץ. יִכְּרֹו וַיַּדְעֻוּ בְלִ יוֹשְׁבֵי
 תִּבְלֵל, כִּי לְךָ תִּכְרֹעַ בְּלִ בָּרָךְ, תִּשְׁבַּע בְּלִ לְשׁוֹן.
 לִפְנֵיכָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִכְרֹעַ וַיַּפְלוּ, וְלִבְבּוֹד שְׁמָךְ
 יִקְרֹר יִתְּנַגֵּה, וַיִּקְבְּלוּ בְלִים עַלְיָהָם אֶת עַזְלָם מִלְבָותָה,
 וְתִמְלֹךְ עַלְיָהָם מִהְרָה לְעַזְלָם וְעַד, כִּי הַמֶּלֶכִים
 שְׁלֵךְ הִיא, וְלִעְזְלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבּוֹד, בְּפִתְחָוּב
 בְּתֹרַתְּךָ: יְהֵי יְמֶלֶךְ לְעַלְמִים וְעַד. וַיְהִי יְהֵי

תורא א) ר' בריה ד' לפ' ; ב) שפטו טו י"ה ; ג) זבירה ד' ט :

85

שחרית לחול

מג

**למלך על כל הארץ, ביום שהוא יי' אחד
ונשמו אחד:** קריש יומם

אל תירא מפחד פתאם, ומשאות רשעים כי תבא: עזיז עזה
ותחר, רברוז רבר ולא יקם, כי עפננו אל: ועד זקנה אני הרוא,
עד שיכבה אני אסفل, אני עשייתי ואני אלה ואני אספל ואפלטו:

אך צדיקים יודו לשמה, ישבו ישרים את פניהם:

מנוגן להנעה תפילה ורית אחר החפלה ללא ברכה ולקרות כי"ש בהם יש מוגין לומר נס כנ פרשת קדש והיה כייכיאן:

א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לְאָמֵר: ב קָדוֹשׁ יְהוָה כָּל־בָּרוֹא פֶּטֶר כָּל־
רֹחֶם בְּבָנָיו יְשָׁרָל בְּאָדָם וּבְבָתָהָמוֹ לְהָזָא: ג וַיֹּאמֶר
מִשְׁאָה אֱלֹהִים וְכֹר אֶת־יְהוּדָה הַזֹּה אֲשֶׁר יְצָאתָם מִפְּצִירָם מִבֵּית
עֲבָדָים כִּי בָּתוֹק נְדֵה הַזֹּא יְהוָה אֶתְכֶם מִזֶּה וְלֹא יָאֵל חַמְזִין:
ד הַיּוֹם אַתֶּם יְצָאתֶם בְּחִדְשָׁה הַאֲכִיב: ה וְהִיא כִּי־יְבָאָה יְהוָה אֱלֹהִים
אָרֶץ הַבְּנָעָן וַחֲפֵן וַחֲמָרִי וַחֲתֵן וַחֲבָוטִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְתָּךְ
לְלִתְתָּה לְהָזָא אָרֶץ זָבֵת חָלֵב וּלְבָשָׂר וּבְדָתָת אֶת־יְהֻבָּרָה הַזֹּאת
בְּפִרְעָשָׂה הַזֹּה: ו שְׁבָעָת יְמִים תַּאֲכִל מִצְתָּה וּבְיָמִים דְּשָׁבִיעִיל
לְלִיְתָה: שְׁמֹצּוֹת יָאֵל אֶת שְׁבָעָת הַיּוֹם וְלֹא־יָרֶא לְהָזָא כִּי חַמְזִין
לְלִיְתָה רָאָה לְהָזָא שָׁאָר בְּכָל־גְּבָלָה: ח וְעַדְתָּ לְבָנָךְ בַּיּוֹם הַרְאָה
עַל־יְהָזָק וְלַוְבָרְזָן בֵּין עַיְינָךְ לְמַעַן תְּהִלָּה תּוֹרָת יְהוָה בְּפָנָךְ בְּיַד
חוֹזֶקה הַזֹּא יְהוָה מִפְּצִירָם: ט וְשִׁמְרָת אֶת־הַתְּקִנה הַזֹּאת
לְמַוְעָדָה מִינִּים יְמִינָה: א וְהִיא כִּי־יְבָאָה יְהוָה אֱלֹהִים הַבְּנָעָן
בְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְהָזָא וְלְאַבְתָּךְ וְלִתְנַהֵּה לְהָזָא כִּי וְהַעֲבָרָת בְּכָל־פֶּטֶרְרָה
לְלִיְתָה וּבְכָל־פֶּטֶר א שְׁנָר בְּהָמָה אֲשֶׁר יְהוָה לְהָזָא הַזְּכָרִים לְיְהוָה:
ג וּבְכָל־פֶּטֶר חַטֹּול תְּפִירָה בְּשָׂה וְאַמְלָא תְּפִירָה וּגְרָפָתוֹ וְלֹל בְּכוֹר
אָדָם בְּבָנָיה תְּפִירָה: ד וְהִיא כִּי־יְשָׁאָה לְהָזָא פֶּטֶר לְאָמֵר מִהְזָאת
אֶמְרָתָךְ אֶלְיוֹן בָּתוֹק נְדֵה הַזֹּא יְהוָה מִפְּצִירָם מִבֵּית עֲבָרִים:
ש וְהִיא כִּי־יְהֻקָּשָׂה פְּרֻעָה לְשָׁלֹחֵנוּ וַיַּהַלֵּן יְהוָה בְּכָל־בָּרוֹא בָּאָרֶן

בז'ור'א א) משליכנו כהה; ב) ישנאיה ח יז; ג) שם מו ר; ד) מהלכים קמ' ד; ה) שמות יג;

[<<Back](#) | [Hallel](#) | [Back to Main Menu>>](#)